

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/46 • 03 Aralık 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**WikiLeaks belgeleri:
Çürüme, kokuşma ve küstahlığın
kanıtları...**

**Emperyalizme ve
uşaklarına karşı
mücadeleye!**

İÇİNDEKİLER

WikiLeaks ifşaatını emperyalizme sadakat gösterisine dönüştürdüler...	3
AKP hükümeti ABD emperyalizmine sadakatini ispatlama telaşında!	4
WikiLeaks belgeleri: Çürüme, kokuşma ve küstahlığın kanıtları...	5
Burjuva siyasetinin denklemlerine sıkışan Kürt sorunu	6
MESS dayatmalarına Gebze'den kitlesel yanıt	7
İşçiler 28 Kasım mitingini değerlendirdi	8
"Sonuna kadar direneceğiz!"	9
Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Aralık Ayı Toplantısı Sonuçları	10-11
CHP'nin "yeni" imajına işçi tokadı	12
Akdeniz Çivi işçileri CHP'yi işgal etti!	13
Buca Belediyesi'nde taşeron işçiler direnişte!	14-15
KESK'te genel kurullar süreci ve Sosyalist Kamu Emekçileri'nin temel mücadele ilkeleri	16-18
Bürokratik çürümeye karşı KESK'e ve değerlerine sahip çıkalım!	19-20
İzmir'de coşkulu "Ekim devrimi ve ulusal sorun" paneli...	21
Ankara'da "Ekim Devrimi ve Ulusal Sorun" paneli...	22
TEKEL işçilerinin mücadelesi sürüyor...	23
BETESAN'da direniş ateşi büyüyor!	24
Essen'de ırkçı etkinlik engellendi...	25
İsviçre'de ırkçı yasa kabul edildi...	26
Kuzey-Güney Kore çatışması üzerine... - S.Yalçinkaya	27
25 Kasım'da kadınlar alanlara çıktı	28
Haydarpaşa Garı yanarken.. N. Asya	29
KESK'li tutuklularla dayanışmaya!	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/46 * 03 Aralık 2010
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Gazetemizin yayına hazırlandığı saatlerde BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan'ın işe iade davasının sonuçlandığı haberini aldık. Mahkeme heyeti Kızılaslan'ın işine iadesine karar verdi. Bu sevindirici gelişme kuşkusuz ki tümüyle direnişin bir kazanımıdır. Kızılaslan'ın kararlılığı ve dayanışmanın gücü sayesinde ki mahkeme heyeti bu kararı vermek zorunda kalmıştır. Fakat direniş bitmiş değildir. Çünkü önemli olan bu kararın uygulanmasıdır. BETESAN asalağının bu kararı uygulamaktan kaçınacağı aşıkardır. Çünkü Zeynel'i işe geri almasının daha büyük bir faturaya dönmesinden korkmaktadır. Bu nedenle Kızılaslan direnişini sürdürecektir. Biz de onu bu haklı direnişinde sonuna kadar desteklemeye devam edeceğiz.

Kızılaslan ve onun gibi 'tek başına' direnişi seçen işçiler sayısal olarak ne kadar zayıf görünüyorsa da, sermayeye karşı direniş bayrağını yukarıda tutmalarından dolayı büyük bir güce sahipler. Çünkü böylelikle hem kapitalistlerin kurlsız sömürü düzenlerine meydan okuyorlar, hem de tek başına bile direnmenin mümkün ve aynı zamanda gerekli olduğunu ortaya koyuyorlar. Bundan dolayı Kızılaslanlar'ın gösterdikleri bu direnişçi tutumdan işçi sınıfının ve onun ileri bölüklerinin öğrenmesi gereken çok şey var.

Direnmek ve mücadele etmek için sayısal durumun bir mazeret olamayacağını gösteren Kızılaslanlar'ın cüretine bugün en çok ihtiyaç duyan sınıf bölüklerinin başında ise metal işçileri geliyor. Çünkü Türk Metal'in 100 bini bulan üye sayısından aldığı güçle altına imza attığı satış sözleşmesinin yırtılması bugün nispeten az sayıdaki metal işçilerinin omuzlarındadır. Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü metal işçilerinin ve bu sendikanın yöneticilerinin Kızılaslanlar gibi direniş bayrağını yükseltmesi gerekiyor. Ayrıca Türk Metal çetesinin kontrol etmeyi başardığı o 100 bini bulan metal işçilerinin gözü kulağı da onların üzerinde. İleri bir çıkış hızla onları da sarsıp hesap sorma bilinciyle ayağa kaldırılabılır. Bu nedenle konuyu gazetemizin arka kapağında ele aldık ve "Kazanmak için cüret ve kararlılıkla ileri!" çağrısını yükselttik.

Metal işçilerinin mücadelesi işçi sınıfının toplam mücadelesinin geleceği bakımından da son derece

önemli. Sermayenin kapsamlı saldırı hazırlarına karşı mücadele ile birlikte "insanca yaşamaya yeterli asgari ücret" mücadelesinin yükseltilmesi gereken bir dönemdeyiz. Bu nedenle sınıf mücadelesinde öncü bölüklerin kavgalarının seyri tayin edici bir işlev görecektir. Bu bilinçle bir yandan metal işçilerinin mücadelesine desteği örgütlemek gerekirken, diğer yandan da sınıf mücadelesinin tüm alanlarında hak ve özgürlükler mücadelesini büyütmeliyiz.

Ekim Gençliği'nin 128. sayısı çıktı. Bürolarımızdan ve kitapçılardan temin edebilirsiniz.

WikiLeaks ifşaatını emperyalizme sadakat gösterisine dönüştürdüler...

Emperyalizme ve uşaklarına karşı mücadeleyi büyütelim!

WikiLeaks adlı internet sitesinden ifşa edilen belgeler dünya ölçüsünde büyük bir olay haline geldi. ABD Dışişleri Bakanlığı'na ait olan belgeler daha yayınlanmadan emperyalistler ve işbirlikçileri arasında yoğun bir panik havasına yol açtı. Belgeler yayınlanmaya başladıktan sonra ise burjuva siyasetinin gündemini büyük ölçüde belirlemeye başladı.

Yayınlanan belgeler henüz sınırlı olsa da, bu kadarı bile emperyalistler (özelde ABD emperyalizmi) ile uşaklarının iç ilişkileri ile gerici politikalarını ortaya sermekte ve onun karakterini açığa vurmaktadır.

Belirtmek gerekir ki, ortalığa saçılan gerçeklerin büyük bölümü komünistler ve ilerici güçler tarafından zaten bilinmektedir. ABD'nin birçok ülke ile birlikte Türkiye topraklarında da nükleer bomba depolarının olması, gerici Arap rejimlerinin İran'a yönelik saldırı hevesleri, iç ilişkilerde ilgili ülke yöneticileri hakkında kullanılan ağır sıfatlar, AKP hükümetinin ikiyüzlülükleri, pislikleri vb. bilgiler bu türdendir. Ancak yapılan ifşaatla bu bilinenler kanıtlanmakta ve somut bilgilerle ayrıntılandırılmaktadır. Belgelerin geri kalanlarının da yayınlanmasıyla ifşaatın boyutlarının nereye varacağını göreceğiz.

Emperyalistler ile uşakları arasındaki ilişkileri sarsacağı söylenen belgeler halihazırda ilişkilerin gerçek doğası konusunda önemli açıklıklar sağlamaktadır. Özellikle de ABD'nin Türkiye'deki işbirlikçi-uşak takımıyla kurduğu ilişkiler bakımından bu böyledir. Öyle ki, belgelerden de anlaşıldığı üzere, burjuva siyaseti ve devleti büyük ölçüde ABD Ankara Büyükelçiliği

merkezli yönetilmektedir. Zira AKP'li bakan ve yöneticilerden generallere, medya mensuplarından tekelci burjuvaziye kadar hemen tüm kilit noktaları tutan güçlerin ABD Büyükelçiliği kapısında kuyruk oluşturdukları görülmektedir.

Kuşkusuz bu da çok iyi bilinen bir gerçeğin belgelerle kanıtlanmasından başka bir şey değildir. Çünkü Türkiye'de hükümet olmanın yolunun ABD'ye tam sadakat göstermekten geçtiğini bilmeyen yoktur. Bu nedenle Beyaz Saray, hükümet olmaya niyetlenenlerin ilk duraklarından biridir. Müstakbel başbakanlar Beyaz Saray ile Yahudi kuruluşlarının kapısında dolaşmayı adet haline getirmişlerdir. Her ne kadar

bugün ABD tarafından istenmeyen kişi gibi gösterilse de, Tayyip Erdoğan ve ekibinin yaptığı da bu olmuştur. Dahası Erdoğan bunu defalarca tekrarlamıştır. Efendinin huzuruna çıkarak icazet almayı, kendisini ve ülkeyi pazarlamayı bir marifet gibi sunma arsızlığını gösterebilmiştir. ABD'nin daha iyi bir uşak aradığı bir dönemde ise, en yakın adamlarından biri Erdoğan için "delikten süpürme" diyebilmiştir.

İlgili belgeler hükümet başta olmak üzere düzen güçlerinin uşaklıklarına ayna tutarken, burjuva medya da düzen güçlerinin birbirlerini Amerikan büyükelçisine gammazlamasının utancını silmeye çalışmaktadır. Bu amaçla belgelerdeki ağır ifadeler ve hakaretler öne çıkarılmakta, böylece AKP hükümetinin sözde Amerikan ve İsrail'e başı dik görüntüsü korunmak istenmektedir. Ancak, Amerikan ve İsrail uşaklığını gizlemek için kullanılan bu söylemler artık etkili olmamaktadır.

Fakat bu uşaklar hala da gerçekleri çarpıtarak düştükleri durumun üstesinden gelmeye çalışıyorlar. Füze savunma kalkanına verilen onay orta yerde duruyor. Ülke topraklarını emperyalizme ve siyonizme kalkan yapan kararın imzası henüz kurumadı. AKP hükümeti böylesi büyük bir suça imza atarak "eksen kayması" tartışmalarına son noktayı koydu. Bu imza, AKP hükümetinin ekseninin de kubesinin de emperyalizm olduğunu kesinleştirdi.

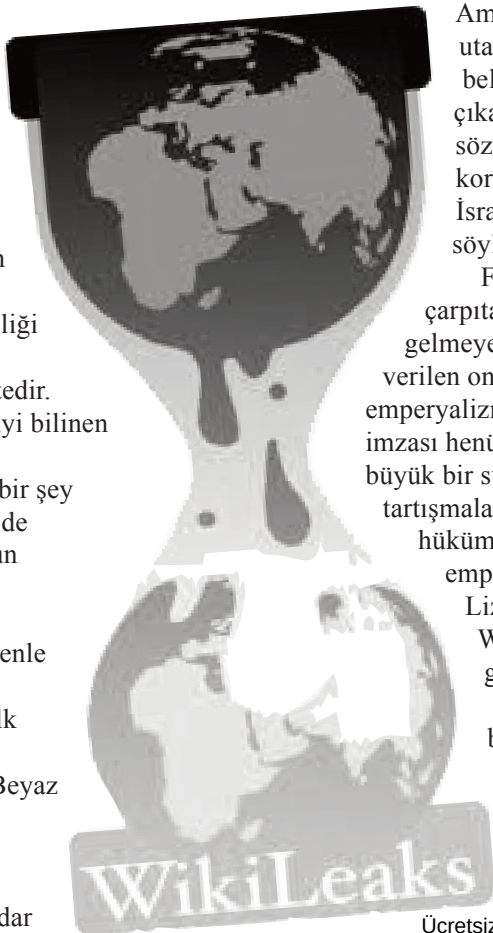
Lizbon'da sergilenen uşaklığın üzerine WikiLeaks'in ifşa ettiği belgeler bu açık gerçeği tescillemektedir.

Ayrıca WikiLeaks'in yayınladığı belgelerin ABD-Türkiye ilişkilerini sarsacağını söyleyenler büyük bir yanılgı içerisindedir. Böyleleri ya ilişkinin doğası konusunda açık bir bilince sahip değillerdir ya da bilerek onu çarpıtmaya çalışmaktadırlar. Çünkü bu

aynı günlerde AKP hükümeti adına ABD'de efendinin huzuruna çıkarak onun rahatsızlıklarını gidermeye çalışan Dışişleri Bakanı Davutoğlu'nun yaptığı açıklamalar, bu açıdan durumun ne olduğunu açık ve net bir biçimde ortaya koymaktadır. Belgelerde "tehlikeli" olarak nitelenen Davutoğlu, hem de belgelerin kaynağı olan ABD Dışişleri Bakanlığı'nda Clinton'la el sıkışıp, belgelerin ilişkileri zayıflatmak bir yana güçlendirdiği itirafında bulunmuştur. Davutoğlu'nun tutumu, efendisinin huzuruna çıkarken onun zılgıtını yemekten korkan uşağın rahatlamasını andırmaktadır. Çünkü ABD'nin Davutoğlu üzerinden AKP'ye yönelik söyleyebileceği her şey, zaten ifşa edilen belgelerle fazlasıyla söylenmiştir. Böylece WikiLeaks belgeleri uşak ruhlu Davutoğlu ve AKP için sadakatlerini ispatlama olanağı haline gelmiştir.

Böylece efendi-uşak ilişkisi son derece aleni bir biçimde sergilenirken, WikiLeaks'in yayınladığı belgeler de bu gerçeği kesinleştirip elle tutulur hale getirmektedir. Kuşkusuz bu kadarı buzdağının görünen kısmı bile değildir. Bir devrim yoluyla emperyalistlerin ve uşaklarının gizli arşivlerinin kapıları açıldığında, insanlık bugün tanık olduklarının çok ötesinde ağır suçlarla yüzyüze gelecek, bu çürümüş ve kokuşmuş sistemin suç dosyalarını tam olarak görecektir.

Dolayısıyla bugün devrimci ve ilerici güçler açısından belgelerin ayrıntılarından çok işlenen suçların niteliği önemlidir. Emperyalistlerin ve uşaklarının emekçilere ve ezilen halklara karşı işledikleri suçlar çok daha kapsamlı ve ağırdır. Dahası milyonların köleliği, yıkımı ve yaşadığı derin acılar son derece somut ve yakıcı gerçekler olarak orta yerde durmaktadır. Bu nedenle komünistlerin ve devrimcilerin asıl yapmaları gereken, bu belgelerin ayrıntılarıyla uğraşmak değil, emperyalizme ve uşaklarına karşı mücadeleyi büyütme. WikiLeaks'in ifşa ettiği bilgiler de bu ihtiyaca işaret etmektedir.

AKP hükümeti ABD emperyalizmine sadakatini ispatlama telaşında!

Emperyalist uşaklığa karşı kitlesel militan mücadele!

Emperyalist-kapitalist sistemin vurucu gücü NATO'nun Lizbon Zirvesi'nde efendilerinin sadakat testinden başarıyla geçen Türk devleti ile icra kolu AKP hükümeti, "eksen kayması" tartışmalarına nokta koyup, işbirlikçi sermaye iktidarının safının net olduğunu bir kez daha teyit ettiler.

NATO'nun yeni saldırı konseptine Türk devleti adına onay veren dinci gericiliğin şefleri, emperyalist-siyonist güçlere kalkan olmayı taahhüt ettiler. Hem Ortadoğu halklarının düşmanlarına kalkan olan, hem toplumun dini inancını istismar ederek siyasi rantı çeviren AKP hükümeti, yeni manevralarla tabanını bu duruma alıştırmaya çalışıyor.

Fakat görünür o ki, AKP hükümetinin devlet adına bu alçaltıcı misyonu üstlenmesi, Washington'daki efendilerin gazabından kurtulmasına yetmiyor. Siyonistlerin küstahlığından kaynaklansa da, İsrail'le yaşanan gerilim ve BM'nin İran'a yaptırım kararına ret oyu kullanılmasını affetmeyen savaş baronlarının kabaran öfkesi, Tayyip Erdoğan ile müritlerini kaygılandırmaya başladı.

Washington'un "nabzını tutan" Mehmet Ali Birand gibi kalemlerinin döşedikleri köşe yazıları, AKP şeflerinin korkuya kapılmalarının sebeplerini gözler önüne seriyor. Peşpeşe yayınlanan makalelerde, "Washington'da AKP hükümetinden ciddi rahatsızlık duyulduğu, eğer tutumunu değiştirmemezse, bunun bedelini ağır bir şekilde ödeyeceği" pervasızca ifade edildi. Birand'ın AKP için "alarm zilleri" çalışıyor uyarısıyla yerinden sıçrayan dinci gericiliğin şefleri, hızla Washington'a heyet gönderdiler.

Kirli ilişkiler, kirli pazarlıklar...

Wikileaks'da deşifre edilen belgeler ABD yönetiminin dünyadaki toplam 270 büyükelçilik ve konsolosluklarıyla 2004 ile 2010 Mart ayına kadarki günlük yazışmalarını içeriyor. Yayınlanan binlerce belge emperyalistler ile uşakları arasındaki ilişkilere açıklık sağladığı gibi, çürümüş düzenin ipliğini de pazara çıkarıyor. Belgelerin en büyük özelliklerinden biri de Amerika'dan sonra hakkında en çok belge olan ülkenin Türkiye olması.

Belgelerde ABD yönetiminin AKP hükümeti hakkında tuttuğu kayıtlar dikkat çekiyor. Belgelerde ABD yönetimi AKP yönetimine güvenmediğini ortaya koyarken, bizzat AKP'lilerin ağzından ABD Büyükelçiliği'ne verilen bilgilerden derleme çok ağır sıfatlar kullanıyor.

Belgelerin içeriği çözüldükçe emperyalistlerle işbirliğine ilişkin suç dosyası da kabarcığa benziyor.

Belgeler arasında ABD büyükelçiliği tarafından düzenlenen gizli rüşvet belgeleri de var. Belgelerden birinde Erdoğan'ın İsviçre'de 8 ayı hesabı olduğu belirtilirken, AKP'lilerin rüşvet batağında yüzdüğü vurgulanıyor. İlgili belgede yolsuzluğa en çok karışan vurgulanıyor. İlgili belgede yolsuzluğa en çok karışan bakanlar olarak eski işçileri Bakanı Abdülkadir Aksu, Dış Ticaretten Sorumlu Devlet Bakanı Kürşad Tüzmen ve AKP eski İstanbul İl Başkanı Mehmet Müezzinoğlu'nun adları sayılıyor.

Vaazlarla suç ortaklığını gizlemeye çalışıyorlar

Savaş aygıtı NATO'nun, AKP hükümetinin onayıyla Türkiye topraklarına kurmaya hazırlandığı füze kalkanının esas olarak İsrail'i korumayı amaçladığı bir sır değil. Sermaye medyasında köşe tutan pek çok isim de bu gerçeği dile getiriyor. Buna rağmen, Lübnan ve Libya'ya giden Tayyip Erdoğan, bu ülkelerde yaptığı konuşmalarda farklı bir görüntü yaratmaya çalıştı.

Beyrut ve Trablusgarp'da iddialı vaazlar veren AKP şefi, "İsrail saldırganlığına karşı Filistin ve Lübnan'ın yanındayız" anlamında sözler sarf ederek, hükümetinin ırkçı-siyonist rejime kalkan olmaya hazırlandığını gizleyebilmek için çırpınıp durdu.

Zorbalara kalkan olmak için kolları sıvayan AKP hükümetinin şefi, "zalimlere karşı mazlumlardan yana olacağız" diye bağırırken, tam bir riyakarlık abidesi olduğunu tüm dünyaya gösterdi. Ezilen Kürt halkına karşı ırkçı-inkarcı politika izleyen bir rejimin şefi olan Erdoğan'ın, mazlumlardan yana olması olanaksızdır. Kürt halkı söz konusu olduğunda, "çocuk da olsa, kadın da olsa güvenlik kuvvetleri gereğini yapacaktır" açıklamaları, kimlerden yana olduğunu tüm açıklığıyla ortaya koymaktadır.

Emperyalist-siyonist güçlerle suç ortaklığını pekiştiren dinci gericiliğin şefi, nutuklarıyla hem parti tabanını hem Ortadoğu halklarını aldatmaya çalışıyor. Oysa füze kalkanının üstünü nutuklarla örtebilmek mümkün değildir. Pek çok çevre bu uğursuz projenin Türkiye ve tüm bölge halklarının geleceğini tehdit eder nitelikte olduğunun farkındadır.

Tayyip Erdoğan ile müritlerinin zaman geçirmeden manevralara başlaması, Tayyip mazlumdan yana nutuklar atarken, Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun Washington'da huzura çıkması, Haziran 2011'de yapılacak seçimlere hazırlık mahiyetindedir.

Esas mesajları Washington'daki savaş baronlarına!

Hükümetin ayakta kalabilmesi için Washington'daki efendilerin desteği sürdürmesinin kritik önemini bilen Erdoğan ve müritleri, füze kalkanı projesine onay vererek ilk adımı Lizbon Zirvesi'nde attılar. Bu kadarının "alarm zilleri"ni susturmaya yetmediği anlaşılınca, Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu soluğu Washington'da aldı. AKP Genel Başkan Yardımcısı Ömer Çelik'in Davutoğlu'na eşlik etmesi, mesajın hem hükümet hem parti olarak verilmek istendiğini gösteriyor.

Davutoğlu-Çelik ikilisinin peşinden Adalet Bakanı Sadullah Ergin Washington'da huzura çıkarken, sırada başka isimlerin de olduğu bildirildi. Görüldüğü üzere, Washington'da çalan "alarm zilleri", nutuk atarken arada bir "haddini aşan" AKP şeflerini fazlasıyla tedirgin etmiştir.

WikiLeaks internet sitesinin ifşa ettiği belgelerde aşağılanan isimlerden biri olan Davutoğlu, belli ki bu tesadüften dolayı rahatlamıştır. Zira Obama yönetimini zor durumda bırakan gizli belgeler, sadakatini ispatlama derdine düşen Davutoğlu-Çelik ikilisi üzerindeki basıncı kısmen de olsa hafifletmiş

olmalıdır. Fakat bu kadarı ziyaretin esas amacını değiştirmiyor. Nitekim medya karşısına çıkan Davutoğlu, efendilerine sonuna kadar sadık kalacaklarını, açıklanan belgelerin bu sadakatini hiçbir şekilde etkilemeyeceğini ilk fırsatta ilan etti.

Davutoğlu-Çelik ikilisinin Washington'daki görüşme trafiği, kimlere yaranma derdinde oldukları hakkında da fikir veriyor. Açıklanan listede; Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, Barack Obama'nın yeni Ulusal Güvenlik Danışmanı Thomas Donilon, Senato ve Temsilciler Meclisi grup yönetimleri, Dış İlişkiler Komitesi üyeleri ve Washington Post gazetesi yönetimi yer alıyor. Bunların yanısıra ikili, Brookings ve CSIS adlı "düşünce kuruluşları"nda tabir caizse ifade verecek, Georgetown Üniversitesi ile Kongre Kütüphanesi'nde ise konuşmalar gerçekleştirecekler.

Bu tablo, AKP hükümetinin geline yerde, ne yapıp edip savaş baronlarını teskin etmeye odaklandığını gözler önüne seriyor. Bu durumda, Washington'da çalan "alarm zilleri"ni susturmak için harekete geçen dinci gericiliğin şeflerinin kapalı kapılar ardında yeni taahhütlerde bulunduklarından şüphe etmemek gerekiyor. Zira bu tür gerilimlerin efendiler lehine çözüldüğü sayısız örnek mevcuttur. Zaten AKP'nin derdi de, "çukura süpürülmek"ten kurtulmak için böyle bir çözüme ulaşabilmektir.

Tam bir rezalet olan AKP hükümetinin bu seferberlik hali, uşağın efendi karşısındaki iradesinin sınırlarını ortaya koyması açısından da ibret vericidir.

Utanc verici vesayetten kurtulmak için...

Vurgulamalıyız ki, her sorun çıktığında yaşanan bu vahim durum emperyalizme bağımlı rejimlerin kaçınılmaz akıbetidir. Zira emperyalist zorbalardan güdümünden kurtulmadan onlara kafa tutmak mümkün değildir.

Elbette sermaye iktidarı ve onun icra kolu AKP hükümetinin emperyalizme karşı çıkmak gibi bir dertleri yoktur. Ortaya çıkan sorun, bazı çıkarların farklılaşmasından kaynaklanıyor. Bu arada uşağın efendi önünde diz çökmesi ile aradaki gerilimin "tatlı"ya bağlanacağından kuşku duymamak gerekiyor.

Emperyalist vesayete son vermek ancak emperyalizme ve iç dayanaklarına karşı kitlesel militan mücadelelerle mümkündür. Sömürü ve kölelikten olduğu gibi, emperyalizme utanc verici bağımlılıktan kurtulmanın yolu da, kapitalizmi yıkıp sosyalist işçi-emekçi iktidarını kurmaktan geçmektedir.

WikiLeaks belgeleri: Çürüme, kokuşma ve küstahlığın kanıtları

WikiLeaks internet sitesinin ABD devlet arşivinden sızdırılan “gizli” belgeleri yayınlaması, Washington’daki savaş baronlarının uykularını kaçırmış görünüyor. Aralarında yüzbinlerce “diplomatik kripto”nun da bulunduğu 3 milyon gizli Amerikan belgesini yayınlamaya başlayan WikiLeaks, Beyaz Saray’dan savrulan tehditlere rağmen, geri adım atacağı benzemiyor.

ABD emperyalizminin şeflerini rezil eden belgelerin yayınlanmasına verilen tepkiler kara mizahtan öteye geçemedi. Bu durum aslında çaresizliğin de bir göstergesi. Zira belgeler ne yalanlanabiliyor ne de ifşa edilmesi engellenebiliyor.

Wikileaks daha önce Irak ve Afganistan’daki işgallerle ilgili yayınladığı “Savaş Günlükleri” dosyasında yüzbinlerce gizli askeri istihbarat raporunu ortaya dökmüştü. İşgalcilerin vahşeti bir sır olmasa da, Afganistan ve Irak halkları şahsında insanlığa karşı işlenen suçların “resmi belgeleri”nin deşifre edilmesi önem taşıyor. Zira söz konusu belgeler, hem emperyalistlerin işgal gerekçelerinin sahte olduğunu, hem de vahşi işgal hakkında söylenenlerin gerçek olduğunu teyit etmektedir.

İlk açıklanan belgeler, emperyalist orduların Afganistan ve Irak’ta kitlesel katliamlar ile vahşi işkenceler yaptıklarını gözler önüne serdiği halde, yazık ki ABD halklarında kayda değer bir tepkiye yol açmamıştı. “Toplumları sersemletme aracı” olarak kullanılan sermaye medyasının, dünyaya demokrasi vaazı verenlerin Afganistan ve Irak’taki barbarlıklarını, “sıradan vaka” şeklinde yansıtmaması, olayın sessizce geçirilmesinde etkili olmuştur.

Emperyalistlerin ahlakı...

“Batı uygarlığının önde gelen temsilcisi” sıfatını taşıyan ABD emperyalizmi ile suç ortaklarının işgal ettikleri ülkelerde sergiledikleri vahşeti ortaya seren belgeler yayınlandığında, Washington’daki rejim şefleri, belgeler işkenceci katilleri riske atıyor diye ortalığı velveleye vermişlerdi. Yeni gizli belgelerin yayınlanmasına gösterdikleri tepki de özünde benzer niteliktedir.

ABD rejimindeki egemen zihniyete göre, daha önce açıklanan belgelerin “ulusal güvenlik” aygıtına zarar verecek olması ve adı geçen bazı şahıslar için risk oluşturması önemliydi. Şimdi ise yayınlanan belgelerin “dost ve müttefiklerin” bazı kirli icraatlarını ortaya sermesi aradaki ilişkileri zedeleyebilir diye kaygılanıyorlar. Diplomatlar ordusunu harekete geçirerek, teşhir edilen ya da alçaltıcı ibarelerle “taltif” edilen “dost ve müttefikler”in gönlünü almak için ek mesai yapıyorlar.

Obama yönetiminin, belgelerin yayınlanmasını “ahlaka aykırı” ve “insan haklarının ihlali” olarak değerlendirmesi kaba riyakarlıktan başka bir şey değildir. Ülkeler, devletler, kişiler üzerine bu kadar belge oluşturmayı “ahlaki” kabul eden zihniyet, bunların açıklanmasını ise gayr-ı ahlaki bulabilmektedir. Obama yönetimi, daha önce de 1.5 milyon Iraklı’nın katledilmesini “ahlaki” ve “insan haklarına uygun”, ancak insanlığa karşı işlenen bu ağır suçların belgelerinin yayınlanmasını “ulusal güvenlik” açısından sakıncalı bulmuştur.

Tüm kapitalist devletler izliyor ve fişliyor

Emperyalist güçler dünyayı, her devlet de vatandaşlarını dinleyip izlemektedir. İnsanlığı “fişlenmiş bir soy” haline getirmek için çaba harcayan kapitalizmin efendileri, birbirleri hakkında da dosyalar hazırlıyor, rant ve iktidar çatışmaları alevlendiğinde bunları medyada konumlandıkları “organik gazeteci”lere servis ediyorlar.

Bu durum, kapitalist sistem ile onu koruyan devletlerin çürüme ve kokuşmanın dip çukurunda olduğunu gözler önüne seriyor. Açıklanan belgeler sistemdeki iğrençleşmenin örnekleriyle doludur. Bu iğrençlik emperyalist-kapitalist devletlerin yöneticileri için şaşırtıcı değildir, zira tümü de bu çarkın içindedir. Onları rahatsız eden, bu çirkefin herkesin gözü önüne serilmiş olmasıdır.

Belgelerdeki alçaltıcı ifadelerin ya da ortalığa saçılan kirli işlerin deşifre olmasının, ABD’nin “dost ve müttefikleri” ile kurduğu ilişkileri zedelemesi ise beklenmiyor. ABD Dışişleri Bakanı ile bürokrat ordusu, aşağılananlardan özür dileyerek sorunu savuşturuyorlar.

Uşaklığa aynı kararlılıkla devam!

Henüz bir kısmı yayınlanan belgelerde, Türk devleti ve hükümetiyle ilgili pek çok değerlendirme ve ifşaat bulunuyor. Kişilerle ilgili ayrıntılı değerlendirme ve bilgilerin de yer aldığı belgelerde, Tayyip Erdoğan ile müritlerinin bazı yolsuzlukları da deşifre edilmiş. Örneğin Erdoğan’ın İsviçre bankalarında 8 gizli hesabı bulunduğu söyleniyor.. AKP’nin diğer şefleriyle ilgili bilgilerin yanısıra, dinci gerici güçler arasındaki çelişkiler hakkında da fikir veren belgeler yayınlandı.

Buna rağmen ne Tayyip Erdoğan’dan ne müritlerinden kayda değer bir tepki geldi. Belli ki, Washington’daki efendilerini rahatsız etmeden ortaya saçılan kirli icraatlarının üstünü örtme formülü arayışındalar.

Yayınlanan belgelerde ağır ithamlara ve küçük düşürücü yorumlara konu olan Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ise, Washington’da yaptığı açıklamada, uşaklığa aynen devam edeceklerini ilan etmek için oldukça tez davrandı. Kızgın efendilerini teskin etmek için Washington’a gönderilen, İsrail’le yaşanan gerilim ve İran’la kurulan ilişkilerden rahatsız olan efendilerine sadakatlerini ispatlamak için çırpınan Davutoğlu ile ekibi, ifşa edilen belgelerin ABD ile ilişkileri hiçbir şekilde olumsuz etkilemeyeceği garantisi vererek, efendileri nezdindeki sadakat testinden geçmiş oldular.

Belgelerde ifşa edilen kirli icraatlar farklı boyutlarıyla tartışılacak ve konu bir süre daha gündemde kalacaktır. Buna karşın emperyalist güçler ile gerici devletler arasındaki ilişkiler olduğu gibi devam edecektir. Zira ifşaatları “onur” meselesi yapacak taraf olmadığı gibi, bu çirkefin dışında olan bir taraf da bulunmuyor. Emperyalist-kapitalizm kokuşmuş bir sistemdir. Bu sistem parçalanıp yıkılana kadar, devletler arasındaki ilişkiler de kokuşma ve çürümenin en yoğun biçimde yaşandığı alanlardan biri olmaya devam edecektir.

Füze kalkanı protestolarından...

Kocaeli

BDP, DHF, EHP, ESP, Partizan, SDP, TKP, YDGM’nin örgütlediği, BDSP ve Halkevleri’nin destek verdiği eylem Belediye İş Hanı önünde başladı. İnsan Hakları Parkı’na yürüyen ilerici ve devrimci güçler burada basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada, Portekiz’in başkenti Lizbon’da toplanan NATO zirvesinde ezilen halklara yönelik savaş, yıkım ve talan kararlarının alındığı ifade edildi.

Açıklamada, ABD’nin, Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında Ortadoğu halklarına karşı yürüttüğü kirli savaşta Türkiye’nin emperyalistlere kalkan olacağı vurgulandı.

Adana

DİSK ve KESK’e bağlı sendikalarla, ilerici ve devrimci kurumlar Uğur Mumcu Meydanı’nda bir araya gelerek buradan sloganlarla AKP İl Başkanlığı önüne yürüdüler.

Burada Eğitim Sen Adana Şube Başkanı Güven Boğa tarafından yapılan basın açıklamasında NATO’nun ABD’nin emrinde olduğunu ve onun istekleri doğrultusunda kararlar aldığı dile getirildi. "Komşularıyla dostluk sloganıyla yola çıkan AKP hükümetinin bu dış politikası çökmüştür. Dış politika, komşularıyla 'sıfır dostluk' politikasına gelmiştir" dedi.

Konuşmanın ardından Boğa ve diğer sendika yöneticileri ellerindeki füze maketini ve "Füze kalkanı olmayacağız" yazılı siyah çelengi AKP İl Başkanlığı binası girişine bıraktı.

Basın açıklaması 5 dakikalık oturma eyleminin ardından sona erdi.

Anadolu Üniversitesi’nde faaliyet

NATO’nun Lizbon Zirvesi’nde, Ortadoğu halklarına karşı saldırı planlarının ortaya çıkmasının ardından Anadolu Üniversitesi Ekim Gençliği, Türk sermaye devletinin işbirlikçi rolünü teşhir ediyor. Üniversitede yaygın bir aydınlatma faaliyeti yürütülüyor.

Füze Kalkanı Projesi’nin ve sermaye devletinin bu projenin Türkiye’de kurulmasına onay vermesinin ne anlama geldiğini teşhir eden duvar gazeteleri yaygın bir şekilde kullanılıyor. Bütün fakülteler, yemekhane ve sık kullanılan geçiş yerlerinde asılan duvar gazetesinde, Kızıl Bayrak gazetesinin ‘Sicilli işbirlikçilerin “eksen”i emperyalizme uşaklık’ yazısı kullanıldı.

Kızıl Bayrak / Kocaeli – Adana - Eskişehir

Burjuva siyasetinin denklemlerine sıkışan Kürt sorunu

Seçimlere kadar ilan edilen eylemsizlik kararı Öcalan'ın son açıklamalarıyla 1 Mart'a çekildi. Öcalan görüşmelerin bir aydır yapılmadığına dikkat çekerek hükümetten adım atmasını beklediklerini, 1 Mart'a kadar bir gelişme olmazsa daha sert bir sürecin başlayacağını ifade etti. Daha önce “müzakere aşamasında” dediği devletle görüşmelerin artık “diyalog bile denemez” bir düzeyde olduğunu açıkladı. Öcalan böylece seçim sonrasına bırakılan “açılım” sürecinin hızlandırılmasını istiyor.

Mevcut durum, Kürt sorununun çözümünün burjuva siyasetinin denklemlerine bırakıldığında, sorunun nasıl süründüğünü gösteriyor. Öcalan ve devlet arasında görüşme yapılmasının rahatça tartışılabilirdi, burjuva kalemşörlerin bu görüşmeleri cesaretlendiren olumlu yazılar yazdığı, burjuva siyasetçilerin de aynı tonda demeçler verdiği bir yerde, Kürt sorununun çözülebileceği yanılsaması yaratılıyor.

Gelinen aşamada sermaye devleti Kürt sorununu belli sınırlarda bir çözüme ulaştırmak istemektedir. Onu buna zorlayan iç ve dış nedenler vardır. Ancak burjuva cumhuriyetin temellerinin Kürt halkının kemikleri üzerinde yükseldiği de bir gerçekliktir. Bu devlet politikasının birden değişmesi mümkün değildir. Bugün böyle bir politik hat izlenmektedir.

Hatırlanacağı gibi, geçtiğimiz günlerde BDP tarafından CHP ile bir seçim ittifakı gündeme taşınmıştı. Sonradan iki tarafça da reddedilse de, kimi libereral köşe yazarları tarafından gündemde tutulan bu tartışma önemlidir. Kürt siyaseti adına bu gibi girişimler, burjuva siyasal denklemler içerisinde yer açabilmek ve asıl olarak da seçim barajını aşabilmek amacıyla yapılmaktadır. Düzen güçleri de böyle bir ittifakı, BDP üzerinden Kürt orta sınıflarını düzene sağlamca bağlamak için uygun görmektedirler.

Bu açıdan, Başbakan'a yakın isimlerden, Pollmark araştırma şirketinin kurucularından Ertan Aydın'ın söyledikleri önemlidir. Bu şirket, AKP'nin 2007 ve referandum başarısında da pay sahibidir. Ertan Aydın'a göre, “*BDP-CHP koalisyonu Türkiye’de toplumsal dönüşüm için bir fırsat olabilir. İki parti de kendi ideolojik safralarını böylece atar. BDP de daha fazla Türkiye’ye entegre bir parti haline gelir. Tayyip Erdoğan BDP’nin entegre olmasından memnun olur. Ancak sadece AKP oyları açısından bakmayın. İktidar için milli birlik projesi önemli. Ne şekilde olursa olsun BDP’nin CHP’yle ittifak yaparak Türkiye’ye entegre olması iktidarı memnun edebilir. Bunlar AK Parti’nin uzun vadeli hedefleri açısından olumlu. Çünkü bölgede sürekli kaynama ve huzursuzluk iktidar aleyhine.*”

Burjuvazinin akıl hocaları için meselenin özü ve özeti budur. Kürt halkını bu düzene entegre edebilecek bir ortamın yaratılması istenmektedir.

Bu noktada belirtmek gerekir ki, Kürt halkının silahlı güçlerinin tasfiyesi üzerine süren pazarlıkların arka planında nasıl bir siyasal bakışın yattığı önemlidir. Çünkü çözüm platformunun içeriğini bu bakış belirleyecektir. Silahlar ateş almaya hazırlanırken de, susmuşken de bu bakış hayati önemdedir. Aksi takdirde peşi sıra patlayan silahların da, en barışçıl söylemlerin de, sonuç açısından hiçbir değeri olmayacaktır.

Bu vesileyle Öcalan tarafından sıklıkla dile getirilen “hakikatleri araştırma” komisyonuna da

değinmek gerekiyor. Bu acı hakikatlerde sorumluluğu olan bir düzenden, resmi tarih yazıcılarından böyle bir talepte bulunmak oldukça tehlikelidir. Toplumsal belleği tahrip etmeye yarayacaktır. Hakikatler, bu yaşananların sorumlularının yıkılması süreciyle insanlık hafızasında aydınlanacak, gerçek manada tarihle yüzleşilecektir.

Kürt halkının varlığını inkar eden ve sömürtü üzerine kurulu olan bu düzeni restore etmek düzen sahiplerinin işidir. Ezilen bir ulus olarak Kürt halkının kaderini özgürce tayin edebileceği tek seçenek devrimdir. Bunu gerçekleştirecek olansa Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri ile özgürlüğe, eşitliğe ve barışa susamış yoksul Kürt halkıdır. Gerçek çözüme giden tek yolu açacak olan, birleşen bu iki güçten başkası değildir. Bunun dışındaki tüm “yol haritaları” bu düzenin labirentleri içinde kaybolmakla sonuçlanacaktır.

27 Kasım 2010 / Lice

PKK'nin 32. kuruluş yıldönümü kutlandı...

Diyarbakır'da PKK şöleni

PKK'nin kongresinin yapıldığı Diyarbakır'ın Lice ilçesinde, binlerce kişinin katıldığı bir festival gerçekleştirildi. Lice Belediyesi tarafından “Lice tarihi ile buluşuyor” sloganı ile düzenlenen Lice Kültür, Sanat ve Turizm Festivali için Kürdistan'ın çeşitli illerinden binlerce kişi, Newroz alanında bir araya geldi. PKK'nin 32. kuruluş yılının selamlandığı festivalde “PKK” pankartları ile Abdullah Öcalan, Kemal Pir ve Mazlum Doğan'ın posterleri göze çarparken, PKK bayrakları taşındı.

“Vejna gelê Kurd pîroz be (Kürt halkının diriliş günü kutlu olsun)” pankartının da yer aldığı festival alanında havai fişek gösterimi yapıldı.

Ardından Lice'nin eski adını taşıyan Koma Şinişa müzik grubunun sahne alması ile birlikte binlerce kişi halaylar çekti.

Müzik gruplarının ardından konuşan Lice Belediye Başkanı Fikriye Aytin, “*Bu saldırılara karşı bu festivalin tarihi direniş ruhu ile cevap vereceğiz*” diyerek halkı selamladı.

Fis Köyü'ne yürüyüş

Festivale katılan binlerce kişi festivalin ardından engellemelere rağmen PKK'nin kuruluş kongresinin yapıldığı Fis Köyü'ne gitti. Kongrenin yapıldığı Zoğurlu Ailesi'ne ait evin, askerler tarafından panzerlerle ablukaya alınması dikkat çekti. “Rojbûna te pîroz be PKK” sloganlarıyla yürüyen kitle barikata rağmen ısrarlı bir biçimde eve yürüdü. Bunun üzerine barikat açıldı ve kitle evin çevresinde kutlamalarını yaptı.

Şırnak

Şırnak'ın Cizre İlçesi'nde 27 Kasım gecesi BDP Cizre İlçe binası önünde düzenlenen şölene yaklaşık 15 bin kişi katıldı.

Saygı duruşuyla başlayan şölende, PKK'nin tarihini anlatan sinevizyon gösterimi yapıldı. Meşaleli yürüyüşle devam eden şölende havai fişek

gösterisi yapıldı. Ardından halaylar çekildi. BDP'lilerin konuşmalar yaptığı şölende “*Bizler onurlu bir barış, özgür bir dil, özgür bir yaşam ve özgür bir kültür yaratana kadar bu mücadelemize devam edeceğiz*” denildi.

Silopi

Şırnak'ın Silopi İlçesi'nde gerçekleştirilen kutlamalara Nuh ve Cudi Mahallesi'nde bir araya gelen binlerce kişi katıldı. Eylemde, PKK, demokratik konfederalizm bayrakları, Abdullah Öcalan, Kemal Pir, Mazlum Doğan ve M. Hayri Durmuş'un posterleri açıldı. Kutlamalara katılmak için Nuh Mahallesi'nden yüzlerce genç Cudi Mahallesi'ne yürüdü. İki mahallede binlerce kişinin buluşmasının ardından kitle Uluslararası İpek Yolu'na sloganlarla yürüdü.

Kitlenin önünü kesen polis yürüyüşe biber gazı ve tazyikli su ile saldırdı. Gençler polise havai fişek ve taşlarla karşılık verdi. Ayrıca kutlamanın olduğu Cudi Mahallesi'nde de kitleye gaz bombası atıldı.

Yüksekova

Hakkari'nin Yüksekova İlçesi'nde sabah saatlerinden itibaren gerçekleştirilen gösterilerde polis müdahalesi ile başlayan olaylar ancak akşam sona erdi. Çatışmalarda çok yoğun gaz bombası kullanıldı. Çok sayıda ev ve işyerinin camları atılan gaz bombaları nedeniyle kırıldı. Polisin attığı gaz bombasının gözüne isabet etmesi nedeniyle yaralanan 14 yaşındaki E.B.'nin durumunun ciddi olduğu bildirildi.

İstanbul

İstanbul'un 17 ilçesinde yapılan etkinliklere yüzlerce kişi katıldı. Bağcılar'da yapılan yürüyüşün polis tarafından engellenmesinin ardından gençler ara sokaklara dağılarak barikat kurdu. Çatışmalar sırasında minibüs ve bazı marketlere molotofkokteyli atıldı.

MESS dayatmalarına Gebze'den kitlesel yanıt

“Kuralsız ve güvencesiz çalışmaya hayır!”

Birleşik Metal-İş Sendikası “Kuralsız ve güvencesiz çalışmaya hayır!” şiarıyla Gebze’de 28 Kasım günü miting gerçekleştirdi. Türkiye’nin çeşitli illerinden gelen binlerce metal işçisinin katıldığı miting oldukça coşkulu bir atmosferde geçti. MESS Grup TİS görüşmeleri sürecinde anlaşmazlık zaptı tutulmasının ardından Birleşik Metal’in aldığı eylem kararları kapsamında yapılan miting ile metal işçileri MESS ve sermayenin saldırılarına karşı mücadele kararlılıklarını bir kez daha dile getirdiler.

Miting için, çeşitli fabrikalardan Birleşik Metal üyesi metal işçileri, DİSK’e bağlı sendikalar, ilerici ve devrimci kurumlar saat 12.00’de Gebze Trafo Meydanı’nda buluştu. Kitle buradan mitingin gerçekleştirileceği Cumhuriyet Meydanı’na yürüdü. DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, Uluslararası Metal İşçileri Konfederasyonu’ndan temsilcilerin de yer aldığı mitingde metal işçilerini aileleri de yalnız bırakmadı.

Yürüyüş kortejine coşku hakimdi

En önde “Güvencesiz ve kuralsız çalışma yasalarına hayır! / Birleşik Metal-İş” pankartı açılırken bu pankartın arkasından sendika yöneticileri yürüdü. “Metal işçileri insanca yaşam için ortak mücadeleye” pankartı arkasına fabrikalar sıralandı.

Gebze, Eskişehir, Düzce, Anadolu, İstanbul, Kocaeli, Bursa, Düzce ve Trakya illerinden metal işçileri fabrika pankartlarıyla mitinge katılım sağladı.

Metal işçilerinin kortejlerinin önünde **Gebze Şubesi** yer aldı. Akkardan, Areva, Arfesan, Arpek, Çayıröva Boru, Dostel, Kroman, Makine Takım, Legrand, Poly Metal, Kürüm Demir, Yücel Boru, Sarkuysan işçilerinin yanı sıra sendikal hakları için işgal eylemi gerçekleştiren ÇEL-MER işçileri de mitinge katıldı. Bosal Mimaysan işçilerinin kortejinde işçi ailelerinin katılımı dikkat çekti.

Birleşik Metal Anadolu Şube’de örgütlü Başöz Enerji, Çemaş Döküm, Çimsataş ve Yücel Boru’dan işçiler de mitinge katıldı.

Birleşik Metal İstanbul 1 Nolu Şube pankartı arkasında ise Isuzu, ABB, Penta, Remas, Anadolu Motor, Aksan, Aks Otomotiv fabrikalarından işçiler yürüdü.

Birleşik Metal **Bursa Şubesi** pankartı arkasında Prysmian ve SCM işçileri yürürken **Trakya Şube** pankartı arkasında ise Disa Otomotiv işçileri yer aldı.

Demisaş, Doruk işçileri, Entil, Hapalki, Renta işçileri de **Eskişehir Şube** pankartı arkasında yürüdüler.

Kocaeli Şube’ye bağlı fabrikalardan ise Standart Depo Raf Sistemleri, Anadolu Döküm, Cem Bialetti, BEKAERT, AD Demirel, Trakya Sanayi, Baysan Trafo işçileri de mitingde yer aldılar. Ayrıca ilk kez toplu sözleşme imzalayan Elkim işçileri Kocaeli Şube’nin arkasında yer aldılar.

Düzce’deki direnişleri kazanımla sonuçlanan ve işe geri alınan MAS-DAF işçileri mücadele coşkularıyla mitinge katıldı.

İstanbul 2 Nolu Şube pankartı arkasında Güven Elektrik, Ejot Tezmacı, Konvekta, RSA, Pancar Motor, Paksan ve Gimsan fabrikaları göze çarptı.

Yürüyüş sırasında ayrıca fabrika kortejleri içinden çok yaygın olmasa da “Geliyor, geliyor genel grev geliyor!” sloganları yükseldi.

Metal işçilerine anlamlı destek

Mitinge katılım sağlayan sendikalar arasında Genel-İş ve Nakliyat-İş dikkat çekerken Genel-İş; Avrupa, Anadolu ve Kocaeli şubeleriyle mitingde yer aldı. Dev Sağlık-İş ve Emekli-Sen de mitingde yer alan sendikalar arasındaydı.

Gebze Sendikalar Birliği pankartı arkasında Gebze yerelindeki sendikalar yürürken TEKEL işçileri, BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan ve İleri Elektro Kimya direnişçisi de metal işçilerinin yanındaydı.

Mitingde, **Metal İşçileri Birliği (MİB)** de “MESS dayatmasına ve ihanete karşı grev komitelerinde birleşelim, direnişe hazırlanalım! / Metal İşçileri Birliği” pankartıyla katıldı. Ayrıca alanda Metal İşçileri Bülteni ve “İhanet şebekesini dağıtmak ve satış sözleşmesini yırtmak için görev başına!” başlıklı bildirinin dağıtımı gerçekleştirildi.

BDSP, “*Kölelik dayatmalarına ve güvencesiz çalışmaya karşı birleşik-militan mücadeleye!*” pankartıyla katıldığı mitingde metal işçilerinin mücadelesine omuz verdi. BDSP korteji yürüyüş sırasında ve alanda polis tarafından taciz edildi. BDSP’lileri yakın çekim yaparak kameraya almak isteyen polis BDSP’lilerin müdahalesi üzerine geri çekilmek zorunda kaldı. Yürüyüş sırasında ve alanda ayrıca Kızıl Bayrak gazetesi metal işçilerine ulaştırıldı.

Sermayenin ve MESS’in saldırılarına karşı mücadele çağrısı

Miting programı Bandista’nın sahne almasıyla başladı. Ardından söz alan **Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu (IMF)** Sendikal Hak İhlalleri Sorumlusu Hywon Chong, konuşmasına metal işçilerini selamlayarak başladı. Dünyanın her yerinde güvencesizliğe karşı ortak mücadele edilmesi gerekliliğine vurgu yaptı.

Mitingin ana konuşmasını yapan Birleşik Metal Genel Başkanı **Adnan Serdaroglu**, konuşmasının ilk bölümünde sermayenin genel plandaki saldırılarını ele aldı. Ulusal İstihdam Projesi’ne dikkat çeken Serdaroglu, kuralsız, esnek çalışma koşulları, taşeronlaştırma vb. başlıklar halinde saldırıların kapsamına değindi. Bunun hükümet ile sermaye arasında bir uzlaşma ve anlaşma ile uygulanmaya Ucretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://raftey.org>

28 Kasım 2010 / Gebze mitingi

çalışıldığını vurguladı.

Konuşmasının ikinci bölümünü metal TİS’lerine ayıran Serdaroglu, metal işçilerine süreçle ilgili bilgilendirmede bulundu. Türk Metal’in satış anlaşması üzerine de görüşlerini belirten Serdaroglu, Türk Metal’e yüklendi ve imzalanan anlaşmayı teşhir etti. Türk Metal üyelerine bir kez daha istifa çağrısı yapan Serdaroglu, Türk Metal’in imzaladığı anlaşmanın dahi Birleşik Metal’in basıncı ve verdiği mücadele sonucu oluştuğunu dile getirdi. Türk Metal üyelerinin bu örgüte dönük tepkilerini yeterince dile getirememelerinin arkasında yılların sindirilmişliğinin yattığına dikkat çeken Serdaroglu, Birleşik Metal’in son dönemde başarıyla sonuçlandığı direnişlerini sıraladı. Birleşik Metal’in örgütlü olduğu işyerlerinde esnek çalışma uygulamalarına izin vermediklerini dile getirdi.

Serdaroglu, saldırının tek başına metal işçileriyle püskürtülemeyeceğini, başta metal işçileri olmak üzere DİSK’in topyekün kuralsızlaştırma ve güvenceli iş talebiyle mücadele etmesi gerektiğini söyledi.

Serdaroglu’nun konuşmasını dikkatle dinleyen metal işçileri, özellikle Türk Metal’in teşhiri sırasında alkış, slogan, ısıklık ve yuhalamalarla tepkilerini dile getirdiler.

Serdaroglu’nun konuşmasını **Süleyman Çelebi**’nin işçilere hitaben yaptığı konuşma izledi. Çelebi, Türk Metal’in işçilere ihanet ettiğini belirterek mücadele vurgusu yaptı. Önümüzdeki dönem DİSK’in çeşitli eylem ve kampanyalar örgütleyeceğini, güvencesizlik ve kuralsızlıkla ilgili saldırıları işleyeceklerini söyledi. Miting Bandista’nın şarkılarıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Gebze

İşçiler 28 Kasım mitingini değerlendirdi...

“İş bırakmayı gündeme getirmeliyiz”

Birleşik Metal İşçileri Sendikası'nın Gebze'de gerçekleştirdiği mitingine katılan Birleşik Metal-İş üyesi işçiler, mitinge dair izlenimlerini ve MESS grup TİS sürecine ilişkin görüşlerini gazetemizle paylaştılar.

Mitingin hemen ardından görüşlerini aldığımız işçiler şu değerlendirmeyi yaptılar:

“Türk Metal bayramdan önce grup TİS sürecini bir gece yarısı operasyonu ile sonlandırdı. Birleşik Metal ise hala “haklı bir toplu sözleşme” diyerek kendi taslağında diretiyor. En son 28 Kasım’da Gebze’deki eyleme katıldık. Ama o eylem de pek sonuç alınacak gibi durmuyor. Sendikamız daha önce de iki tane yürüyüş yaptı. İzmit’te onlara da katıldık. Çalıştığımız fabrika MESS’e üye değil, ama ortalama olarak MESS’in önerisini veriyor. Yani MESS’in önerisi bizi yakından ilgilendiriyor.

Birtakım tepkileri ortaya koysak da sonuç yine aynı oluyor. Geçen sözleşmede sıfır zamma imza attık. MESS’in önerisi bile değil yani. Bu şekilde hak kazanılmaz. Daha mücadeleci olmamız gerekiyor.”

Trakya Sanayi temsilcisi: Farklı olduğumuzu kanıtlamalıyız!

Bir kere bizim fabrikamız MESS’e üye değil. Ancak MESS’in verdiği teklif doğrudan 100 binin üzerinde metal işçisini bağlamakta. Trakya Sanayi, eski adı ile RABAK, sendikanın, işçiliğin ne olduğunu bilen bir fabrika. Tam 41 yıldır sendikalı. 15-16 Haziran Direnişi’nin İzmit ayağını bu fabrika başlatmıştır, ilk bayrağı açan, yürüyen fabrikadır.

BMİS Merkez TİS Komisyonu’nun belirlediği birtakım eylemler oldu. Ancak bunlar tek başına yeterli değil. Muhakkak birtakım kişileri rahatsız etmiştir. Ama sonuç alma noktasında yeterli değil.

Türk Metal bayramdan önce imza attı. “Olmazsa olmazlarımızdan taviz vermeyeceğiz” dedi. Bunun doğruluğuna elbette inanmıyorum, ortada somut bir şey yok, taslağını dahi göstermiyor. Türk Metal her zaman oynadığı rolü bir kez daha oynamıştır. Onun için Türk Metal üzerine çok da söz söylemeye gerek duymuyorum.

Birleşik Metal’e gelirse...Birleşik Metal bir eylem çerçevesi oluşturdu. Bizler de işçiler olarak gittik, katıldık. Her anlamda yetersiz buluyorum. Sadece Kocaeli Şubesi’nde örgütlü 1700 metal işçisi var. Bunların kaç 28 Kasım’daki eyleme katıldı? Sendika ne kadar çaba harcadı? Elbette genel bir duyarsızlık

var, ama buna rağmen bir çaba da olması gerekir. 28’indeki mitingi yetersiz buluyorum. Kürsüden mücadeleye dair somut olarak ne duyduk. Ben hiçbir şey duymadım açıkçası. Metal işçilerinin daha duyarlı olması gerekir. Gebze’den ve İzmit’ten ciddi bir katılımın olduğunu görmedim.

Aslında süreç çok önemliydi. Birleşik Metal süreç içinde kırılma-sıçrama noktası olabilirdi. Birleşik Metal ‘98’deki çıkışını tekrarladı. Bir kez daha sarı sendika Türk Metal’den toplu olarak istifaya çağırıldı. Ancak süreç şu anlamda farklı; o dönem, Türk Metal tabanında somut olarak ciddi bir tepkisellik vardı. Birleşik Metal o dönem bu tepkiyi örgütleyemedi. Şu an yine aynı çıkışı yapıyor. Türk Metal tabanı eğer bizim farklılığımızı görürse istifa çağrısına cevap verebilir. Semboliktir belki ama hiç değilse 5.35 yerine 6.35 imza atsın, bunu yapsın, daha farklı olduğunu bu düzeyde de olsa gösterebilir. Gidip de MESS’in önerisine imza atmasının bir anlamı yok!

Önemli hususlardan bir tanesi de bana göre işçiler arasındaki ücret farkıdır. Elbette çok eski olan işçilerin kıdemi biraz daha yüksek olmalıdır. Bu normal bir şeydir. Ancak şu an için ücret farkları astronomik miktarlarda. Bunu da dengelemek zorundayız. Bu hususta en doğru söylem “Eşit işe eşit ücret” söylemidir.

Sonuç olarak, toplu sözleşmelerde başarı elde

etmek istiyorsak ve bu başarı mücadeleden geçiyorsa, ikirciksiz olarak bu yolu seçeceğiz. Merkezi eylemler yapmakla kalmamalı iş bırakmayı dahi gündeme getirebilmeliyiz. Bu şekilde işveren köşeye sıkışır, üretim aksar. İlk aşama olarak, Birleşik Metal MESS kapsamındaki fabrikalarında iş bırakmayı gündeme getirmelidir. Sonraki aşama olarak, MESS kapsamında olmayan fabrikalarında iş bırakmaya gitmeli. Daha sonra konfederasyon olarak. Hatta diğer sektörlerle süreci birleştirmeliyiz. Bu şekilde yaşamı kilitleriz. Ve ancak böyle sonuç alırız. Bunların hepsi böyle düşünülmeli, bu şekilde tartışılmalıdır. En etkili tarz budur.

Cem Bialelli İşyeri Bastemsilcisi Hakan Küçük: Mitinge katılım yetersiz

Cem Bialelli MESS’e üye bir fabrika değil. Biz ferdi toplu sözleşme yapıyoruz. Toplu sözleşmede saat ücreti üzerinden 4,9 zam aldık. Özellikle düşük ücretli çalışanların zam oranları daha yüksek oldu. Ücret farklarını kapatmaya çalışıyoruz.

Cem Bialelli, Türk Metal’in bayram öncesi sadaka sözleşmesine imza atmasına çok tepkili. Kesinlikle Türk Metal, işçilerin haklarını savunmuyor. Tepeden atamalarla işçilerin özgür iradeleriyle seçilmemiş temsilciler işçilerin taleplerini de yansıtamaz hiçbir yerde. Türk Metal işçilerin değil patronların taleplerine sahip çıkıyor.

Metal işçilerine mücadele çağrısı!

MİB çalışanları Türk Metal’in imzaladığı satış sözleşmesinin ardından ihaneti teşhir eden faaliyetlerini sürdürüyorlar.

İzmir’de çağrı

Yaşanan ihanetin ardından İzmir MİB çalışanları öncelikle Türk Metal üyesi işçiler ile görüşerek fabrikalarda yaşanan tepkileri öğrendiler, işçilerin durumu nasıl değerlendirdiklerine dair röportajlar gerçekleştirdiler.

24 Kasım Salı günü ise Türk Metal üyesi işçilere yönelik bildiri dağıtımları gerçekleştirildi. “Türk Metal sözleşmeyi imzaladı! / SATILDIK” başlıklı bildiri Demir Çelik işçilerinin yoğun olarak servislere bindiği Menemen’de ve Pınarbaşı’nda bulunan BMC fabrikasının çıkışında dağıtıldı.

Menemen’de gerçekleştirilen dağıtım sırasında işçilerin büyük bir kısmının imzalanan sözleşmeden haberi olmadığı görüldü. Bildiriyi okuyan işçiler “Aıştık artık”, “Zaten başka ne olacaktı” gibi sözlerle tepkilerini dile getirdiler ve sendikanın bu tutumunu zaten beklediklerini ifade ettiler.

BMC çıkışında gerçekleştirilen dağıtıma ise işçilerin hayli ilgili oldukları görüldü. Dağıtım sırasında MİB çalışanlarının çevresinde toplanan işçi öbekleri bu duruma karşı ne yapılması gerektiği üzerine sorular sordular. Kimi işçiler ise “artık sendikalar bitti” gibi sözlerle tepkilerini dile getirdiler.

MİB çalışanlarına gözaltı terörü

Birleşik Metal-İş Sendikası’nın 28 Kasım günü Gebze’de düzenlediği mitinge çağrı amacıyla

Kocaeli’de afiş yapan iki Metal İşçileri Birliği (MİB) çalışanı gözaltına alındı.

25 Kasım günü İzmit Yenidoğan D-100 mevkiine “MESS’ten ve uşaklarından hesap soralım! 28 Kasım’da Gebze’ye MESS’ten ve uşaklarından hesap sormaya! / Metal İşçileri Birliği” yazılı ozalitleri asan sınıf devrimcileri sivil polisler tarafından durdurularak gözaltına alındı. Devrimci siyasal faaliyete tahammül edemeyen sermayenin kolluk güçleri, sınıf devrimcilerini Kuruçeşme Polis Karakolu’na götürdü. Keyfi bir biçimde gözaltı saldırısına maruz kalan sınıf devrimcileri, daha sonra da haklarında arama kararı olduğu gerekçesiyle gece yarısı Kocaeli İl Emniyet Müdürlüğü’ne götürüldüler.

Yaklaşık 12 saat gözaltında tutulduktan sonra Kocaeli Adliyesi’ne götürülen devrimciler, mahkemede alınan ifadelerinin ardından serbest bırakıldılar.

Gözaltı saldırısı sürdü

MİB çalışanlarına yönelik gözaltı terörü 26 Kasım günü de sürdü. Çalışmalarını Gölcük, Winsan ve 42 Evler’e taşıyan MİB çalışanları, Ford köprüsüne ozalit yaparken bir kez daha gözaltına alındılar. Sermayenin kolluk kuvvetleri iki kişiyi Gölcük Polis Merkezi Terörle Mücadele Bürosu’na götürdü. Burada keyfi bir şekilde 3 saat tutulan MİB çalışanlarına para cezası kesildi.

MİB çalışanları karakoldan çıkar çıkmaz faaliyetlerine kaldıkları yerden devam ettiler. Tekrar Ford, 42 Evler’e, servis geçiş güzergahlarına ve billboardlara MİB imzalı ozalitleri astılar.

Kızıl Bayrak / İzmir - Kocaeli

“Sonuna kadar direneceğiz!”

Birleşik Metal-İş üyesi işyeri temsilcileri ve çeşitli şubelerin yöneticilerinden, Türk Metal’in imzaladığı satış sözleşmesi ve önümüzdeki mücadele süreci üzerine görüşlerini aldık.

Hami Baltacı (Birleşik Metal-İş Kocaeli Şube Başkanı): Türk Metal sözleşmeyi imzaladı diye bir açıklama var ama neye imza attı, ne oldu, imzalandı mı, imzalanmadı mı bilinmiyor. Ortada bir tiyatro var. Burada metal işçileri üzerine oynanan bir oyun söz konusu. Bunu da yine metal işçilerinin mücadelesi bozacaktır. Birleşik Metal olarak uyuşmazlık zaptı tuttuk. Başkanlar Kurulu’nda da uzun uzadıya değerlendirdik. Önümüze görevlerimizi koyduk. Özellikle Ulusal İstihdam Stratejisi’yle ilgili görevler bu görevlerden biridir. Bu paket önümüze geldiğinde çalışma yaşamının altına bomba konmuş olacak. Bu oynanan oyunu yine metal emekçilerinin mücadelesi bozacaktır.

Günay Atmaca (Baysan Trafo Kazanları İşyeri Baştemsilcisi / Kocaeli): Türk Metal her zaman aynı şeyi yapıyor. Yaptığı şey bizi şaşırtmadı. MESS hala bizi çağırmadı. Sonuna kadar direneceğiz ve bunu meydanlarda göstereceğiz. Sarı sendikadaki arkadaşlarıma, herkese sesleniyorum. Meydanlar bizim, kimseye bırakmayacağız. Hakkımızı sonuna kadar arayacağız. Baysan Trafo çalışanlarıyla beraber haklı mücadelemizde hep beraber yürüyeceğiz.

Yücel Baker (Elkim İşyeri Baştemsilcisi / Gebze): Türk Metal’in yapısını yıllardan beri biliyoruz. Türk Metal toplu iş sözleşmelerini her zaman bizim mücadele anlayışımıza ters bir şekilde imzalamıştır. Biz onlardan farklı bir sendika olduğumuzu göstermek için sokaklardayız. Hakkımızı korumak için sonuna kadar savunacağız. Elkim işçileri olarak biz tekil bir sözleşme yaptık. Türkiye’nin bugünkü şartlarında yüzde 30 gibi bir zam aldık. Biz

bu zammı içerideki işçi arkadaşların birlik, mücadelesi ve beraberliği ile aldık. Birleşik Metal-İş’e üye işçi arkadaşların hepsi bu yürüyüşe destek verecek. Biz de MESS üyesi olmadığımız halde buradayız.

Fikret Kurt (MAS-DAF işçisi / Düzce): Biz de MAS-DAF işçileriyiz. Yarın (pazartesi) törenle işimize başlayacağız. İki-üç ay sonra sözleşme olacak. İşe dönüş kararı verildi, sevindik. Burada yapılan haksızlığı görüyoruz ve arkadaşlarımızın yanındayız.

Ayhan Ekinci (Birleşik Metal-İş Bursa Şube Başkanı): Türk Metal’in kölelik yasaları maddelerinin altına imza attığını bütün metal işçileri gördü. Metal işçileri bayramdan sonra alacakları bordrolarında bir kuruş zam alamayacaklarını, vergiyle birlikte alınan zammın hepsinin gittiğini gördükten sonra Türk Metal Sendikası’na gerekli tepkiyi koyacaklarını düşünüyoruz. Bursa bölgesinde bütün fabrikalarda bir kaynama var. Bu kaynamayı metal işçileri bu taşeron sendikadan istifa ederek göstereceklerdir.

Erdal Çetin (Akkardan İşyeri Baştemsilcisi / Gebze): Türk Metal ücretler dışında diğer dayatmaların geri çekildiğini söylüyor, ama buna inanmıyorum. İmzalamış olsa bütün maddeleri açıklardı. Sadece ücretleri açıkladı. Gerisi muamma. Biz Birleşik Metal-İş olarak dik durmak için bu yürüyüşü yapıyoruz. Bütün işçi arkadaşlarıma da şunu söylüyorum. Hepsinin böyle mitinglere katılmasını istiyorum.

Bayram İmamoğlu (Areva İşyeri Baştemsilcisi / Gebze): Türk Metal’in attığı imza bizi ilgilendirmiyor. Bizim fabrikalarımızda Birleşik Metal Sendikası var. Biz sonuna kadar devam edeceğiz. Grevi de göze aldık. Taslağımızın da arkasındayız. Tabiki greve çıkıldığında o taslağın yerine yeni bir taslak hazırlanır. Areva işçisi olarak biz kararlıyız. Ama TİS Komisyonu’ndan çıkacak karara da saygılıyız.

Kadir Gedik (Arfesan İşyeri Baştemsilcisi / Gebze): MESS’le yapılan Grup TİS sürecinde Türk Metal her zaman işçi arkadaşlarımızın hizmetinde.

İşçileri satarak toplu sözleşmeye imza attı. Birleşik Metal olarak, bütün işçiler olarak sokaklardayız. Hakkımızı aramak için buradayız. Bunun için bu mücadeleyi veriyoruz. Taslağımızın arkasındayız. Yaşasın Birleşik Metal-İş!

Satı Yalçın (Çayırova Boru İşyeri Baştemsilcisi / Gebze): Taslağımızın arkasında sonuna kadar devam edeceğiz. Bu süreç içerisinde eylemlerimiz aynı şekilde sürecek. Bunun dışında sendikanın almış olduğu kararlara uyacağız.

Metin Solmaz (Makine Takım İşyeri Baştemsilcisi / Gebze): Kurlsız çalışmaya, esnek çalışmaya, denkleştirmeye kırmızı çizgi diyoruz ve buna karşıyız. Bunun için de burada miting düzenliyoruz. Olabildiğince metal işçileri buraya katıldı. Sadece Birleşik Metal-İş’in değil, Türk Metal’in tabanındaki insanların da buraya katıldığına inanıyoruz. Biz bir kıvılcım, bir saman alevi yaktık, gerisini artık metal işçileri halledecektir. Taslağımızın arkasındayız. Olabildiğince ve yüreğimizle bunu götürmeye çalışıyoruz.

Ferdi Bayram (SCM İşyeri Baştemsilcisi / Bursa): Türk Metal’in bu sözleşmeyi arefe günü imzalayacağını çocuklar bile biliyordu. Mücadeleden bahsetti, bahsetti yine de imzaladı. Biz bu konuda elimizden gelenin en iyisini yapıp, Türk Metal’in de örgütlü olduğu yerleri ayaklandırıp güzel bir sözleşmeye imza atmalıyız ya da greve çıkmalıyız. Bunun başka alternatifi yok. Sonuna kadar taslağımızın arkasındayız. Çünkü o taslağı sendika hazırlamadı, biz işçiler hazırladık. Biz hazırladığımız için sonuna kadar arkasında duruyoruz. Tabiki ücret dışında bazı kırmızı çizgilerimiz var. Onlar geçtiği taktirde kesinlikle grev. Ücret konusuna gelince biz işyerinde taban ücreti olarak 4,35’i istiyoruz. 4,35 kesinlikle geçecek bunun alternatifi yok. Geçmezse biz kendi açımızdan grev diyoruz. Birleşik Metal’de genel merkez ve temsilcilerin kullandığı oy doğrultusunda toplu sözleşme imzalanıyor. Çoğunluk çıktığı taktirde otomatik olarak greve çıkılacak. Bu süreçte arkadaşlarımızın katılımı tam. Arkadaşlarımız davalarına sahip çıkıyorlar. Gidişat nereye götürürse götürsün farketmez. Sonuç, işlerinden olmak bile olsa arkadaşlarımız sonuna kadar mücadele edecekler.

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Aralık Ayı Toplantısı Sonuçları

Metal İşçileri Birliği (MİB) Merkezi Yürütme Kurulu (MYK) Aralık ayı toplantısını gerçekleştirdi. Toplantının gündemini şu ana konu başlıkları oluşturdu:

- MESS Grup TİS sürecine ilişkin gelinen aşama üzerine değerlendirme ve planlama
- İşkolundaki diğer gelişmeler üzerine değerlendirme
- Sınıfın genel gündemleri üzerine değerlendirme
- Bülten üzerine planlama

- MESS Grup TİS sürecine ilişkin değerlendirme:

MESS Grup TİS süreci MYK toplantısının ağırlıklı gündemini oluşturdu. TİS sürecinde gelinen son aşama, çeşitli yönleriyle değerlendirme konusu yapılarak sonuçlar çıkarıldı. Mücadele görevleri saptandı, bu çerçevede somut planlamalar yapıldı. Toplantıda konu üzerine yapılan tartışmaların sonucunda yapılan tespitler, çıkarılan görevler ve yapılan somut planlamalar şöyle özetlenebilir:

1. TİS süreci adet haline geldiği gibi Türk Metal çetesinin bayram arefesinde imzaladığı satış sözleşmesiyle yeni bir noktaya varmıştır. Satış sözleşmesi öngördüğümüz biçimde, MESS-Türk Metal ortaklığıyla yazılmış bir oyunun ardından imzalanmıştır. Bu oyunla önce MESS'in gasp listesi öne sürülerek metal işçileri savunmaya zorlanmıştır. Ardından da güya metal işçilerine iyilik yapılmıyormuşçasına bu gasp listesinin bir bölümü geri çekilerek "bayram müjdesi" adı altında yutturulmaya çalışılmıştır. Böylelikle MESS karlarını misliyle katlarken kriz bahanesiyle çaldıklarının da üzerine yatmıştır.

2. Türk Metal çetesinin bir oldu bittiye getirdiği bu satış sözleşmesi kabul edilemez. Metal işçileri bu satış sözleşmesini yırtıp atmalıdır. Bunun için yapılması gereken ilk ve en önemli iş ise MESS uşaklarından kurtulmaktır. Bu nedenle MİB MYK, Türk Metal çetesi tarafından hançerlenen tüm metal işçilerini bu satışın hesabını sormaya çağırılmaktadır. Bu ihanet çetesi dağıtılmadan metal işçileri rahat yüzü görmeyecek, ne insanca bir yaşama ve ne de bir geleceğe sahip olacaklardır. Bunun için metal işçileri bu ihanet şebekesini dağıtmalı, sırtından söküp atmalıdır.

3. MYK Birleşik Metal-İş Sendikası yönetiminin yaptığı "toplu istifa" çağrısını anlamlı, ancak yetersiz bulmaktadır. Yetersizdir çünkü Birleşik Metal yönetimi toplu istifaya çağırdığı işçilere kapılarını açtığını kesin bir açıklıkla ortaya koymaktan kaçınmaktadır. Bu, '98 deneyimi de göz önüne alındığında metal işçilerine güven vermekten uzaktır. Fakat bilinmelidir ki, "toplu istifa" çağrısı istifa edeceklerin sorumluluğunu almak demektir. Bu nedenle Birleşik Metal yönetimi Türk Metal'den istifa edecek işçilere sendikanın kapılarını sonuna kadar açmak zorundadır. Bu bakımdan üstüne düşen sorumluluğu yerine getirmelidir.

4. Birleşik Metal yönetiminin daha önemli sorumluluğu ise, metal işçilerinin haklı taleplerinin arkasında sonuna kadar durmak ve satış sözleşmesini aşacak bir sonuç elde etmek üzere kararlı bir önderlik pratiği sergilemektir. Eğer Birleşik Metal yönetimi bu

kararlılığı ortaya koyabilirse metal işçilerinin umudu ve bu durumda da bugün öfkeli, ancak örgütsüz olan Türk Metal'e üye on binlerce metal işçisinin yüzünü döneceği bir adres haline gelebilir. Aksi halde zaten yılların yarattığı güvensizlikler daha da artar ve metal işçileri Türk Metal çetesinin sultasına boyun eğmeye devam eder. Elbette sadece bu kadarla da kalmaz Türk Metal çetesini karşı saldırıya geçmek üzere cesaretlendirir.

5. Halihazırda Birleşik Metal yönetimi temkinli davranmaya çalışmakta ve mücadelenin geleceği konusunda net iddialar ortaya koymaktan kaçınmaktadır. Bu da büyük ölçüde özgüven yokluğundan ileri gelen bir zayıflıktır. Elbette sadece özgüven değil, aynı zamanda metal işçilerine de güven duyulmamaktadır. Bunun için Birleşik Metal yönetimi daha çok Türk Metal tabanından satış sözleşmesine verilecek tepkiyi kollamaktadır. Eğer eylemli bir tepki yükselirse bu Birleşik Metal'in daha ileri bir çıkış yapmasına ve tok bir tutum almasına zemin hazırlayacaktır. Ancak bu olmadığı için o da elini taşın altına koyma cesareti gösterememektedir.

6. Fakat gün "öne çıkma ve cüret etme" zamanıdır. Çünkü metal işçileri de kararlı ve mücadeleciler bir önderlik beklemektedir. Eğer mücadeleye önderlik edebilecek kararlılık ve toklukta bir önderlik pratiği gösterilebilirse bu halihazırda satışa karşı yoğun öfke duyan metal işçilerinin harekete geçmesini kolaylaştıracaktır.

7. Bugünkü durumda Türk Metal çetesinin tuttuğu fabrikalardaki işçiler yoğun bir öfke duymakla birlikte, bu öfkeyi dışa vuracak olanaklardan yoksundur. Öyle ki, taban örgütlülüklerinden yoksunluk bugün bu öfkenin açığa çıkamamasının en önemli nedenidir. Aynı fabrika içerisinde dahi istifa yönünde arayış içinde olan, birbirinden habersiz işçiler olabilmektedir. Tek tek fabrikalardaki bu örgütsüzlük hali daha genel planda, fabrikalar arasındaki ilişkiler bakımından çok daha belirgindir. Bu koşullar hem göz göre göre yapılan satışın nedenidir, hem de bu koşullar değiştirilmeden ne ihanet şebekesi aşılabılır ve ne de MESS'in hakkından gelinebilir. Bu nedenle MYK, satış sözleşmesine öfke duyan tüm metal işçilerini harekete geçmek için derhal işyeri komitelerini kurmaya çağırılmaktadır.

8. MİB MYK bu aşamada pratik müdahale

görevlerinin eksenine satış sözleşmesine karşı öfkeyi açığa çıkarmayı koyacaktır. Bu doğrultuda uyarma, bilgilendirme ve yol göstermek amacıyla yaygın ve yoğun bir seslenme faaliyeti örgütleyecektir. Bu kapsamda kullanılmak üzere bir dizi materyal hazır durumdadır. Bu arada ise daha güncel gelişmeleri kapsamak üzere bir bildiri metni hızla hazırlanacaktır.

Bununla birlikte öfkeyi örgütlemek üzere, tüm kanalları zorlayacak ve ileri çıkışlara zemin hazırlamak ve örgütlemek amacıyla yoğun bir pratik çaba içerisinde olacaklardır. Bu çerçevede MYK tüm MİB bileşenlerini ve öncü metal işçilerini daha enerjik bir çabayla mücadele görevlerini omuzlamaya çağırılmaktadır. Özellikle de Türk Metal'in örgütlü olduğu fabrikalardaki öfkeyi açığa çıkarmak üzere bu fabrikalara satışın hesabını sorma çağrısını ısrar ve kararlılıkla götürmeye çağırılmaktadır.

- İşkolunun diğer gündemlerine ilişkin değerlendirme:

1. İşkolundaki yoğun örgütlenme girişimleri devam ederken, ÇEL-MER işçilerinin yükselttikleri işgal ruhu büyümeye devam ediyor. Mutaş'dan sonra bu kez işgal bayrağı Akdeniz Çivi işçilerinin elindeydi. Akdeniz Çivi işçileri CHP'yi işgal ederek bir anda ülke gündemine girdiler. Böylelikle bir yandan CHP'ye çekilmeye çalışılan "solcu" ve "emekten yana" cilasını bozdular, diğer yandan ise kazanmanın yolunun militan mücadeleden geçtiğini bir kez daha kanıtladılar. MYK her ne kadar bir polis saldırısıyla kırılmış olsa dahi bu eylemin militan eylem ruhunun canlı tutulması ve güçlendirilmesi gerektiği düşüncesindedir.

Diğer taraftan MYK, Akdeniz Çivi işgaline yönelik dayanışma düzeyinin yetersiz olduğunu tespit ederek, Birleşik Metal yönetimini ve tüm metal işçilerini bu konuda üzerlerine düşen görevleri yerine getirmeye çağırılmaktadır. MYK ayrıca Birlik bileşenlerinin de bu konuda yeterli bir dayanışma refleksi göstermediği düşüncesini paylaşmakta ve sorunu aşmak üzere gerekli önlemleri almayı görev saymaktadır.

2. Çelik-İş yönetiminin ihanetçi pratiği karşısında çareyi Türk Metal'e geçmekte bulan, bu nedenle de işten atılan KARDEMİR işçileri eylemlerini sürdürüyorlar. MYK, işçilerin işten atma saldırısına

karşı verdikleri bu mücadeleyi desteklemekte, ancak Türk Metal çetesi konusunda uyarmayı da görev bilmektedir. Çünkü KARDEMİR işçilerinin haklı öfkesi iki gerici sendikal odak tarafından istismar edilmekte, gerici çıkarları uğruna kullanılmaktadır. Çünkü Türk Metal de Çelik-İş yönetimi kadar, hatta ondan da daha fazla işçi düşmanıdır. Bu nedenle KARDEMİR işçisinin tutması gereken yol Türk Metal'e geçmek değil, tabandan örgütlenerek Çelik-İş bürokratlarını alaşağı etmektir.

- Sınıfın genel gündemlerine ilişkin değerlendirme:

1. Bir bütün olarak işçi sınıfını ilgilendiren asgari ücrete yeni yılda yapılacak zam oranı önümüzdeki günlerde netleştirilecek. Mevcut durumda tam bir mizansen olan Asgari Ücret Tespit Komisyonu toplantılarında çıkacak sonuç bugünden belli. Çünkü hükümet ve kapitalistler ne istiyorsa o olacak, zaten bugünden zam oranları da açıklanmış durumda. Metal işçileri ve bir bütün olarak işçi sınıfı bu hayati sorun konusunda aktif bir tutum almak zorundadır. Bu düşünceyle MYK, tüm Birlik bileşenleri ile birlikte sendikaları ve tüm metal işçilerini “insanca yaşamaya yeterli ücret” talebiyle mücadeleyi yükseltmeye çağırılmaktadır.

2. Asgari ücret, TİS süreci ve örgütsüz işyerlerinde zam dönemine girilmesiyle birlikte ücret mücadelesinin hem genel hem işkolu ve hem de tek tek fabrikalarda yoğunlaşmasına neden olacaktır. MYK, tüm bileşenlerini bu bilinçle davranmaya, bu mücadeleler içerisinde sınıfın örgütlülük ve mücadele düzeyini yükseltmek hedefiyle sistematik bir çalışma yürütmeye çağırılmaktadır. Bu doğrultuda kullanılmak üzere hazırlanmış bulunan bildiri yaygın biçimde kullanılacaktır. Ayrıca yapılacak eylemlere de etkin bir katılım gerçekleştirilecektir.

3. Kapitalistlerin ve hükümetin elbirliğiyle işsizliğe çözüm adı altında hazırladıkları “ulusal istihdam stratejisi” adlı saldırı paketi sınıfın önündeki en hayati mücadele konusudur. İşçi sınıfını tümünden geleceksiz ve güvencesiz bırakacak olan bu saldırıya karşı mücadeleyi büyütmek görevi ortadadır. Bu görevi omuzlamalı ve bu saldırı paketinin içeriği konusunda işçi sınıfını uyarma, bilinçlendirme ve mücadeleye çekmek üzere çalışmalarımızı yoğunlaştırmalıyız. Bu çerçevede MYK önümüzdeki bir ay içerisinde tüm yerelerde konu üzerine açık kitle etkinlikler yapmayı kararlaştırmıştır.

4. ‘Füze kalkanı’ projesi işçi sınıfının bir başka mücadele gündemidir. Sermaye ve hükümeti Türkiye’yi emperyalistlere kalkan yapacak anlaşmalara imza attılar. Bu, emperyalist stratejileri uğruna ezilen halklara karşı büyük bir suçun altına girmek demektir. MYK bu suça engel olmak üzere metal işçilerini mücadeleye davet etmektedir. MYK bu süreçte bu konu üzerine bir teşhir ve bilgilendirme faaliyeti yürütülmesini, aynı zamanda yapılacak eylemlere metal işçilerini katmayı görev bilmektedir.

- Bülten üzerine değerlendirme ve planlama:

Aylık periyodlarla çıkan bültenimiz Kasım’da gündemin sıcaklığına bağlı olarak 2 sayı olarak çıkmıştır. Halihazırda ay sonuna doğru çıkan bülten sayısı kullanılmaya devam etmektedir. Bunu göz önünde bulunduran MYK Aralık sayısını ay ortasında çıkacak biçimde planlamıştır.

Metal İşçileri Birliği
1 Aralık 2010

Metal işçisi direnişle kazanıyor!

Astaş'ta anlaşma sağlandı

Çorlu'da kurulu Astaş Alüminyum'da 9 Kasım günü direniş başlatan Birleşik Metal-İş Sendikası Astaş patronuyla anlaşma sağladı. Birleşik Metal Trakya Şubesi üyesi 9 Astaş işçisini işten atan patron varılan anlaşmaya göre 5 işçiyi tekrar işbaşı yaptırdı. Ayrıca fabrikada, önümüzdeki günlerde toplu sözleşme görüşmelerine başlanacak.

Astaş'ta sağlanan anlaşmanın ardından 25 Kasım günü Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroglu ve Genel Eğitim Sekreteri Celalettin Aykanat, işçilerle fabrikada biraraya geldi.

Astaş'taki işe geri dönüşlere ilişkin gazetemize konuşan Birleşik Metal-İş Trakya Şube Başkanı Fedai Duvar şunları söyledi: “Sınıfta, işçilerde ciddi bir örgütlenme arayışı var. Sadece metal işkolunda değil tekstil ve petrokimyada da arayışlar var. İstenildiğinde, işçilerin karşısına doğrularla çıktığında örgütlenilmeyecek yer yok.”

Schneider'de yemek boykotu

Geçtiğimiz aylarda İzmir ve Manisa Schneider Electric işçileri Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlenmiş, 3 Ekim günü İzmir'de Birleşik Metal yöneticileri ve Schneider Avrupa İş Konseyi Başkanı (İşçi Temsilcisi) Thierry Jacquet'in katılımıyla bir toplantı yapılmıştı.

Uluslararası kaynaklardan, Schneider yetkililerinin Çalışma Bakanlığı'ndan alınan yetkiye itiraz edeceği bilgisinin alınması üzerine 26 Kasım günü işçiler uyarı eylemi gerçekleştirdi.

Schneider işçileri İzmir ve Çiğli'de gerçekleştirdikleri yemek boykotuyla sendikal haklarına saygı duyulmasını istedi. Manisa'da 350 işçi

öğle yemeği yemeyerek itiraz hazırlığında olan yetkilileri protesto etti. Eyleme sendika üyesi olmayan işçiler ve idare kısmında çalışanlar da katıldı. Çiğli'de de yemek boykotu yapıldı.

Çeltekte Eylemler kaçınılmaz

Konuya ilişkin görüşlerini aldığımız Birleşik Metal İzmir Şube Başkanı **Ali Çeltekte**, Schneider Elektrik'in MESS kapsamında olduğuna dikkat çekti.

İtiraza dair aldıkları duyumların ardından bu eylemlerin kaçınılmaz olduğunu vurgulayan Çeltekte, “Testi kırılmadan kararlılığımızı gösterdik” dedi. Manisa ve Çiğli'de yapılan eylemlerin işçilerin kararlılığını ve gücünü göstermesi açısından anlamlı olduğunu dile getirdi. Avrupa Metal İşçileri Federasyonu ve Fransa'daki sendika ile irtibatın sürdüğünü söyledi.

MAS-DAF'ta direniş kazandı

Düzce Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu **MAS-DAF Makina Sanayi** fabrikasında direniş kazandı. MAS-DAF işçileri patrona diz çöktürdü. İşten atılan Birleşik Metal-İş üyesi **17 işçi** 29 Kasım günü fabrikada düzenlenen törenle işbaşı yaptı. Törende, fabrikaya sendikal örgütlülüğün girmesi sevinçle karşılandı. MAS-DAF patronuyla sendika arasında imzalanan protokole göre işe geri dönüşlerin yapılmasının yanısıra yasal prosedür uygulanarak toplu sözleşme görüşmelerinin önümüzdeki günlerde başlatılması karara bağlandı.

120'si mavi yakalı olmak üzere toplam 180 kişinin çalıştığı fabrikada geçtiğimiz hafta cuma günü MAS-DAF patronuyla protokol imzalanmıştı.

Kızıl Bayrak / Çorlu - İzmir - Kocaeli

MESS'e uyarı

Birleşik Metal-İş Sendikası, Merkez TİS komisyonunun aldığı karar çerçevesinde Cuma eylemleri gerçekleştirdi. 26 Kasım günü Bursa, Kocaeli ve Gebze'de eylemler gerçekleştiren metal işçileri MESS dayatmalarına ve Türk Metal'in satış sözleşmesine tepki gösterdi.

Birleşik Metal **Kocaeli** Şubesi'ne bağlı Bekaert ve Standart Depo fabrikalarında 16.00 vardiyasında yapılan eylemde 28 Kasım Gebze mitingine çağrı niteliği taşıyan bildiri okundu ve yürüyüşler yapıldı.

Gebze şubesine bağlı grup toplu iş sözleşmesi kapsamındaki bütün fabrikalarda da 16.00-24.00 vardiya girişlerinde servislerden inilerek yürüyüşler yapıldı ve genel merkez tarafından gönderilen bildiri okundu.

Bursa'da Prysmian ve SCM fabrikalarında oturma eylemleri gerçekleştirdi. Saat 16.00'da Prysmian fabrikasının önünde 08.00-16.00 vardiyasından çıkan işçiler buluştu.

Eylem öncesinde Birleşik Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci işçilere seslendi. Konuşmasında TİS sürecini anlatan Ekinci; kritik bir süreçten geçildiğini, sahte sendikanın bayram öncesinde grup toplu iş sözleşmesini imzaladığını söyledi. Türk Metal çetesinin bu yükün altında ezileceğini söyleyen Ekinci, Birleşik Metal-İş olarak aldıkları eylem kararlarını devam ettireceklerini söyledi.

70 işçinin katıldığı basın açıklamasının ardından oturma eylemine geçildi. SCM fabrikası önünde de saat 18.00-19.00 arasında oturma eylemi yapıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

CHP'nin “yeni” imajına işçi tokadı

Kaset darbesi ile CHP'nin başına geçen Kılıçdaroğlu tam da yerinin ve zamanının adamı olduğunu her geçen gün biraz daha gösteriyor. Bir yandan eski CHP tasfiye edilerek yeni bir imaj çiziliyor, makyaj tazeleniyor. Diğer yandan sermayenin sosyal demokrat muhalefet ihtiyacını karşılamak üzere örgütsel yapısı yeniden şekillendiriliyor.

CHP'nin mevcut düzenin kurucu partisi olduğu biliniyor. Aynı CHP daha sonra sosyal demokrat olmak iddiasıyla sola doğru dümeni kırmış ve düzenin sol kulvarını doldurmaya çalışmıştır. Ne zaman ki işçi sınıfı hareketi canlansa ya da toplumsal tepki artsa bu sosyal demokratlar devreye girmiş ve hareketi düzene bağlamak üzere seferber olmuşlardır.

'70'lerde yaşanan toplumsal hareketin Ecevit'i parlatması ya da '89 bahar eylemlerinin SHP'yi iktidara taşıması durumu anlamak için yeterli olsa gerek. Biraz daha geriye gidildiğinde karşımıza, İnönü'nün uydurduğu “Ortanın solu, Türkiye'nin yolu” şiarının ne kadar da bu rolü isabetli biçimde anlattığı görülecektir.

Bugün ise sermayenin sorunu, artık kemik CHP'liler tarafından dahi tepki çeken milliyetçi-muhafazakar CHP'nin ihtiyaçlarına yanıt vermemesidir. Böylece Kürt alevi kökenli olan Kılıçdaroğlu parlatılmış ve CHP'nin başına bir biçimde geçirilmiştir. Kılıçdaroğlu CHP'sinin bugün önüne koyduğu temel görev ise öncelikle değiştiğini ispat etmektir. Kuşkusuz ki bir kısım eski devrimci, CHP'nin değiştiğine inanmak için fazla kanıtı gerek duymuyor. Baykal'dan kurtulmuş olmak ve Kılıçdaroğlu'nun varlığı bile onları ikna etmeye yetiyor. Ancak geniş işçi ve emekçi kitleleri kandırabilmek için fazlası gerekiyor. Burada da devreye ilerici-devrimci kimlikleriyle öne çıkmış bazı isimlerin istismarı giriyor.

Bu amaçla Kılıçdaroğlu CHP'nin değiştiğini anlatmak için geçtiğimiz haftalarda Yılmaz Güney ve Ahmet Kaya'nın mezarlarını ziyaret etti ve onlara methiyeler düzdü. Bu ziyaretin anlamı açıktı, CHP yeniden sol tabanı kazanmaya çalışıyordu. Yine aynı günlerde Sosyalist Enternasyonal toplantısına katılan Kılıçdaroğlu bu toplantıya büyük önem verdiğini anlata anlata bitiremedi. Söz konusu örgütün CHP gibi sosyal demokrat düzen partilerinden oluşan uğursuz bir birlik olduğu biliniyor. Ancak eski CHP'nin bu birlikten dahi ihraç edilme noktasına geldiği

hatırlanacaktır. Kılıçdaroğlu da yeni CHP imajı kapsamında yeniden bu birliğin gönlünü kazanmaya çalıştı.

Ancak ortanın solu bile olmayı henüz başaramayan CHP'nin “yeni” imajını bozan bir kez daha işçi sınıfı oldu. Biri Mersin'den diğeri İzmir'den gelen iki haber CHP'nin işçi düşmanı bir burjuva partisi olduğunu dolaysızca gösterdi. Mersin'de Akdeniz Çivi işçileri CHP binasını işgal etti, Buca'da ise işten atılan işçiler CHP'li belediyeye karşı direnişe geçti.

Mersin'de kurulu bulunan Akdeniz Çivi işçileri Birleşik Metal-İş'te örgütlendikleri için işten atılmış, ardından ise patron fabrikayı kapattığını duyurarak tüm işçilerin işine son vermişti. İşten atılmanın ardından işçiler fabrika önünde direnişe geçti. Ancak fabrikanın da kapanması bardağı taşırdı ve işçiler CHP binasını işgal ettiler. Zira patronları CHP Mersin Yenışehir Belediyesi Meclis üyesiydi. İşçileri CHP'den çıkaran ise polis terörü oldu ve polis CHP'yi işçilerden “temizledi”

İzmir'de ise CHP'li Belediye Başkanı Ercan Tatı taşeronunda çalışan ve örgütlenme süreci içerisinde bulunan 7 işçiyi işten çıkardı. İşçiler ise belediye önünde direnişe geçti. Pazartesi günü ise taşeron işçiler iş bırakarak direniş alanına desteğe geldi. Kentte ilgi çeken direniş, CHP'li belediyenin işçileri taşeron köleliğine mahkum etmekle de yetinmeyerek aynı zamanda işten atma pervasızlığını ortaya koydu.

Her iki örnek de aslında CHP'nin işçi düşmanı bir parti olduğunu görmek için yeterli. Ancak bu iki örnek bir başka önemli noktaya daha dikkat çekmekte ki, bu da CHP'nin bu örnekleri parti içi mücadeleye alet etme ve üzerini kapatma çabasıdır. Yaşananlar açık olmasına rağmen CHP'liler sorunları parti içi mücadeleye alet ederek bir kez daha işçilerin göztünü boyamak için her türlü çabayı harcamakta. Özellikle Buca'da CHP'nin Tatı'yı tukaka ilan ederek sorunu çözme vaatlerinde bulunması, karşılığında ise işçilere CHP karşıtı slogan atmamayı salık vermesi tehlikenin boyutlarını gösteriyor.

Düzen partisi CHP bir yandan yeni imajı ile göz boyarken, makyajının aktığı anlarda hızla daha fazla boya ile açıkları kapama telaşına giriyor. Ama tüm makyaja rağmen sınıf düşmanı kimliğini gizlemeyi başaramaz. Zira her tür manipülasyona rağmen sınıf, düşmanlarının ve gerçek dostlarının kim olduğunu mücadele alanlarında görüyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Direniş yeri eylem alanı

Her cumartesi İzmir'deki direniş alanını eylem alanına çeviren TÜMTİS üyesi UPS işçileri direnişlerinin 216. gününde eylemdeydi. Direniş alanında buluşan işçiler araç kapısına yürüdü.

Buca Belediyesi'nde işten atılan ve direnişe geçen taşeron işçileri de UPS işçilerinin eylemine destek verdiler.

Araç giriş kapısı önünde kitleye seslenen TÜMTİS İzmir Şube Sekreteri Cafer Kömürcü, UPS işçilerinin, kölece çalışma koşullarına karşı örgütlenme haklarını kullandıklarını ve bunun sonucunda 164 işçinin işten atıldığını vurguladı. Mücadelelerinin süreceğini ifade eden Kömürcü, taşeron, acente ve kadrolu olarak işçileri bölme girişimlerinin sürdüğünü belirtti. Kömürcü, 8 Aralık'a kadar bir sonuç alınamaması durumunda uluslararası eylemlere yeniden başlayacaklarını duyurdu.

Eylemde, Buca Belediyesi taşeron işçileri adına yapılan konuşmada ise, taşeron işçilerin sendikal hakları için mücadele ettikleri söylendi. UPS işçilerine dayanışma çağrısında bulunan taşeron işçi, “Direne direne kazanacağız!” diyerek konuşmasını noktaladı. UPS işçilerinin eylemi, sloganlar ve alkışlar eşliğinde direniş alanına yürünmesiyle son buldu.

Kızıl Bayrak / İzmir

UPS'de “iş kazası” furyası

Ankara UPS'de çalışan bir işçi gazetemize UPS'deki çalışma koşullarını şöyle anlattı:

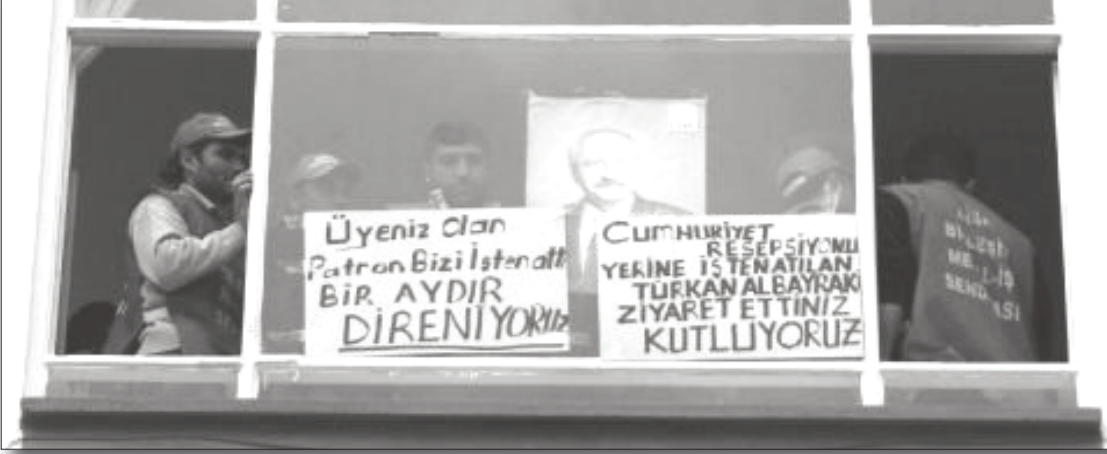
“İşçilerin yoğun sömürüye tabi oldukları, ağır çalışma koşullarının olduğu, fazlaca saatlerde çalıştıkları ve bunlara rağmen yemek ve yer yer su bile verilmeyen UPS'de, tüm bu kölece çalışma koşulları ile birlikte iş kazaları da bitmek bilmiyor.

Daha önce de Raşit Güzel, Muammer Bulut, Yasin gibi birçok işçi üzerinden tanık olunan iş kazaları Salı gününden itibaren kendini göstermeye başladı. Salı günü Halit isimli işçinin otomobil yedek parçası olan kaportayı taşıması sonucu eli kesildi. Ertesi gün başka bir işçi elini akar banda kaptırdı ve kemikleri kırıldı. Ertesi gün -yani Perşembe günü- Hasan Aydın isimli işçinin normalde kendisinin yapmasının zorunlu olmadığı bir işin yaptırılması sonucu elinin iki parmağı ağır yaralandı ve biri kopma derecesine geldi. Sonra hastaneye götürülen Aydın'ın sadece deri sayesinde tuttuğu söylenen parmağı dikildi.

Bu kazalar UPS sermayesinin kana doymadığını gösteriyor. İşçilere bir yandan “aman dikkat edin, yavaş olun” denilirken, son derece bitkin düşen, dikkatten eser kalmayan işçilere diğer yandan “hadi hadi hızlı olun” deniliyor.

Alnından akan teri bile silmeye vakit bulamayan işçilere dikkatsizlik suçlaması yapılıyor. İşçilerin, ağır çalışma koşullarının altında birçok şeyi dikkatinden kaçırabilmesi son derece doğaldır. İşçilerin kaza geçirmesi uzun çalışma saatleri ve bundan kaynaklanan yorgunluğun sonucunda oluşan dikkatsizliktir. Böylesi uzun çalışma saatlerinin arkasında ise UPS sermayesinin kâr hırsı vardır. Günde yaklaşık 20 tırın yüklendiği aktarma merkezinde, işçilerin maaşının sadece bir tırdan karşılandığı söylenmektedir. Asıl iş kazalarına sebebiyet veren şey budur. Patronun kâr hırsı...”

Akdeniz Çivi işçileri CHP'yi işgal etti!

Mersin’de 27 Ekim’den bu yana direnişlerini sürdüren Birleşik Metal-İş üyesi **Akdeniz Çivi** işçileri 25 Kasım sabahı CHP Mersin il binasını işgal etti. CHP Mersin Yenışehir Belediyesi Meclis üyesi Serhat Servet Dövenci’nin Akdeniz Çivi’nin patronu olması nedeniyle işgal eylemi yapıldı.

Birleşik Metal-İş Mersin Bölge Temsilcisi Rasim Gündal’ın da aralarında bulunduğu 58 işçi, 26 Kasım sabahı polis müdahalesiyle binadan çıkartıldı.

Burjuva medyanın da genişçe yer verdiği işgal eylemi, Kılıçdaroğlu’nun genel başkan olmasıyla “devrimci” ilan edilen düzen partisi CHP’nin emek düşmanı yüzünü bir kez daha gösterdi. İşgal eylemine katılan işçiler 24 saate yakın süre devam ettirdikleri eylemleri boyunca Mersin’deki demokratik kitle örgütlerinin, sendikaların, ilerici ve devrimci güçlerin desteğini aldı.

Eylem sırasında Akdeniz Çivi patronuyla yapılan görüşmelerde sendika üyesi işçilerin tamamının işe geri alınması talebi iletili. Patronun, atılan işçilerin bir kısmının işe geri alabileceğini, kriz nedeniyle işçilerin tamamını geri alamayacağını söylemesi üzerine anlaşma sağlanamadı.

İşçiler işgali sürdürürken CHP’li patron Serhat Dövenci ise basına açıklamalarda bulundu.

Yaptığı açıklamada yalanlara başvuran Dövenci işçileri “ekonomik kriz” nedeniyle üretimde daralmaya gittiği için attığını iddia etti.

Gülengül: Patron yalan söylüyor

Akdeniz Çivi patronunun basına yaptığı açıklamaları gazetemize değerlendiren Birleşik Metal-İş Anadolu Şube Başkanı **Seyfettin Gülengül** şöyle konuştu:

“16 yıl önce atölye olarak başlayan bir işletme, 16 yılda dört fabrikaya dönüşüyorsa, iç piyasanın yüzde 70’ine, ayrıca Avrupa’da 40 değişik ülkeye ihracat yapıyorsa, değil üretimin düşmesi sürekli işçi olarak ve günde 12 saat yasadışı bir şekilde çalışıyorsa, ama sendikanın örgütlülüğünü duyduğu anda bunu yapıyorsa bunun krizle mi yoksa sendikal örgütlülükle mi alakalı olduğunu buyurun siz değerlendirin. Böyle bir şeyin olmadığını açık yüreklilikle ve rahatlıkla söyleyebiliriz. Burada kendileriyle biz 27 Ekim’den beri görüşerek sorunu çözebileceğimizi söyledik. Kendileri ısrarla

direnişimizi kırmaya çalıştı.

Bayram süresince 9 gün boyunca ustabaşları işçilerin evlerini dolaşarak sendikadan istifa etme karşılığında öteki işyerlerinde çalışabileceklerini söylüyorlarsa, bunun krizle ne kadar alakası olduğunu basın ve kamuoyunun takdirine bırakıyoruz.”

İşgale polis müdahalesi

İşçileri binadan çıkarmak için itfaiye araçlarını bina önüne getirten polislerin işçileri camlardan merdivenlerle almak istemesine işçiler tepki gösterdi.

Akdeniz Çivi işçileri, pencerelere çıkarak itfaiye araçlarının gitmemesi durumunda kendilerini aşağıya atacaklarını söyleyerek polisleri uyardı. İşçilerin tepkisi üzerine polis araçları olay yerinden çekmek zorunda kaldı.

İşgale yönelik polis müdahalesi hakkında gazetemize açıklamada bulunan Birleşik Metal-İş Mersin Bölge Temsilcisi **Rasim Gündal**, içeride işgal eylemini sürdüren işçilerin iki katı kadar sayıda polisin gece 03.10 sıralarında CHP binasına girerek kapıyı kırdıklarını söyledi. Polislerin, ellerindeki levye demiri ile kapıyı kırdıkları bilgisini veren Gündal, kendisinin de aralarında bulunduğu toplam **58 kişinin** polis tarafından gözaltına alındığını ifade etti.

Sağlık kontrolü için Mersin Devlet Hastanesi’ne götürülen işçiler ifadelerinin alınmasının ardından serbest bırakıldı.

Birleşik Metal: Direnişin tarafları çoğaldı

Birleşik Metal-İş Sendikası, Akdeniz Çivi işçilerine yapılan polis saldırısını yaptığı yazılı açıklama ile kınadı. Açıklamada “*Yeni CHP bu mu?*” diye soruldu.

CHP’nin şu andan itibaren yapması gerekenin Akdeniz Çivi işçilerinin sorunlarının çözümü için aktif görev üstlenmesi olduğunun belirtildiği açıklamada “*Sorun çözmek yerine işi sayı pazarlığına taşıma çapsizliğini gösteren parti yöneticilerini “iletişim ve kriz yönetimi” gibi kurslara göndermek yararlı olacaktır.*” denildi.

Açıklamanın sonunda direniş kararlılığı şu sözlerle ifade edildi: “*Akdeniz Çivi direnişi bitmemiştir. Direnişin tarafları çoğalmıştır.*”

Kızıl Bayrak / Mersin

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://irantey.org>

Akdeniz Çivi işçileri ile CHP işgali ve mücadele süreci üzerine konuştuk...

“Örgütlenerek neler başarabileceğimizi öğrendik”

- 25 Kasım günü gerçekleştirdiğiniz CHP işgaliyle birlikte direnişiniz bir anda kamuoyunun gündemine girdi. Bu eyleme ilişkin görüşlerinizi öğrenebilir miyiz?

Muhittin Bayram: Burada 1 ay bekledik. Sesimizi duyurmak için bu eylemi yaptık. Hedefimiz sesimizi duyurmaktı, başardık.

- İşgal eyleminin ardından patronun size dönük yaklaşımında bir değişim oldu mu?

Sabri Akça: Yanar döner bir hali vardı. Bir kısmımızı alacağına dair söylemleri oluyor. Biz hepimizin alınmasını istiyoruz.

- Son süreçte fabrikayla ilgili ne gibi gelişmeler oldu?

Muhittin Bayram: Organize Sanayi Bölgesi’nde başka bir isimle, A-deniz ismiyle açılan fabrikasında eski şartlarda çalıştırmak istiyor. Sadece eskiden olan 12 saatlik çalıştırmayı 10 saate düşürdü.

- Bu durumu nasıl yorumluyorsunuz?

Sabri Akça: Patrona inanmıyoruz. Bu işe 8 saat çalışacağız diye baş koyduk. Hiçbirimiz patronun bu teklifini kabul etmedik. Hatta bazı arkadaşlara yüksek maaş önerdi birliğimizi bölmek için.

Muhittin Bayram: Mersin’in yerel kanalı Sun TV’de açıklama yapmış. “İşçilerin haklarını ödedim” diye. Bir buçuk maaşlarını verdiğini söylüyor. Oysa kıdem tazminatını kendi kafasına göre dörde böldüğü için, ödediği ilk taksidi maaş diye kamuoyunu yanıltmak için söylüyor.

- Patron direnişinizi kamuoyuna nasıl yansıtıyor?

Sabri Akça: Kalitesiz mal ürettiğimiz ya da kasten üretimi düşürdüğümüzü söylüyor. Oysa böyle bir şey yok, yalan.

Muhittin Bayram: Çalışırken ustabaşının dediklerine inanıyordu. İşçiye inanmıyordu. Üretim barajları koyuyordu. Bu baraj aşılamadığında işçiye baskı yapılıyordu. Önce bir hafta ücretsiz izin, sonra işten çıkarmayla tehdit ediyor. Ben kendim yaşadım.

Sabri Akça: 12 saat içinde 10 saat net üretim istiyordu. Kesintisiz, resmen psikolojik baskı.

Bir işçi: Bizimle iletişim kuramadığından söz ediyor. Oysa işyerinde çalışırken ya yemek molamızda ya da mesai sonrasında toplantı yapıyordu. Şimdi de istediği gibi iletişim kurabilirdi.

- İşgal eylemi sonrasında aileniz ve çevrenizden nasıl tepkiler aldınız?

Sabri Akça: Artık tanınıyoruz. Halktan hiç tepkiyle karşılaşmadık. Kim gördüyse desteklerini ifade etti. Çevremizdeki esnaf da direniş günü bürolarını açtı. CD koyarak müzik çaldı. Yemek vb. tekliflerde bulunarak ihtiyaçlarımızı sordular. Yüzde yüz destek arkamızdaydı.

- Böylesi bir eylemde yer almak size neler hissettirdi?

Sabri Akça: Çok rahattık. Hiçbir şeyden endişe duymadık, korkmadık. Cezadan ya da bir yerimizin kırılacağından... Her şeye hazırдық. Gaza da copa da hazırдық!

Muhittin Bayram: Gözümüzü kararttık!

- Direniş sürecinin size ne gibi katkıları oldu?

Muhittin Bayram: Birbirimize güvenimizi sağladık ve birlikte örgütlenerek neler başarabileceğimizi öğrendik. Bozuk düzene karşı çıkabiliyoruz.

Sabri Akça: Ailemiz ve çocuğumuz da öğrendi. Onlar da destekliyor. Mücadelemize devam.

- Son olarak neler söylemek istersiniz?

Sabri Akça: Direnişimiz devam edecek. Eylemlerimiz sürecektir. Gerekirse Ankara’ya bile yürürüz.

Muhittin Bayram: Hedefimiz sendikalı olarak işe geri dönmek. Bu uğurda da ne yapılması gerekiyorsa hazırız.

Buca Belediyesi'nde taşeron işçiler direnişte!

İzmir'de CHP'li Buca Belediyesi, güvencesiz çalışmaya karşı mücadele eden taşeron temizlik ve park bahçe işçilerini işten attı. İşçi kıyımı ilk olarak, taşeron şirkette çalışan Batıgül Tunç isimli kadın işçinin 23 Kasım günü işten atılmasıyla başladı. Tunç, 25 Kasım günü belediye binası önünde gerçekleştirdiği basın açıklaması ile direnişe başladı. Belediyede devam eden işçi kıyımının ardından işten atılan diğer işçiler de direnişe katıldı.

1. gün: Polis saldırısı

Direnişin ilk gününde (25 Kasım) Buca Belediyesi önünde gerçekleştirilen eyleme İzmir Sendikalar Birliği ve TÜMTİS üyesi UPS işçileri destek verdi.

Yaklaşık 80 kişinin katıldığı eylemde, basın metnini Batıgül Tunç okudu. Tunç açıklamasında, evli ve 2 çocuk sahibi olduğunu ve onların geleceği için mücadele ettiğini söyledi. Taşeronlaştırmaya karşı mücadele ettiği için önce çalıştığı mimar arşivi bölümünden sürüldüğünü sonra ise işten çıkarıldığını belirtti. İşten çıkartılma sebebinin "belediyeyle taşeron şirketi karşı karşıya getirmek" olarak bildirildiğini söyleyen Tunç, belediye işçileri olarak taşeronlara karşı mücadele için ilk olarak 4 Kasım 2010 günü eylem yaptıklarını ve bu eylem sonrasında işveren tarafından saldırıların, baskıların arttığını dile getirdi. İşçilere yönelik saldırılara karşı İzmir Büyükşehir Belediyesi park-bahçe işçileri, Kent AŞ işçileri ve UPS işçileri, Türkan Albayrak, Emine Arslan gibi mücadele yolunu seçtiğini vurguladı.

Basın açıklamasının ardından İzmir Sendikalar Birliği, Buca Belediye Başkanı'yla görüşmeye gitti. Başkan'ın toplantısı olduğu gerekçesiyle bu görüşme gerçekleşmedi.

Basın açıklamasının ardından Buca Belediyesi'nin önüne çadır açılacağı ve Batıgül Tunç'un direnişe geçeceği belirtildi. Çadır brandasının asılacağı sırada, kolluk kuvvetleri tarafından direnişçi işçilere ve destekçilerine dönük bir saldırı gerçekleştirildi. İlk saldırı püskürtüldü. Ardından saat 17.00 sularında kitlenin azalmasını fırsat bilen kolluk güçleri tekrar saldırdı. Bunun üzerine işçiler brandasız da olsa buradayız diyerek direniş alanını korudular. Gün boyunca destek ziyaretleri de artarak sürdü. Büyükşehir'e bağlı park bahçe işçileri, Genç-Sen ve Buca belediye işçileri eylem alanına ziyaretlerde bulundu.

Direnişin ilk gecesi de direnişçi işçi Tunç'a iş arkadaşları ile Mücadele Birliği Platformu ve BDSP çalışanları destek verdi. Gece boyunca direniş alanında halaylar çekildi, türküler söylendi.

2. gün: İşçi kıyımı sürüyor...

Buca Belediyesi'nde işçi kıyımı 26 Kasım günü yeni işten atmalarla sürdü. İşten çıkarılan işçilerin sayısı 7'ye ulaştı. İşten atılan diğer işçilerin de Batıgül Tunç'un yanında direnişe başlaması ile birlikte direniş daha canlı bir hal aldı. Sabahın erken saatlerinden itibaren Buca halkı ve ilerici devrimci güçler ziyaretler gerçekleştirerek destek sundular.

Akşam saatlerinde Genç Sen üyeleri "Taşeronlaştırmaya ve geleceksizleştirmeye hayır!" ozalitini açarak sloganlar eşliğinde destek ziyareti gerçekleştirdiler. Akşam saatlerinde Buca taşeron işçileri de gruplar halinde direnişçilere desteğe geldiler. Direnişin ikinci günü akşamı direnişe katılan 6 işçi de Batıgül Tunç ile birlikte çadırdaki kaldı. BDSP, Mücadele Birliği ve Genç-Sen'liler de işçiler ile birlikte direniş alanında sabahladılar.

3. gün: Destek ziyaretleri sürdü

Sabahın ilk saatlerinde birlikte edilen kahvaltının ardından direnişçi iki işçi UPS işçilerinin eylemine katılmak üzere yola çıktı. Direnişin 3. günü(27 Kasım) sabahı Buca Belediyesi'ne bağlı zabıta ekipleri direniş alanı önünde kalabalık bir grup halinde toplanarak saldırı tehdidinde bulundu. Ancak ortaya çıkan tepki ve direnişin kararlılığı nedeniyle saldırı gerçekleşmedi. Yaşanan girişim belediyenin direnişten hayli rahatsız olduğunu kanıtlarından biri olarak yorumlanıyor.

Direniş alanına destek ziyaretleri gün boyu sürdü. Özellikle taşeron işçiler kalabalık gruplar halinde direniş alanına geldiler. Genç-Sen'liler de ilk günden beri olduğu gibi yine direnişçileri yalnız bırakmadılar. Buca'nın da gündemine oturan direniş işçi ve emekçilerin ziyaretlerine ve katkılarına sahne olmayı sürdürüyor. Gün boyunca ESP ve DÖB tarafından ziyaretler gerçekleştirildi.

4. gün: BDSP'den sınıf dayanışması

Direnişin dördüncü gününde yine ziyaretler ve

dayanışma vardı. BDSP'liler de direnişin 4. gününde Belediye'ye bir ziyaret gerçekleştirerek direnişçi işçilerin yalnız olmadığını haykırdılar.

Ekim Devrimi ve Ulusal Sorun panelinin ardından Buca'ya hareket eden sınıf devrimcileri Belediye'nin ilerisindeki benzinlikte toplanarak kortej oluşturdular ve yürüyüşe geçtiler. "Yaşasın sınıf dayanışması!" pankartının açıldığı yürüyüşte kızıl bayraklar taşındı.

BDSP'liler direnişçi işçiler tarafından alkışlarla karşılandılar. Burada BDSP adına bir konuşma yapılarak işçilere seslenildi. Yapılan konuşmada taşeronlaşmanın İzmir'de de kendini gösteren yakıcı bir sorun olduğu vurgulandı. Ayrıca sermaye iktidarının farklı yüzlerde kendini gösterdiği, CHP'nin gerçek yüzünün de bu vesileyle görüldüğü söylendi.

BDSP'nin ardından söz alan direnişçi bir işçi direnişe desteğinden dolayı BDSP'ye teşekkür etti. Ardından Volkan Yaraşır direnişçi işçileri selamlayan bir konuşma yaptı. Konuşmasında bu direnişin lokal gibi görünmesine rağmen aslında çok önemli bir anlamı olduğunu vurgulayan Yaraşır dünya genelinde yaşanan hareketlenmeden söz etti, bir kıvılcımın bile fırtınalar koparabileceğinin altını çizdi. Yaraşır'ın konuşması direnişçi işçiler tarafından ilgiyle dinlendi. Ardından direniş alanında bulunan işçi ve emekçilerle sohbetler gerçekleştirildi.

Akşam saatlerinde ise Buca Belediye Başkanı Ercan Tatı'nın direniş alanının karşısındaki bir pastaneye oturması işçilerin öfkesini çekti. Sabah-akşam soğukta direnişlerini sürdüren işçiler Ercan Tatı'yı alkışlar ve sloganlarla protesto ettiler.

5. gün: CHP'nin teklifleri reddedildi

Günün ilk ışıklarıyla beraber, Buca Belediyesi'nde çalışan taşeron işçileri işten atılan arkadaşlarına destek vermek amacıyla Buca şantiyesi önünde toplanmaya başladı. İş bırakıp yürüyüşe geçen işçiler polisle yapılan anlaşma doğrultusunda Çevik Bir Meydanı'na dek sessiz yürüyüş yaptılar. Meydanda çekilen halayların ardından, destekçi güçlerin katılımlarıyla birlikte taşeron işçiler yürüyüşlerine sloganlarla devam ettiler. Coşkularını sloganlarına yansıtan kitleyi Buca Belediyesi önünde işten atılan işçiler karşıladı. Yürüyüşe yaklaşık 150 taşeron işçisi katıldı.

Buca Belediye Başkanı Ercan Tatı, burjuva medya

aracılığıyla işçilere tehditler savurdu. Savcılıktan gerekli izni alıp direniş alanını boşalttıracaklarını söyleyen Tatı, kendi işçilerini de inkâr etti. İzmir CHP il teşkilatı işçilere, “İşten atılan 7 işçiye iş güvencesi sağlanacak, taşeronluk sistemi sorunu ise bir yıl içinde çözülecek. Ancak bu 7 işçi Buca Belediyesi sınırları içerisinde çalıştırılmayacak” sözleriyle “teklifte” bulundu. Yapılan tartışmaların sonucunda işçiler bu teklifi geri çevirip “Arkadaşlarımız Buca sınırları içerisinde çalışacaklar” dediler. Alkışlarla beraber “İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!” sloganlarıyla “arabulucu” CHP üyesi direniş alanından ayrıldı.

UPS işçilerinin yanısıra Türk-İş bölge temsilcileri de direniş alanını ziyaret ettiler. Dokuz Eylül Üniversitesi’nden öğrenciler de direnişçi işçileri ziyaret ederek bir şiir dinletisi sundular.

Akşam saatlerinde Buca Alevi Kültür Merkezi üye ve yöneticileri direnişe destek olmak amacıyla işçilere ve destekçilere yemek dağıttılar. Ayrıca Ercan Tatı’dan işçilerin işe alınmasını talep ettiler. Ziyaretin ardından evlerine dönen iki dernek yönetici ve üyesi, önlerini kesen 20 kadar polisin saldırısına uğradı.

Alevi Kültür Derneği Buca Şubesi Başkanı Engin Gündük ile dernek üyesi Haydar Olcay gece 01.00 sularında evlerine dönerken sivil bir araç tarafından durduruldular. Polis tarafından küfürler eşliğinde darp edilip biber gazına maruz kaldılar ve gözaltına alındılar.

6. gün: İşçiler kararlı

İşçiler sabah saatlerinde yine şantiyede toplandılar ancak yapılan tartışmaların ardından işbaşı yapılması eğilimi ortaya çıktı ve tüm işçiler işbaşı yaptı. Taşeronların baskılarının da etkisiyle alınan karar kimi işçi tarafından tepkilere de konu oldu. İşçiler eylemin bugün ertelendiğini, iş bırakma eyleminin önümüzdeki günlerde yeniden değerlendirilerek hayata geçirileceğini ifade ettiler.

Sabah yapılan kahvaltının ardından direniş alanı öğle saatlerine doğru canlanmaya başladı. Tek tek yapılan ziyaretlerin yanısıra duyarlı işçi ve emekçiler direniş alanına gelerek destek sundular.

BDSP, Mücadele Birliği, Alınteri, Halk Cephesi ve Genç-Sen’liler kurdukları halaylar ve attıkları sloganlarla direniş alanını boş bırakmadılar.

Cemevi tarafından hazırlanan yemekler akşam saatlerinde direniş alanına getirildi ve sohbetler eşliğinde yemeğe geçildi. Aynı saatlerde atılan işçiler ile CHP İl Yönetimi ve belediye meclis üyeleri arasında bir görüşme gerçekleştirildi.

Görüşmenin ardından toplanan kitleye açıklama yapan İnan Sezer önceki teklifleri hatırlatarak işçilerin tüm bu teklifleri geri çevirdiğini belirtti. Son yapılan teklifin ise işçilerin şimdi direnişi bitirmeleri halinde 10-15 gün içerisinde işe geri alınacakları olduğunu söyledi. Bu haliyle teklifi reddettiklerini söyleyen

Sezer, ancak Pazartesi işbaşı yapacakları sözünün verilmesi durumunda direnişi sonlandırabileceklerini ifade etti. CHP yönetiminin ise henüz bir yanıt vermediğini söyledi.

7. gün: Gözler meclis toplantısında

Direnişçi işçilerin gözü direnişin 7. gününde, Belediye Meclisi toplantısına çevrildi. Başta UPS işçileri olmak üzere **BDSP**, Mücadele Birliği, **Halk Cephesi**, Alınteri, **Genç-Sen**, Buca PSAKD, **Ege 78’liler** ve TKP’li öğrenciler direnişçi işçileri yalnız bırakmayarak desteklerini sundular. Kahvaltının ardından direniş alanında toplanan işçiler servis araçlarının geçiş saati boyunca sloganlar attılar.

Saat 10.30 sıralarında, direnişçi UPS işçileri taşeron işçilere destek ziyareti gerçekleştirdi. UPS işçileri direnişte olan taşeron işçilerinin yanında olduklarını ifade ederek sınıf dayanışmasını sürdürmenin önemini vurguladılar. Ziyaret, içilen çaylar ve sohbetler ile sürdü.

28 Kasım Pazar akşamı Belediye Başkanı Ercan Tatı ile görüşmek ve işçilerin taleplerini iletmek istediğinde tehdit edilen CHP Belediye Meclis Üyesi ve Avukat Ali Hıdır Uludağ saldırıyı protesto etmek ve işçileri desteklemek amacıyla direniş alanında basın açıklaması yaptı. Direnişçi işçilerin de katıldığı açıklamada CHP övgülerine yer verildi ve Tatı’nın yaptıklarının CHP’ye yakışmadığı söylendi. CHP’nin “sosyal belediyeciliği” savunduğu, emeği en yüce değer saydığı, halkçı olduğu gibi çok sayıda söz söylendi.

Özellikle Tatı’ya karşı biriken tepkinin CHP’ye yönelmemesi için direniş alanında CHP de Tatı’ya karşı havası yaratılmaya çalışılıyor, bunu için gerek CHP yöneticileri, gerek meclis üyeleri ve gençlik kolları alanı boş bırakmıyor.

Saat 17.00’de başlayan Meclis toplantısına katılmak için meclis salonuna gidildiğinde işçilerin aileleri içeri alınmadılar. Dışarı çıkan aileler, “bizleri içeri almadılar bizlerin oyuyla buraya gelen Ercan Tatı şimdi bizleri içeri almıyor” diyerek tepkilerini dile getirdiler. Belediyenin merdivenlerine kadar yürüdüler.

Burada Tatı’yı istifaya çağıran ve işçilerin taleplerini haykıran sloganlar atıldı. Ayrıca aileleri tartaklayarak dışarı atan zabıta amirinin de istifası istendi. Bir süre atılan sloganların ardından halaylar eşliğinde bekleyişe geçildi.

Meclis toplantısı öncesi ve sırasında direniş alanının etrafında yoğun çevik kuvvet yığınağı dikkat çekti. Toplantı sonunda bekleyenlere açıklama yapan kimi meclis üyeleri toplantı hakkında bilgi verdi. Buna göre belediye bünyesinde yaşanan durumu araştırmak için bir komisyon oluşturulacak.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranney.org>

Yeni medya araçları ve işçi hareketi

“İnternet Teknolojilerindeki Gelişmeler, Yeni Medya Araçları ve İşçi Hareketine Sunduğu Olanaklar” çalıştay 27 Kasım Cumartesi günü Toplumsal Araştırma ve Eğitim Merkezi (TAREM) ile EmekDunyasi.Net tarafından Taksim Hill Otel’de gerçekleştirildi.

DISK’e bağlı Birleşik Metal-İş ile Türk-İş’e bağlı Harb-İş ve Tez-Koop-İş sendikalarına üye işçiler ve sendika uzmanlarının yanısıra gazetecilerin ve çeşitli alanlardan aktivistlerin ve yazarların katıldığı çalıştayda LabourStart temsilcisi **Eric Lee** de yer aldı. Çalıştay’ın öğleden önceki ilk bölümünde Eric Lee’nin yanısıra Birleşik Metal-İş Sendikası Basın-Yayın Sorumlusu **Sebahattin Gerçek**er sunum yaptı.

Toplantının açılış konuşmasını yapan TAREM Genel Koordinatörü Gökhan Bıçıcı, TAREM’in yeni dönemdeki çalışma planlarına değindi.

“Hareketin küreselleşmesine yardımcı”

Çalıştayın ilk bölümünde sunumunu gerçekleştiren **LabourStart temsilcisi Eric Lee** ise, “10 yıllık online aktivizm deneyimi”nden çıkardığı dersleri 10 başlık altında toplayarak anlattı. Lee, uluslararası emek hareketinin daha fazla dil bilmesi gerektiğinin altını çizerek internetin, hareketin küreselleşmesine yardımcı olduğunu söyledi.

İnternetin son 10 yılda, emek hareketiyle ilgilenenler için önemine değinen Lee, tartışılması gereken birçok konunun olduğundan, Türkiye’de sendikacıların tutuklandığından bahsetti.

İnternet üzerinden nasıl işçi kampanyaları örgütlendiğini İrlanda örneğiyle anlatan Lee, internetin kullanımının işçi sınıfı açısından önemini vurguladı. İnternetle, pratikteki mücadeleyi birleştirmenin gerekliliğine işaret etti.

Birleşik Metal’in deneyimleri aktarıldı

Birleşik Metal-İş Basın-Yayın Sorumlusu **Sebahattin Gerçek**er ise ağırlıklı olarak, Birleşik Metal-İş Sendikası’nın internetle tanışması ve sendikanın bu alanda sağladığı ilerleme üzerinde durdu. İnternet bağlantısıyla 1995 yılında tanışan Birleşik Metal’in, 95-97 Olağan Genel Kurul raporunda da internet kullanımı, iletişim çağıyla ilgili vurguların olduğunu belirtti. Gerçek, seslerini daha fazla duyurabilmek için bilgi aktarımına kafa yorduklarını ve bu alanda ilerleme de kaydettiklerini söyledi. Birleşik Metal-İş’in ilk web sitesinden bugüne kadarki deneyimlerini de paylaşan Gerçek, kullandıkları web sayfalarının içeriğine dair bilgilendirmede bulundu. Gerçek, internet ve medya başlığını genç işçi eğitimlerinde de işlediklerini ifade ederek bu alandaki çalışmaların önemine dikkat çekti.

Yapılan sunumların ardından, sendikaların, sendika uzmanlarının ve işçilerin medya alanına dair yaklaşımları, internetin ve sosyal paylaşım ağlarının güçlü ve zayıf yanlarıyla kullanımının tartışıldığı atölye çalışmasına geçildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

KESK'te genel kurullar Emekçileri'nin tem

KESK ve bağlı sendikalarda “koltuk savaşları” başlıyor. Bir kez daha “iki senden üç benden” pazarlıkları eksenine oturan, bu pazarlıklarda “ortaklaşılabilirliği” ölçüde ittifakların kurulduğu ya da koltuk paylaşmada anlaşılabilirliği ölçüde ayrı ittifakların içerisine düşüldüğü bir genel kurul süreci izleyeceğiz.

Bilindiği gibi genel kurullar sendikaların en yetkili ve en geniş tabanlı karar organları olarak tanımlanmaktadır. İstisnai çabaları bir yana bırakırsak, sendika genel kurullarının sendikaların kangrenleşmiş sorunlarına çözüm üretme platformları olarak işlev görmediği, yönetim mekanizmalarının paylaşımına indirgenmiş bir grupsal rekabet platformları haline geldiği bilinmektedir. Bu gerçeklik “ne yapmamak gerektiği” konusunda bir şeyler söylemekle birlikte, “ne yapmak gerektiği”ne ilişkin tek başına bir yanıt oluşturmuyor. Gerçekliği görmek ve onu değiştirmek iki farklı şeydir. Değiştirme eylemi ise ancak değiştirmek istediğimiz gerçekliği tanımayı, “neyi hangi yönde” değiştirmek istediğimizi ortaya koymayı ve değiştirme iradesini açığa çıkarma çabasına girişmeyi gerektirmektedir. Öyleyse sorunları masaya yatırmak, sendikal hareketteki yönelimi somut veriler ışığında tanımlamak, kimle nerede ayrıldığımızı ve nerede buluşabileceğimizi ortaya koymak bu broşürün konusu olacaktır.

Kamu emekçileri hareketinin mevcut tablosu ve önderlik sorunu üzerine

Kamu emekçileri hareketi uzun yıllardır çok yönlü bir saldırı dalgasını yaşıyor. Sermayenin liberal saldırıları adım adım hayat buluyor. Sözleşmeli-esnek çalışmadan sağlık ve eğitim başta olmak üzere kamu hizmetlerinin piyasalaştırılmasına kadar bir dizi saldırı programı hayata geçirildi ve geçirilmeye devam ediyor. Bugün gelinen noktada bu saldırı dalgası, kamu hastanelerinin özelleştirilmesi, iş güvencesinin ortadan kaldırılması, sözleşmeli ve esnek çalışmanın temel çalışma biçimi haline getirilmesi hedefine kilitlenmiş bulunmaktadır. Bu çok yönlü saldırı dalgası karşısında kamu emekçileri hareketi ise tarihinin en geri noktasında bulunuyor. Hareketin saldırılar karşısındaki parçalı ve örgütsüz tablosunun gerisinde ise “emekçilerin mücadele niyetlerinin olmaması” değil, kamu emekçilerinin beklentilerini karşılayacak bir sendikal önderliğin ortaya konulamaması, tabanda gelişen tepki ve dinamiklerin bizzat izlenen sendikal çizgi eliyle kötürümleştirilmesi gerçeği bulunmaktadır.

Sermayenin kamu emekçilerine yönelttiği saldırıların tek boyutu iktisadi saldırılar değildir. Bir başka boyutunda ise emekçilerin mücadele örgütlerinin “icazet” çizgisine çekilmesi, gerici sendikaların güçlendirilerek KESK ve bağlı sendikaların güçten düşürülmesi ve giderek tasfiye edilmesi gibi siyasal

hedefler bulunmaktadır. **Bugüne kadar ve özellikle de 4688 sayılı yasa sonrasında, sermayenin siyasal saldırılarının sendikalarımızda gerçeklik bulmasının en dolaysız aracı izlenen uzlaşmacı-icazetçi sendikal çizgi olmuştur.** Bu her şeyden önce sendikalarımızda etkin bir rol oynayan Türkiye solunun önemli bir bölümünün düzen karşısındaki konumları ile ilgilidir. “Düzenin demokratikleştirilmesi” eksenine oturmuş ve ehlileştirilmiş bir siyasal düzlemin, sendikalardaki yansıması da emekçilerin fiili mücadelesine dayanan bir mücadele çizgisi yerine bu mücadeleyi yasal sınırlara hapseden, kendisini yasaların çizdiği sınırlara uyarlayan bir sendikal çizgi olmaktadır.

Dün olduğu gibi bugün de kamu emekçileri hareketinin temel sorunu önderlik sorunudur. Önderlik sorunu çözümlenemedikçe sendikalarımız ile emekçiler arasındaki mesafe daha da açılacak, KESK ve bağlı sendikalar güç kaybetmeye devam edecek, sermayenin saldırıları hayat bulacaktır. Önderlik sorunu ise yalnızca dar anlamı ile “*sendika yönetimlerinin dönüştürülmesi-değiştirilmesi*”ne indirgenemez. Özünde bu, işin belirleyici değil, tali yanıdır. Önderlik sorunu reformcu sendikal-siyasal gruplar tarafından bu dar kapsamı ile ele alınmakta, böyle olduğu ölçüde de “**yönetim kademelerinde temsil edilme**”ye indirgenmiş ve genel kurul süreçlerini de “**yönetim belirleme aritmetiğine**” dönüştüren bir dar pratikliği bizlere dayatmaktadırlar. Önderlik sorunu her şeyden önce bir sendikal çizgi sorunudur. Geniş anlamı ile sendikal çizgi, sendikalara bakışta, mücadele ve eylem biçimleri karşısındaki tutumda, sendika-siyaset ilişkisinin ele alınışında, düzen karşısındaki konumlanışta kendisini ortaya koyar. Önderlik sorununun bir başka boyutunu ise sendikal çizgi ile diyalektik bir bütünlük içinde sendikal işleyiş sorunu oluşturmaktadır. Sendikal işleyiş kavramı, üye-sendika ilişkisinde, yönetim ve karar mekanizmalarının işleyiş biçiminde ifadesini bulmaktadır. Böylesine geniş bir içeriğe sahip olan “önderlik ihtiyacı” kavramını, somut olgular ışığında ele almak ve önümüze somut görevler belirlemek, genel kurul süreçlerine bakışımızı da bu görevler ışığında ortaya koymak, kamu emekçileri hareketine vermek istediğimiz yönü tanımlayabilmek açısından büyük önem taşımaktadır.

KESK ve bağlı sendikalarda çizgi sorunu

Önderlik sorununun bir ayağının sendikal çizgi sorunu olduğunu belirtmiştik. Sendikal çizgi kavramı süreçlerden kopuk, soyut bir kavram değildir ve bu nedenle de izlenen çizginin yanırları somut olgular üzerinden ele alınmalıdır. Uzun yıllardır sendikalarımıza hakim olan uzlaşmacı çizginin bugün geldiği boyutları ortaya koymak açısından, belirli süreçler üzerinden, KESK'in ve sendikalarımızın son bir yılının değerlendirmesi bu konuda aydınlatıcı bir rol oynayacaktır.

2009 yılı toplu görüşme süreçlerinde “TİS yoksa grev var” şiarını yükselten KESK, Kamu-Sen ile birlikte 25 Kasım 2009 tarihinde hizmet üretiminden gelen gücünü kullanmıştı. 25 Kasım grevi “uyarı eylemi” biçiminde gerçekleştirilmiş, bir kez daha kamu emekçilerinin mücadele dinamiklerinin ortaya çıkmasında önemli bir rol oynamıştı. Ne var ki KESK, ortaya çıkan mücadele dinamiklerini uzun erimli bir mücadele programının hayata geçirilmesinin dayanağı yapmak yerine, “uyarmakla” yetinmiş ve 25 Kasım'ın sonrasını boş bırakarak dinamiklerin heba edilmesine yol açmıştır. Öyle ki, 25 Kasım grevi nedeniyle soruşturma terörüne maruz kalan ve BTS öncülüğünde 16 Aralık'ta ikinci kez greve çıkan demiryolu çalışanları yalnız bırakılmıştır. BTS'nin tutarlı ve kararlı tutumu ile demiryolu emekçileri, bir greve katılmakla kalmamış, grevin savunulmasının da bir mücadele hedefi olduğunu göstermiştir. Görevden uzaklaştırılan üyelerinin bulunması nedeniyle Türk Ulaşım-Sen de BTS'nin dirençli tutumunun etkisiyle sürecin içerisinde yer almış, ancak tüm süreci belirleyen BTS'nin militan direnişi olmuştur. Bu sayededir ki görevden uzaklaştırılanlar tekrar görevine dönmüşler, demiryolu çalışanları ender rastlanan bir kazanım sağlamışlardır.

25 Kasım'ı izleyen günlerde ise TEKEK işçilerinin 4/C köleliğine karşı direnişi boy göstermiştir. Sendika bürokratlarını da önüne katan TEKEK direnişi, sınıf hareketinde yeni bir çıkışın koşullarını ortaya çıkarmış, işçi ve emekçilerin TEKEK direnişi etrafında saflaşmasında önemli bir rol oynamıştır. TEKEK işçilerinin yaktığı ateş, TARIŞ, İSKİ, İtfaiye, Marmaray, Çemen Tekstil ve daha birçok direnişin gelişmesinde etkili olmuş, harekete geçirici ve birleştirici bir etki yaratmıştır. TEKEK işçilerinin kurlsız-esnek çalışma dayatması karşısındaki militan mücadelesi, özelleştirme ve esnek çalışma dayatması ile yüz yüze bulunan işçi ve emekçiler açısından uyarıcı bir etki yapmış, sınıfın kalbi TEKEK direnişinde atmaya başlamış ve bir dizi dayanışma eyleminin örgütlenmesine vesile olmuştur. Kamu hizmet kurumlarının, sermayenin esnek-kurlsız çalışma ve özelleştirme saldırısının temel hedeflerinden birisi olduğu düşünüldüğünde, özü itibarıyla TEKEK direnişinin bu saldırıya verilmiş bir yanıt olarak algılanması gerekirdi. Bu aynı süreçte iş güvencesi, AKP hükümeti eliyle grev ve toplu sözleşme hakkına karşılık gösterilen bir pazarlık malzemesi haline getirilmişti. Bu nedenledir ki, TEKEK işçilerinin mücadelesi kamu emekçilerinin iş güvencesinin korunması mücadelesi olarak algılanmalı, KESK kendisini direnişin öznesi haline getirmeliydi. Yapılması gereken salt dayanışma eylemleri ile yetinmek değil, TEKEK işçilerinin kurlsız çalışma karşısında yükselttiği mücadeleyi, kamunun tasfiyesi ve iş güvencesinin ortadan kaldırılması yönündeki saldırılara karşı kamu emekçilerini harekete geçirmek doğrultusunda genişletmek olmalıydı. Ne var ki KESK,

İşçileri ve Sosyalist Kamu Mücadele İlkeleri

dayanışma tutumunun ötesine geçememiş, dayanışma tutumunun sınırlarını ise Türk-İş bürokratlarının tutumu belirlemiştir. Başından beri direnişin önünü alma tutumu içerisinde olan ve Danıştay'ın yürütmeyi durdurma kararı vermesini gerekçe gösteren Türk-İş ve Tek Gıda-İş bürokratları, “mücadeleyi illere yayma”, “1 Nisan'a kadar ara” gibi söylemler eşliğinde işçilerin tepkisine rağmen direniş çadırlarını kaldırmışlardır.

TEKEL direnişinin sendika bürokrasisini aşamamasında ve kırılmasında, reformcu sol grupların aldıkları tutumların da rolü bulunmaktadır. Sendikal bürokrasiye karşı yine sendika bürokratlarına yaslanma tutumu reformcu sol harekette önemli bir yerde durmaktadır. TEKEL direnişinin kırıldığı ve çadırların söküldüğü bir dönemde, reformcu akımlardan biri “direnişi illere yaygınlaştırma” söylemini öne çıkartırken, ihanetin öncülerinden Tek Gıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel'i yayın organlarında manşete çıkarmaktan geri durmamıştır. Reformcu sol akımların bazıları ise AKP karşıtlığı üzerinden TEKEL işçisi içerisinde üyeler kazanmış, ancak kazandıkları bu üyelerin önüne hiçbir somut görev koymamışlardır. Reformcu sol grupların, “direnişi illere yayma” söylemi ve edindikleri işçi üyelerin önüne somut görevler koymayan bekleme tutumları sendika bürokratlarının elini güçlendirmiş, işçilerin ihanetçi-işbirlikçi sendikacılar tarafından kandırılmasını kolaylaştırmıştır. Bu aynı reformcu gruplar, bir grup öncü TEKEL işçisinin direnişi yeniden canlandırma çabasına da katılmamışlardır.

Türk-İş bürokratlarının arkasından sürünme tutumu KESK'i, 2010 1 Mayıs'ında sendikal ihanete tepkisini ortaya koyan ve Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu'yu konuşturmayan TEKEL işçilerini kınamaya kadar sürüklemiştir. Tarihinde ilk kez KESK, işçi ve memur sendikalarının ihanet şebekeleri ile yan yana gelerek ihanete tepki gösteren işçileri “bir avuç” olarak nitelendiren ve kınayan bir açıklamaya imza atmıştır. TEKEL direnişi yalnızca sermaye devletinin gazlı-coplu saldırılarına rağmen değil, aynı zamanda işbirlikçi sendika bürokratlarının direnişi etkisizleştirme çabalarına rağmen gelişmiş ve giderek sendika bürokratları karşısında bir mücadele mevzisi haline de dönüşmüştür. TEKEL direnişinin bu yönü gecikmeden sendika bürokrasisinde de bir karşı refleksi dönüşmüş, bu cepheleşmede KESK, attığı imza ile ihanetçi sendika bürokratlarının yanında saf tutmuştur. Tüm bunlara 26 Mayıs fiyaskosu eşlik etmiştir.

2010 yılında sol harekette ve KESK'te turnusol işlevi gören bir başka olgu da Anayasa Referandumu olmuştur. Sendikal harekette ve reformcu sol harekette “sendika bürokrasisine yedeklenme” eğiliminin önemli bir yer tuttuğunu belirtmiştik. Bu eğilimin siyasal düzlemdeki karşılığı ise sermayenin gündemlerine hapsolma ve sermayenin iç çekişmelerinde yedeklenme olmaktadır. Referandum süreci özünde sermayenin uzun

yıllardır yaşadığı iç dalaşın ve iktidar kavgasının bir ürünü olarak gündeme gelmişti. Türkiye sol hareketinin bir bölümü “yetmez ama evet” tutumu ile bu dalaşa fiilen AKP'ye örtülü(!) bir destek sunarken, diğer reformcu akımların önemli bir kısmı “ona da buna da hayır” diyerek düzen muhalefetine “hayır” cephesinin arkasında konumlanmışlardır. Kuşkusuz bu anlayışların düzen güçleri arkasına yedeklenmeleri niyetleri ile değil, aldıkları tutumun somut durum karşısındaki sonuçlarıyla ilgilidir. Tüm bu akımların kendi tutumlarına yine kendi çizgilerine uygun yanıtlar üretebilecekleri kesindir. Ne var ki sınıflar mücadelesinde aslolan “söylem” değil “eylem”dir. Referandum sürecinde “evet” ve “hayır” cephesinde yer alan sol akımlar ile “boykot” cephesinde yer alan akımların önemli bir kesiminin ortak paydasını “demokratik Anayasa” istemi oluşturmuştur. Bu ise özünde “düzeni demokratikleştirme” çizgisi anlamına gelmektedir. Sınıflar mücadelesinin tarihi en küçük bir yasal kazanımın bile ancak fiili mücadele ile elde edilebileceğini, mevcut yasal hakların ise ancak fiili mücadele ile kullanılıp-korunabileceğini binlerce kez kanıtlamış olmasına rağmen, sol hareketin önemli bir bölümü, sınıfın bağımsız tutumunu örgütlenme çabasına girişmek yerine, sermayenin iç iktidar dalaşının ürünü olarak gündeme gelen referandum sürecinde emekçileri kutuplardan biri arkasında taraflaştırmaya dönük bir çizgi izlemiştir.

Emek güçlerinin ve emekten yana grupların, düzen güçlerinin propagandası altında işçi ve emekçilerin yaşadıkları kutuplaşma karşısında emekçileri uyarmaları, işçi ve emekçilerin gözünü sandıkta alınacak tutuma değil, referandum sürecinin yarattığı politik ilgiden de yararlanarak talepler uğruna mücadeleye çevirme çabasına girişmeleri gerekirdi. Ne

var ki bu, “12 Eylül anayasası” ile “AKP yaması”na sıkıştırılmış bir referandum oyununda sandığı göstererek yapılabilecek bir iş değildir. **Sandık karşısında alınacak tutum bir yana KESK'in yapması gereken referandum gündemi vesilesiyle “grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı” talebi başta olmak üzere yıllardır uğruna mücadele edilen talepler doğrultusunda kamu emekçilerini fiili bir mücadeleye çekmek ve burjuva propagandanın etkisi ile yaşanan bölünmeyi bu mücadele içerisinde en aza indirmeye çalışmak olmalıydı.**

KESK ve bağlı sendikalar içerisindeki reformcu akımlar referandum sürecinden kamu emekçilerini demokratik hak ve özgürlükleri için mücadele sahnesine çıkarma yönünde yararlanacakları yerde, “evet-hayır” tartışmalarına mahkum etmişlerdir. KESK'in toplu görüşme sürecinde “referandum sonrası toplu sözleşme” talebiyle çıkması ise “toplular sözleşme” talebinin referandum gölgesine alınması anlamına gelmiştir. 2010 toplu görüşmeleri süreci KESK'in toplu görüşme dönemlerindeki en cılız eylemlerine sahne olmuş, toplu görüşme masası “referandum” pazarlığına dönüştürüldüğü gibi, masayı terk etmek ise fiili bir mücadele sürecine hazırlanmak değil, bir bütün olarak “tutumsuz” kalmak biçiminde şekillenmiştir. KESK'e bağlı sendikalar ise “referandum” gündemine hapsolmuş ve toplu görüşme dönemlerine tam bir duyarsızlık sergilemişlerdir. Bu şu veya bu ölçüde farklar olsa da, sendikalarımızda hakim anlayışların özünde emekçilerin gündem ve taleplerinden ne ölçüde kopuk olduklarını ortaya koymaktadır.

Geride bıraktığımız bir yıllık dönemde, sendikal hareket adına başarı sayılabilecek tek olgu 1 Mayıs'ın tatil günü ilan edilmesi ve Taksim'in 1 Mayıs alanı olarak açılması olmuştur. Ne var ki bu kazanım, KESK

ve DİSK'in 2009 1 Mayıs'ında yaptıkları "makul çoğunluk" pazarlığının utancını silmeye yetmemektedir. Üstelik bu kazanımda "makul çoğunluk" içinde yer alamayan ve militanca direnen devrimci işçi, emekçi ve gençlerin rolü yadsınamaz bir gerçek olarak durmaktadır.

Sendika nedir: Hak alma ve mücadele örgütü mü, protesto örgütü mü?

Sendikal çizgi kavramının sendikalara bakışta, mücadele ve eylem biçimleri karşısındaki tutumda, sendika-siyaset ilişkisinin ele alınışında, düzen karşısındaki konumlanışta kendisini ortaya koyduğunu söylemiştik.

Peki bugün "sendika" kavramı nasıl ele alınmaktadır? Sendika sıradan bir emekçinin gözünde her şeyden önce bir hak alma ve mücadele örgütüdür. Ne var ki, mevcut sendikal çizgi sendikalara "toplumsal muhalefet" sınırlarında bir rol biçmekte, "protestocu" bir çevre-sivil toplum örgütü durumuna düşürmektedir. KESK ve bağlı sendikaların uzun yıllardır en temel sorunlarından biri, gerçek birer sendika olamamaktır. Emekçilerin taleplerinden kopukluk ve hak elde etmeye yönelmiş bir mücadele çizgisinden yoksunluk, bir yandan sendikaları birer mücadele örgütü olmaktan çıkararak "protestocu" yapıları dönüştürürken, öte yandan da sendika-siyaset ilişkisinin yanlış kurulmasına yol açmakta ve emekçilerin siyaset sahnesinde etkin bir rol oynamasının önünü tıkamaktadır. Protesto tarzı ve meclis gündemine endekslenmiş eylem biçimleri ise bir yandan kadroların yorulmasına ve işyeri zemininden kopmaya yol açarken, öte yandan da emekçilerin sendikalardan uzaklaşmasına ve güven yitimine yol açmaktadır. Sınıflar mücadelesinin en temel araçlarından biri olan sendikaların, mevcut sendikal çizgi tarafından "protestocu sivil toplum örgütleri" olarak algılanması, grev gibi temel bir mücadele aracının ele alınışında da kendisini göstermektedir. Durmaksızın ILO sözleşmelerinin grev hakkını tanıdığını propaganda eden sendika yöneticileri, grevin etkin bir mücadele aracı olarak kullanılmasını örgütlemek yerine, onu zaman zaman başvurul bir "uyarı" aracı olarak görmektedirler.

Soru şudur: kamu emekçilerini somut talepleri ve liberal saldırıların göğüslenmesi doğrultusunda uzun soluklu ve grev eksenli bir mücadele programı etrafında örgütleyecek miyiz, yoksa günübirlik eylemler içerisinde günü kurtarmaya devam mı edeceğiz? Kamu emekçilerinin insanca yaşanacak ücret başta olmak üzere, temel taleplerini her yıl birbirini tekrar eden toplu görüşme süreçlerine ve yasanın belirlediği dönemlere mi hapsedeceğiz, yoksa bu dönemleri beklemeksizin fiili-meşru mücadele çizgisine dayalı kapsamlı bir mücadele programı mı ortaya koyacağız? İşte genel kurullar sürecinde yönetimlere aday olan kişi ve grupların öncelikle cevaplaması gereken sorular bunlardır. Öncelikle izlenen uzlaşmacı sendikal çizginin aşılması ve kapsamlı bir mücadele programının ortaya konulması kamu emekçileri hareketinin en hayati ihtiyacı durumundadır. Bu her şeyden önce kamunun tasfiyesine dönük kapsamlı liberal saldırıların göğüslenmesi için zorunludur. Bu ihtiyacın karşılanması yönünde bir tutum geliştirmeyen, yönetimlerde bulunmaya kendi başına anlamlar yükleyen, alışlagelen sendikal çizgi ve eylem tarzını devam ettiren hiçbir anlayış, KESK'i ve sendikalarımızı gerçek bir mücadele örgütü haline getiremez ve emekçilerle buluşmayı sağlayamaz.

Yapısal sorunlar ve sendikal bürokrasi

Kamu emekçileri hareketinin temel sorununun önderlik sorunu olduğunu, bunun bir yanını sendikal

çizgi sorununun oluşturduğunu, öte yanında ise sendikal çizgi ile diyalektik bir bütünlük taşıyan işleyiş sorunu bulunduğunu söylemiştik.

Sendikalarda ve KESK'te yapısal sorunların özünü, sendikal bürokrasinin aşılması ve emekçilerin söz ve karar süreçlerine etkin bir biçimde katıldıkları demokratik bir iç işleyişin oturtulması sorunu oluşturmaktadır. Bugün sendikalarımızda bürokratik anlayış ve işleyiş tarzı şubelere kadar inmiş bulunmaktadır.

"Karar alma süreçlerinin taşıdığı özellikler, sendikal demokrasinin gelişmişlik düzeyinin en temel göstergesini oluşturmaktadır. İşyeri örgütü sendikal örgütlenmenin temelidir. Ne var ki bugün, işyeri örgütleri karar alma süreçlerine etkin bir biçimde katılamamakta, bu durum, işyeri örgütlenmelerinin zayıflamasına yol açmakta, üyenin sendikasına, sendikanın da üyesine yabancılaşmasını beraberinde getirmektedir. Üyelerin karar alma süreçlerine katılımının sağlanması, bir yandan üyenin bilinçlenmesi ve örgütlülüğünün gelişmesine hizmet ederken, öte yandan da sendikalardaki bürokratik eğilimlerin dizginlenmesinde ve sendika yönetimlerinin emekçilere yabancılaşmanın önüne geçilmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Kurultay Hazırlık Komitesi, militan ve hak alıcı bir mücadelenin işyeri örgütlenmelerinin güçlendirilmesi, karar mekanizmalarının tabana doğru yayılması ile mümkün olabileceği tespitini yapmaktadır." (İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı, Kurultay Hazırlık Komitesi Tebliği'nden)

Sendikalarımızda bürokratik işleyiş tarzı, bir yandan karar alma süreçlerini zorlaştırmakta, öte yandan da alınan kararların hayat bulmasında sınırlayıcı bir rol oynamaktadır. Sendikalarımızın gerçek birer mücadele örgütü olarak yeniden inşa edilmesinin en önemli ayağını, emekçinin işyerlerinden başlayarak karar alma süreçlerine etkin katılımının sağlanması oluşturmaktadır. Bu kapsamda sendikal bürokrasiyi sınırlandırarak tedbirler alınmalı, sendikalarımız bürokratik yapı ve işleyişten arındırılmalıdır. Sendikalarda karar alma süreçleri kadar, örgütlenme, basın yayın, eğitim gibi faaliyet alanları da sendika yöneticilerine bırakılan alanlar olmaktan çıkartılmalıdır.

Sosyalist Kamu Emekçileri'nin asgari ilke ve mücadele programı

Sosyalist Kamu Emekçileri olarak bizler, ana hatları
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rahtey.org>

ile yukarıda ortaya konulan görüş ve düşünceler ışığında, genel kurul süreçlerini "yönetim pazarlığına" indirgeyen anlayışlardan uzak duracağımızı, tüm ittifak ilişkilerimizi aşağıda ortaya konulan ilkeler ve mücadele programı etrafında oluşturacağımızı, yönetimlerde yer alıp almamaktan bağımsız olarak bu ilke ve mücadele hedefleri doğrultusunda devrimci kamu emekçileri başta olmak üzere, tüm öncü kamu emekçileri ile güçlü bir taban örgütlenmesi yaratma çabası içerisinde olacağımızı ilan ediyoruz. Devrimci, ilerici ve öncü kamu emekçilerini, tüm sendikal grupları bu ilkeler ve mücadele programı etrafında buluşmaya çağırıyoruz.

Mücadele İlkeleri ve Programı

"Uzlaşmacı" ve "diyalogcu" sendikal çizgi terk edilmeli, fiili-meşru mücadeleyi esas alan bir sendikal çizgi izlenmelidir!

Günübirlik, "protestocu" eylem biçimlerine dayalı anlayış terk edilmeli, hak almaya odaklı ve grev eksenine oturan bir eylem çizgisi izlenmeli, diğer tüm eylem biçimleri bu eksenle ele alınmalıdır!

Gerici sendikalar ve işbirlikçi sendika bürokratlarının ihanetlerine tutum alınmalı, sendika bürokratlarına karşı mücadele eden işçi ve emekçiler desteklenmelidir!

Sendikalarımızın örgütlü olduğu işyerlerinde taşeron, sözleşmeli, geçici vb. adlar altında çalışan işçi ve emekçiler sendikalarımızda örgütlenmeli, ortak örgütlenme eksen alınmalıdır!

Sendikaların KESK'in şubeleri biçiminde işletilmesine son verilmeli, sendikalarımızda, örgütlü olunan alanların sorun ve talepleri doğrultusunda bir mücadele hattı izlenmelidir!

Başkanlar Kurulu yapılanmasına son verilmeli, Merkez Temsilciler Kurulu gibi yapılanması bulunmayan sendika tüzüklerinde Genel Kurul'dan sonra en üst karar organı olarak bu tür yapılanmalar tanımlanmalı, mevcut bu tür organlar gerçek birer karar organı olarak işletilmelidir!

Sendikaların genel basın yayın, genel örgütlenme, genel eğitim gibi faaliyet alanları, sendika şubelerinin katılımı ile oluşan merkezi komisyonlar eliyle yürütülmeli, bu faaliyetler merkez yöneticilerinin bireysel inisiyatifine bırakılmamalıdır!

İşyeri Komitelerine dayalı bir sendikal yapı oluşturulmalı, tabanın söz ve karar hakkı temel, yönetimlerin inisiyatifi tali olmalıdır!

Şubelerde işyeri temsilcilerinin oluşturduğu kurullar karar organları, yönetim kurulları yürütme organları olmalıdır!

Genel Kurul süreleri 2 yıla indirilmeli, profesyonellik sınırlandırılmalıdır!

Tüm seçimler işyerlerine konulan sandıklar aracılığıyla, demokratik bir ortamda ve doğrudan seçim yöntemi ile yapılmalı, delegelik sistemine son verilmelidir!

Liberal saldırılar karşısında kapsamlı ve uzun soluklu, grev eksenine dayalı bir mücadele programı ilan edilmeli, bu mücadele programı etrafında işyerleri hazırlanmalıdır!

Mücadele programı, toplu sözleşme ve grev hakkı başta olmak üzere, "657 değişiklik tasarısının ve Kamu Hastane Birlikleri Yasa Tasarısı'nın geri çekilmesi", "insanca yaşanabilir ücret", "sözleşmeli-taşeron çalışmanın yasaklanması ve sözleşmeli-geçici-taşeron çalışanlara kadro verilmesi" vb. temel talepler etrafında örgütlenmelidir!

Kürt halkının ve emekçi kadınların demokratik talep ve istemleri, mücadele programı içerisinde yer almalı, ekonomik-sosyal, özlük ve sendikal taleplerimizin tümü siyasal-demokratik taleplerimiz ile bütünlük içinde ele alınmalıdır!

Sosyalist Kamu Emekçileri

KESK’te yaşanan gelişmeler üzerine açıklama...

Bürokratik çürümeye karşı KESK’e ve değerlerine sahip çıkalım!

KESK Genel Başkanı Sami Evren ve Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreteri Adnan Gölpunar’ın istifası ile birlikte yaşananlar birkez daha sendikal hareketteki çürümeyi gözler önüne sermiştir. Karşılıklı açıklamalar ile devam eden süreç gelinen yerde kapsamlı bir değerlendirmeyi ve kamu emekçileri başta olmak üzere tüm kamuoyuna gelişmeler üzerine tutumumuzu açıklamayı zorunlu kılmaktadır. Şurası açıktır ki, KESK’teki taciz iddiası üzerinden şekillenen ve yaşanan istifalarla ayyuka çıkan gelişmeleri, yalnızca istifalar ve karşılıklı ortaya sürülen iddialar üzerinden değerlendirmek, sorunun kaynağına inmeyi ve bu kaynağı kurutmayı olanaksız kılacaktır.

“KESK’te taciz”den “KESK’e tacize”!

KESK’te yaşanan istifalara neden gösterilen “cinsel taciz” iddiası çok öncesinde çeşitli kadın örgütleri tarafından kamuoyuna taşınmış bulunuyordu. İstifalar ile olay burjuva basında da geniş bir yer buldu. Öyle ki yaşananlar, kimi TV kanalları tarafından en ince ayrıntısına kadar kamuoyuna taşındı ve KESK’e yönelik bir saldırıya dönüştürüldü. Burjuva basının kolları sıvaması anlaşılır bir durumdur. Nihayetinde KESK tüm değerler sistemini, onyıllar boyu sermaye devletinin ve burjuva basının yoğun saldırılarına karşı militan mücadelesi içerisinde yaratmıştır. Bunun için çürümüş düzen güçleri bu olayın üzerine atladılar. Ne var ki, özellikle de 4688 sayılı yasa sonrasında, sendikalarımızda hakimiyetini pekiştiren reformcu anlayışlar KESK’i, fiili-meşru mücadele çizgisinden uzaklaştırmış, yasalar içerisine hapsedilmiş, kamu emekçisine ve işçi sınıfının gündemlerine yabancılaştırmış, bürokratik bir yapıya dönüştürmeyi başarmışlardır.

Sermaye sınıfı ve onun basınının fırsatı değerlendirip gelişmeleri KESK’e dönük bir saldırı kampanyasına dönüştürme çabasının anlaşılır olduğunu söylemiştik. Ne var ki, “cinsel taciz” iddiası ile başlayan gelişmeler, bizzat KESK MYK’sı tarafından “KESK’e tacize” dönüştürülmüştür. Gerisindeki nedenler ne olursa olsun KESK Genel Başkanı’nın süreci istifa biçiminde kamuoyuna taşınması, taşıdığı sıfat ile KESK ve bağlı sendikaların kamuoyuna taşıyabileceği ve sendikaların kurullarında tartıştırabileceği bir konuyu KESK’teki görevini bırakarak dile getirmesi KESK’e hiçbir katkı sunmamıştır. “Hangi niyetle” böyle bir tutum geliştirildiği bir yana, bu tutumun KESK’e ve kamu emekçileri hareketine olumlu hiçbir katkısı bulunmadığı gibi, kendilerini yaşanan süreçteki sorumluluktan da kurtarmamaktadır.

Öte yandan istifa edenlerin bu davranışını “öteki taraf”ın kendisini aklamaya dönük kullanması, ayrıca olayların “komplo iddiaları” ile örtülmesi yönünde bir çabaya dönüştürülmesi de kabullenemez. Tüm MYK üyeleri KESK’in değerlerini ayaklar altına almanın ve sermaye basınına malzeme sunmuş olmanın ağır sorumluluğunu taşımaktadırlar. Uzun bir zaman dilimini kapsayan bir süreçte ciddi bir iddia karşısında geliştirilen tutumlar ile KESK’in yaratmış olduğu değerler ayaklar altına alınmış, bu yönüyle de KESK’te

taciz iddiası bizzat KESK MYK üyelerince KESK’e tacize dönüştürülmüştür.

MYK üyeleri KESK hukukunu çiğnemiştir

Bilindiği ve yansıdığı kadarıyla KESK Genel Sekreteri’nin bir KESK çalışanı kadın emekçiye tacizde bulunduğu iddiası ilk olarak 6-7 ay önce ortaya çıkmıştır. Kamuoyuna yansıdığı kadarıyla KESK’teki işinden de istifa eden kadın emekçi öncelikle KESK içerisinde bir çözüm arayışına girmiş, bir noktadan sonra da konuyu yargıya taşımış ve çeşitli müdahaleler sonrasında davasını geri çekmiştir. KESK MYK’sı ise böylesine ağır bir itham karşısında konuyu disiplin kurullarına taşımak yerine aylarca gizleme yoluna gitmiştir. MYK bu iddiayı yetkili organlarına taşımak, aydınlığa kavuşturma çabasına girişmek şöyle dursun, böyle bir yetkisi olmadığı halde Kadın Sekreterliği üzerinden bir soruşturma yürüterek konuyu kapatma çabasına girişmiştir. Üstelik KESK içerisindeki kimi sendikal gruplarla konu değerlendirilmiş, KESK’in kendi organları hiçe sayılmıştır. Mevcut KESK MYK’sı açık bir biçimde KESK hukukunu çiğnemiş, sorunun çözümünü kendi organları yerine çeşitli sendikal gruplar üzerinden başka yerlerde arama çabasına girişmiştir. Bu, mevcut KESK yönetiminin KESK’in kendi yetkili organlarını ciddiye almadığı, önemsemediği anlamına gelmektedir. Dahası istifa edenler dışında kalan KESK yöneticileri, taciz iddiasını Disiplin Kurulu’na taşımamakla kalmamış, istifa edenleri Disiplin Kurulu’na göndermekle yetinmiştir.

Sami Evren tarafından yapılan açıklamada uyuşmazlığın Genel Sekreter’in istifası üzerinde kilitlendiği anlaşılmaktadır. Şurası çok açıktır ki, nasıl ki böylesine ağır bir ithamı inceleyip sonuca bağlamak Kadın Sekreterliği’nin işi olamayacaksa, kendi yargıları üzerinden tutum geliştirerek KESK Genel Sekreteri’ni istifa etmeye çağırmak da herhangi bir MYK üyesinin görevi olamaz. Olayları aydınlığa kavuşturmak ve bir

yaptırım uygulanacaksa buna karar vermek KESK MYK’sının görevi değildir. Neresinden bakılırsa bakılsın, mevcut KESK yöneticileri KESK’in değerlerini ve örgütsel işleyiş hukukunu ayaklar altına almanın ve uzun bir süredir KESK kamuoyundan iddiaları gizlemiş olmanın utancını taşımaktadırlar.

Hangisi esas: KESK organları mı, sendikal gruplar mı?

Taciz iddiasının KESK MYK’sına taşınması sonrasında MYK’nın konuyu ilgili kurullara taşımak yerine, aylarca gizleme yoluna gittiği, konunun yargıya taşınması sonrasında ise bazılarının kendisine tacizde bulunduğu iddiasını taşıyan kadın emekçiye davadan vazgeçirme çabasına giriştiği bilinmektedir. İddianın gerçek olup olmadığı bir yana, böylesine ağır bir itham karşısında gösterilen bu davranış biçimi ağır bir sorumluluğu içermektedir. Çünkü hiçbir MYK üyesinin böylesine ağır bir iddiayı hasıraltı etme çabasına girişmeye hakkı yoktur. Bu her şeyden önce emekçi kadın mücadelesinde önemli bir yer tutan KESK’in, kadın sorununa bakışı ve taşıdığı geleneklerle örtüşmemektedir. Peki ya iddia gerçekse? Bu durumda mevcut yönetim kadın emekçiye yaşadıkları ile başbaşa bırakmış olmanın sorumluluğunu taşıyor olacaktır. Peki ya gerçekten bir komplo ise? Bu durumda da KESK Genel Sekreteri, ilgili kurullar tarafından gerçekler aydınlatılmadığı için kamuoyu önünde “taciz” iddiası karşısında aklanmamış olacaktır. Peki ya KESK? KESK ise yaratmış olduğu geleneklerin ayaklar altına alınmasının sorumluluğu ile yaşayacaktır. Hiçbir MYK üyesinin buna hakkı yoktur!

Fakat olayın bir başka boyutu ise sorunu yetkili organlara taşıma yoluna gitmeyen MYK bileşenlerinin kimilerinin sorunu sendikal gruplarla merkezi düzeyde görüşmüş olmasıdır. Bu görüşmelere katılan sendikal grupların katkılarının hangi yönde olduğu burada önem taşımamaktadır. Bu her şeyden önce reformcu solun

sendikalara bakışını ortaya koymaktadır. Yaşanan her gelişmeye grupsal ihtiyaçlarından bakmak reformist solun bilinen alışkanlığıdır ve bu alışkanlık sendikalarımızda organ işleyişini kötürümleştirmektedir. KESK MYK'sının kendi organlarını işletmek yerine bu tür görüşmeler ile sorunu çözüme kavuşturma çabasına girişmesi ise bunun yeni bir örneği olarak KESK'i tahakküm altına almaktan başka bir anlam taşımamaktadır.

Taciz iddiası disiplin kuruluna taşınmalı ve mevcut KESK yönetimi istifa etmelidir!

Ortada bulunan taciz iddiası bir yana KESK MYK'sı bir bütün olarak meşruiyetini yitirmiştir. KESK'i böylesine ağır bir ithamla yaşamaya mahkum etmek hiçbir MYK üyesinin hakkı değildir. Taciz iddiası bir an önce disiplin kuruluna taşınmalı, KESK hukukunu ayaklar altına alan, yaşanan süreçle ilgili olarak kamuoyu önünde aynı derecede sorumluluğu bulunan tüm MYK üyeleri istifa etmelidir.

Kuşkusuz bunlar yalnızca geçici çözümler olabilir. Başından sonuna kadar süreç açık bir biçimde sendikal hareketteki çürümeyi gözler önüne sermiştir. Sendikalarımızda bürokratik işleyiş ve mekanizmalar öylesine gelişmiştir ki, sendika bürokratları bulundukları zemini kaybetmeme pahasına KESK'i yıpratın tutumlar geliştirmekten geri durmamaktadırlar. Bu durum yıllardır sendikalardaki bürokratik alışkanlıklar karşısında tedbirler alınmasını talep eden devrimci kamu emekçilerini bir kez daha teyit etmektedir. Sorun yalnızca bir olayı çözmek değil, değerlerin çiğnenmesi sonucunu doğuran olguların gerçek kaynaklarına inmektir. Bu ise sendikalarımızda köklü bir dönüşümü, yöneticisinin emeğe ve sendikasına yabancılaşmasında rol oynayan profesyonelliğin sınırlandırılmasını, karar ve yönetim mekanizmalarının tabana yayılmasını vb. zorunlu kılmaktadır. Gerek son yaşanan olaylar zinciri ve gerekse de 4688 sayılı yasadın bugüne sendikal harekete yön veren eğilimlerin yarattığı sonuçlar bunu zorunlu kılmaktadır.

Öncü kamu emekçilerine çağrımızdır!

Bugün KESK'te yaşanan tasvip edilemez olaylar karşısında KESK'i ve değerlerini sahiplenmek ve savunmak gerekmektedir. Bu ise sendikal bürokrasiye, çürümeye karşı mücadele etmek demektir. Bu mücadele öncü kamu emekçilerinin ve kamu emekçileri hareketi içerisindeki devrimcilik iddiasındaki sendikal grupların ertelenemez sorumluluğudur.

Yaşanan gelişmeler şu veya bu tekil olguya indirgenemeyeceği gibi, KESK'in fiili-meşru mücadele ile yaratmış olduğu değerler genel kurul ya da koltuk hesaplarına heba edilemez. Bir an önce KESK MYK'sı istifa etmeli, KESK disiplin kurulu işletilmeli, genel kurul olağanüstü toplanmalı, yaşanan olayların aylar boyunca KESK'i ve sendikalarımızı kilitlemesine izin verilmemeli, on yılların ürünü olan bürokratik alışkanlıkların ve zihniyetin sendikalarımızdan sökülüp atılması için gerekli tüzüksel tedbirlerin alınması yönünde adımlar atılmalıdır. Şu iyi bilinmelidir ki, fiili-meşru mücadele çizgisini yitirmiş, bürokratizmle sakatlanmış bir KESK, kamu emekçileri hareketine önderlik edemeyeceği gibi, böylesi bir KESK'te "koltuklara" sahip olmak da kimseye yarar sağlamayacaktır.

Başta devrimci-demokrat sendikal grupları ve öncü kamu emekçileri olmak üzere tüm kamu emekçilerini, KESK'i ve sendikalarımızı fiili-meşru mücadele çizgisi, bu çizginin yarattığı değerler ve devrimci temellerde dönüştürme mücadelesine çağırıyoruz.

Sosyalist Kamu Emekçileri

Taciz iddiaları istifa getirdi

Bir süredir kamuoyunda "KESK'te taciz" başlığı altında dile getirilen iddialar KESK ve bağlı sendikalar içerisinde deprem etkisi yarattı.

KESK Genel Sekreteri Emirali Şimşek'in, "genel merkez çalışanı bir kadını taciz ettiği" yönündeki iddiaların ardından 29 Kasım günü KESK Genel Başkanı Sami Evren ve konfederasyonun Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreteri Adnan Gölpunar MYK'daki görevlerinden istifa ettiklerini açıkladılar. Buna ek olarak "taciz" iddialarına ilişkin KESK Kadın Sekreterliği ve KESK MYK tarafından yazılı açıklamalar yapıldı.

KESK'te istifa açıklamaları

"KESK'in yarattığı ve sahiplendiği değerler bütünü içinde, bu tip iddialar karşısında kadının beyanını esas alan çözümler üretilmesi gerektiğine" vurgu yapılan Evren ve Gölpunar'ın ortak açıklamasında bunun, hem kadın mücadelelerinin birikiminin hem de KESK'in kongre kararlarının gereği olduğu hatırlatıldı.

Açıklamada ayrıca, Şimşek'in istifasını da içeren önerinin KESK MYK'sında karşılık bulmadığı ve MYK'nın geri kalan kısmı tarafından reddedildiği belirtildi.

Kadın Sekreterliği: İddialar araştırıldı

Konfederasyon yönetici ve üyelerine yönelik son yıllarda artan saldırılara dikkat çekilen KESK Kadın Sekreterliği açıklamasında bu saldırılarla "KESK'in muhalif çizgisi ve ilkeler etrafında birleşen çoğulcul yapısı"nın hedeflendiği ifade edildi. Açıklamada ayrıca taciz iddialarının ortaya atılmasının zamanlamasına dikkat çekilerek son günlerde mail grupları, korsan siteler ve ulusal basın aracılığıyla da teşhir yoluna gidildiği söylendi.

Taciz iddiasının dile getirildiği andan itibaren

sorunun kaynağının anlaşılmasına çalışıldığını belirten KESK Kadın Sekreterliği, konunun üzerinde ciddiyetle durulduğunu, bugün de aynı anlayış ve sorumluluk içinde hareket edildiğini savundu.

KESK MYK'dan açıklama

Çeşitli sorularla başlayan KESK MYK açıklamasında ise, istifaların "taciz olayı" ile ilgili olmadığı ifade edildi. Açıklama şu ifadelerle başladı: "Sami Evren ve arkadaşları kamuoyuna açıkladıkları şekilde gerçekte bu iddia nedeniyle mi MYK içinde bir dirençle karşılaşmışlardır yoksa özellikle en son Anayasa referandumu sürecinde "EVET"ci tutumlarını örgüte kabul ettiremedikleri için mi bir dirençle karşılaşmışlardır? Politikalarını örgüte hâkim kılamadıkları için örgütü bilerek işlemez hale getirmeye mi çalışmışlardır, yoksa iddia ettikleri gibi genel sekreter istifa etmediği için mi işlemez hale gelmiştir? Bu sorular ve cevapları önemlidir."

İddianın dile getirilme ve sürekli gündemde tutulma çabasının TİS ve referandum sürecine denk düştüğü söylenirken Evren ve ekibi hedef alındı.

Açıklamanın devamında şunlar söylendi: "Yine istifa dilekçelerinde iddia ettikleri gibi baştan itibaren MYK'dan genel sekreterin istifasını istedikleri ve kabul edilmediğini, çözüm çıkmayınca istifa ettikleri şeklinde bir durum yoktur. En son yapılan MYK'da örgütü çalışamaz hale getiren, zan altında bırakan tutumları ve iddiayla ilgili disiplin kurulunun işletileceği söylenince istifa edeceklerini söyleyip toplantıyı terk etmişlerdir.

İstifa eden arkadaşların kadın sorunu ve tacizler konusunda 'duyarlı olduğu ama MYK'da bir karşılık bulmadığı' şeklinde yarattıkları hava da tamamen popülizmdir ve doğru değildir. Eriyen, küçülen yapısal durumlarını kurtarmaya yöneliktir.

KESK'in toplumsal cinsiyet mücadele tarihi kimsenin tek başına sahiplenemeyeceği kadar büyüktür, ortak değerlerin toplamıdır."

KESK'ten dayanışma gecesi

KESK'e bağlı sendikaların İstanbul Anadolu Yakası Şubeleri, 26 Kasım akşamı Üsküdar'da Bağlarbaşı Kültür Merkezi'nde dayanışma gecesi düzenledi.

Yüzlerce kamu emekçisinin katıldığı dayanışma gecesinde Kardeş Türküler ve Erdal Erzincan sahne aldı.

"Yaşasın örgütlü mücadelemiz / KESK Anadolu Şubeleri", "Parasız eğitim parasız sağlık" pankartlarının göze çarptığı salonu dolduran yüzlerce kişi söylenen türkü ve parçalara eşlik etti.

Gecenin açılış konuşmasını yapan Eğitim Sen İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı Ali Gün, KESK'in mücadele tarihi üzerinde durdu. Konuşmasında içinden geçilen siyasal sürece değindi. Mücadelenin devam edeceği vurgusunun yapıldığı konuşmanın ardından sahne alan Erdal Erzincan tezenesiz bağlama çalma tekniği olan

'şelpe' konusunda örnekler sundu.

Erzincan'ın ardından sahne alan Kardeş Türküler ise Kürtçe, Arapça, Çingenece ve Türkçe gibi farklı dillerden parçalar seslendirerek geceye katılanlara müzik ziyafeti sundu.

Sosyalist Kamu Emekçileri ise dayanışma gecesine katılan KESK'e bağlı sendikaların üyelerine, KESK'teki genel kurul sürecine ilişkin broşürü ulaştırdı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İzmir’de canlı ve coşkulu “Ekim devrimi ve ulusal sorun” paneli...

Halklar hapishanesinden gönüllü birliğe!

Sınıf devrimcilerinin, Ekim Devrimi’nin 93. yıldönümü, yeni Ekimler’in partisinin 12. mücadele yılı vesilesiyle düzenlediği paneller zincirinin son halkası, 28 Kasım Pazar günü İzmir’de gerçekleştirildi. “Ekim devrimi ve ulusal sorun” başlığıyla gerçekleştirilen ve **Volkan Yaraşır** ile **BDSP** temsilcisinin katıldığı panel canlı tartışmalar eşliğinde yaklaşık 5 saat sürdü.

TÜMTİS İzmir Şubesi toplantı salonunda gerçekleştirilen panel, devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler anısına yapılan saygı duruşu ile başladı. Yapılan açılış konuşmasında güncel siyasal gelişmelere değinilerek Ekim Devrimi’nin 93. yılında ulusal sorunu tartışmanın gerekliliği ve anlamı anlatıldı.

Marksizm ve ulusal sorun

İlk olarak sözü araştırmacı yazar Volkan Yaraşır aldı. Yaraşır konuşmasını iki ana eksen üzerinden gerçekleştirdi. İlk olarak marksizmin ulusal soruna bakışı özetlenerek Hindistan, Cezayir ve Polonya örnekleriyle Marks, Engels ve Lenin’in soruna yaklaşımları ele alındı. Yaraşır marksizmin ulusal soruna yaklaşımında temel noktanın sosyal mücadele ile ulusal mücadelenin birleştirilmesi, ulusal mücadelenin dünya devrimine hizmet etmesi olduğunu ifade etti.

Ekim Devrimi deneyimlerine de değinen Yaraşır, ulusların kendi kaderini tayin hakkının devrim sürecinde ne kadar etkili olduğunu anlatarak 1917 devrimlerindeki temel halkalardan birinin ulusal sorun olduğunu söyledi.

Sol hareket ve ulusal sorun

Yaraşır konuşmasının ikinci ana eksenini ise Anadolu topraklarındaki mücadele dinamiklerine ayırdı. Sol hareketin geleneksel yapısını irdeleyen Yaraşır, TKP’nin ve 3. Enternasyonal’in de katkısıyla solda sosyal şoven bir gelenek yaratıldığını vurguladı. Bu geleneğe ilk karşı çıkanın Dr. Kıvılcımlı olduğunu, ancak o dönemde onun bu düşüncelerinin kabul görmediğini belirtti. İkinci önemli çıkışın ise Kaypakkaya’nın çizgisi ve Deniz’in idam sehпасındaki pratiği olduğunu ifade etti.

Türkiye solunun tablosunda da kendi bağımsız çizgisini geliştiremeyerek ya sosyal şoven ya da Kürt

hareketine eklenilen bir çizgi izlediğini belirtti.

“Bugün Kürt sorunu tarihsel bir momentumla girmiştir” diyerek artık mevcut çizginin sınırlarına dayandığını söyledi.

Yaraşır ayrıca Kürt işçilerinin sınıf mücadelesinde öncü rol aldığını örneklerle aktararak bunun önemli bir imkan olduğu, Kürt işçi ve emekçilerin sınıfsal enerjisinin açığa çıkarılması gerektiğini ifade etti. Sınıf devrimcilerinin rolüne işaret etti.

Yaraşır, ulusal sorunun Kürt ve Türk işçi emekçilerin birlikte mücadelesinin bir parçası olması gerektiğini ve bu biçimde gerçek anlamda çözülebileceğini vurguladı.

Ulusal sorunun mahiyeti ve ortaya çıkışı

Yaraşır’ın ardından sözü BDSP temsilcisi aldı. Temsilci konuşmasına Ekim Devrimi’nin 93. Yeni Ekimlerin Partisi’nin 12. mücadele yılını selamlayarak başladı. Devamında ulusal sorunun her sınıfın gözünden farklı değerlendirileceği ve görüleceğini söyleyerek sorunun işçi sınıfı cephesinden çözümünü ele aldı. Bugün işçi sınıfının siyasal sınıf bilincine sahip olmadığı belirtilerek bunun da devrimci çözümün gündemleştirilmesini zorlaştırdığını, ancak tüm gelişmelerin sorunun devrimci çözüm yolu dışında başka bir köklü ve kalıcı çözüm yolunun olmadığını doğruladığını vurguladı.

Temsilci konuşmasının devamında ulusal sorunda doğru devrimci tutum almanın temel kriterlerini sıraladı. Marksist teorik ilkesel çerçeve konusunda netlik, Türkiye devriminin temel gerçekleri konusuna açıklık, Kürt sorununun tarihsel ve güncel durumu konusunda netlik ve proletarya içerisinde konumlanmak biçiminde sıralanan bu kriterler ışığında sunumunu ayrıntılandırdı.

Konuşmasının devamında “Ulusal sorun özünde sınıfsal baskı ve sömürünün farklı bir görünümüdür” ve “Ulusal sorun özünde toprak devrimi sorunudur, ulusal soruna halkçı-devrimci içeriğini de bu verir” diyerek ulusal sorundaki temel marksist düşüncüyü ortaya koydu. Ulus kavramının ortaya çıkış sürecini tarihsel olarak anlatan temsilci, ulusal mücadelelerin tarihsel evrimini ve Ekim Devrimi’nin ulusal sorunda yarattığı teorik ve pratik kazanımları aktardı. Ekim Devrimi’nin ardından gerçekleşen iç savaşta da ulusal hakların tanınmasının Bolşeviklere çok şey kazandırdığını ve bunun savaşın adeta kaderini değiştirdiğini vurguladı.

“Çözüm devrimci sınıf mücadelesinde!”

Kürt Ulusal sorununun tarihsel çizgisi de BDSP temsilcisinin konuşmasında 1500’lü yıllardan itibaren ele alındı. PKK’nin çıkışına ve sınıfsal yapısına değinildi. PKK’nin Marksist ve sosyalist etkiler altında ortaya çıkan, merkeze ulusal sorunu koymakla birlikte programında emperyalizmi ve kapitalizmi de hedef alan bir çizgisi olduğunu, ancak zaman içerisinde bunları terk ederek salt ulusal soruna sıkıştığını belirtti.

Konuşmada ayrıca hareketin ideolojik olarak Kürt küçük burjuvazisinin politik bakış açısına sahip olduğu söylenerek yaşanan tikanma ve bugün gelinen yer Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

değerlendirildi. Bugünkü durumda burjuva siyasal bir ufku da olsa PKK’nin hala ilerici ve demokrat bir hareket olduğu, bu haliyle verilen mücadelenin önemli kazanımlar elde ettiği ifade edildi.

Komünistlerin de esas görevinin, işçi sınıfına siyasal bilinç kazandırarak Kürt halkına destek olmak ve bu mücadeleye devrimci bir ufuk açmak olduğu söylendi. Kürt sorununun burjuvazi tarafından ve düzen içi biçimde çözülmesi durumunda ortaya güdük bir çözüm çıkacağı, asıl çözümünün işçi sınıfının birlikte mücadelesiyle elde edilebileceği anlatıldı. Sosyalizmin bayrağının yükseltilmesi çağrısı ile konuşma son buldu.

BDSP temsilcisinin konuşmasının ardından etkinliğe ara verildi.

Verilen aranın ardından panelin ikinci oturumu soru-cevap biçiminde gerçekleştirildi. Canlı ve hararetli tartışmaların ardından panel sona erdi. Panele 100’ü aşkın işçi ve emekçi katıldı. Katılımcıların büyük bir çoğunluğu 5 saati aşan etkinliği ilgiyle izledi ve salonu terk etmedi. Çay molalarında ve çıkışlarda dahi katılımcıların panelistlerle ve kendi aralarında tartışmayı sürdürdükleri görüldü.

Kızıl Bayrak / İzmir

Hapis cezalarına protesto

İTÜ’de 12 Eylül 2008 tarihinde Tayyip Erdoğan’ı protesto eden 17’si Öğrenci Kolektifleri üyesi 18 öğrenci polis tarafından darp edilerek gözaltına alınmıştı. Öğrencilere açılan dava geçtiğimiz günlerde sonuçlandı ve 18 öğrenciye 1 yıl 3 ay hapis cezası ve 80 TL para cezası kesildi.

25 Kasım günü İTÜ’nün Maslak Kampüsü’ndeki 75. Yıl yemekhane önünde toplanan öğrenciler Süleyman Demirel Kültür Merkezi önüne yürüdü.

“Üniversiteler zorbalığa, baskıya, AKP’ye teslim olmayacak” pankartının açıldığı eylemde kültür merkezi önüne gelindiğinde ilk konuşmayı sanatçı Pinar Sağ ve Tolga Sağ gerçekleştirdi.

Cezalara karşı imza kampanyası başlatan İTÜ’lü akademisyenlerden Edebiyat Fakültesi Fizik Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ayşe Erzan ise, düşüncelerin ifadesinin ve üretiminin demokratik bir hak olduğunu, bu hakkın kullanılması için üniversitelerin olmazsa olmaz mekanlar olduğunu dile getirdi.

Öğrenci Kolektifleri adına basın açıklamasını okuyan Mehtap Metinoğlu, AKP’nin verdiği bu cezayla birlikte üniversitelerin bağımsız ve özgür düşünce üreten özelliğine saldırıldığını, öğrencilerin sesinin kısılmak istendiğini söyledi.

Ardından Eğitim Sen Üniversiteler Şubesi adına konuşan Arzu Açar “Bu kararı imzalayan hukukçuların yanısıra okul içinde demokrasi nutukları atılan toplantılara izin veren ama dışarıda öğrencilerin dövülmesi ve hapis cezası almalarına sessiz kalan rektörleri de protesto ediyoruz” dedi.

TEKEL işçileri adına da bir konuşmanın yapıldığı eyleme TKP’li Öğrenciler, Ekim Gençliği, Emek Gençliği, Genç-Sen, Eğitim Sen Üniversiteler Şubesi, EHP, Halkevleri, TMMOB, TTB ve Sine-Sen destek verdi.

İTÜ / Ekim Gençliği

Ankara'da "Ekim Devrimi ve Ulusal Sorun" paneli

Ankara BDSP Ekim Devrimi'nin deneyimleri ışığında ulusal sorun paneli düzenledi. Araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır ve BDSP temsilcisinin katıldığı etkinlik 27 Kasım Cumartesi günü BES Ankara 1 Nolu Şube binasında gerçekleştirildi.

Volkan Yaraşır sunumunu iki bölüm halinde gerçekleştirdi. İlk bölümde Marksizm'in ulusal sorunu ele alış tarzı ve bunun tarihsel birikimi anlatılırken ikinci bölümde ise bu topraklarda ulusal sorunun nasıl ele alınması gerektiği ve uluslararası gelişmeler üzerinde durdu.

"Sınıf mücadelesi ile ulusal sorun arasında ideolojik bağ oluşturulmalı"

Yaraşır, Marksist ideolojinin teorik mimarının sınıf mücadelesi olduğunu vurgulayarak başladığı sunumunu, sınıf mücadelesi ile ulusal sorun arasındaki ideolojik bağın oluşturulması gerekliliğini vurgulayarak sürdürdü. Ulusal sorun ve sınıf mücadelesi arasındaki paralelliklerin saptanmasında Marks ve Engels'in çalışmalarından sıklıkla bahsetti. Bu bağın kurulmasıyla kıtalar devriminin ve dünya devriminin gerçekleşme koşullarının yaratılacağına dikkat çekerken ezilen halkların ulusal mücadelelerini tarihsel bir sıralamayla anlattı. Ekim Devrimi'nin, halklar hapishanesi olan Rusya'da halkların devrim mücadelesine koşulsuz destekleriyle nasıl başarıya ulaşıldığına dikkat çekti.

Sunumun ikinci kısmına geldiğinde bu topraklardaki tartışmalara dikkat çekti. Ardından 12 Eylül darbesi ve 90'lardaki yenilginin ardından ulusal hareketin yeni çıkış arayışlarına vurgu yaptı. Bu arayışların sınıfsal mücadeleyle buluşamaması halinde gerçek bir kurtuluşun olamayacağını vurguladı. 90'lı yıllarla birlikte devrimci çizginin küçük burjuva karakterden çıkıp sınıf karakterine geçtiğini de vurgulayan Yaraşır, gerçek çözümün sınıf mücadelesiyle olacağını vurgulayarak sunumunu tamamladı.

Volkan Yaraşır'ın sunumunun ardından panele kısa bir ara verildi. Aranın ardından BDSP temsilcisi söz aldı.

BDSP: Ekim Devrimi yol gösteriyor

BDSP temsilcisi sunumuna "Ulusal sorunda devrimci çözümü Ekim Devrimi'nde görüyoruz" diyerek başladı. Ulusal sorunun çözümünde Marksizm'in ne söylediğine, Türkiye devriminin

yönünün ne olduğu tespitine ve Kürt sorununa doğru bakış açısının ne olması gerektiğine değindi. Bu başlıklar altında incelenmeyen bir sorunun doğru tespit edilemeyeceğini vurgulayarak, kalıcı çözümler yerine kuyrukçu ve sosyal şovenizme çıkan bir hat çizilebileceğine dikkat çekti. Ulusal sorunun çözümünde Ekim Devrimi'nin hala yol gösterdiğine vurgu yapıldı.

Ulusal sorunun aslında bir toprak ve köylülük olduğunu vurgulayan BDSP temsilcisi, tarihsel olarak bu sorunun köylü serfliği ve feodalizme karşı bir mücadele olarak başladığını vurguladı. Kapitalist üretimin gelişmesiyle birlikte ulusal sorunun bağlarının farklılaştığına değindi.

Ekim Devrimi'yle sınıfsal ayrımların çözümlendiğini, uluslara kendi kaderini tayin hakkı verilmesiyle ulusal sorunun da çözüme kavuştuğuna dikkat çekti.

Türkiye'de ulusal sorun deyince Kürt sorununun anlaşılması gerektiğini vurgulayan BDSP temsilcisi, Kürt halkının sömürgeleştirilen, asimile edilmeye çalışılan bir ulus olduğunu vurguladı. Osmanlı döneminde başlayan sömürgeciliğin, Cumhuriyet dönemiyle devam ettiğinin altı çizilirken, 60'lı yıllarda başlayan ulusal uyanışın 80'li yıllarda PKK önderliğinde en kitlesel dönemine girdiğine dikkat çekildi. Hareketin ilk dönemlerinde Kürt ulusunun bağımsız bir devlet kurmak istediğine ve bunu devrimci bir eylemlilik süreciyle devam ettirdiğine, ancak 1992'de bir yol ayrımına girilip İmralı teslimiyetiyle birlikte özgürlük taleplerinin yerinin birtakım kimliksel ve kültürel haklara sıkıştırılmaya başlandığı vurgulandı. Gerçek çözümün sınıfsal mücadeleyle olacağının altı çizildi.

BDSP temsilcisi bugün bu topraklarda sınıf mücadelesini var eden ve geleceğin temsilcileri olan Yeni Ekimler'in Partisi'nde farklı milliyet ve uluslardan işçilerin olduğu vurgusunu yaparak, sınıf mücadelesini güçlendirme çağrısı yaptı.

BDSP temsilcisinin sunumunun ardından soru-cevap bölümüne geçildi. Bu bölümde PKK'nın geldiği çizgi, devrimcilerin tutumu ve devrimci önderlik sorunu tartışıldı. Son dönemde yaşanan işçi direnişleri ve özelde TEKEL direnişi örnek gösterilerek sınıf mücadelesinin halklar arasındaki şovenizmi kırmak açısından önemine dikkat çekildi. Sınıf devrimciliğinin önemine bir kez daha vurgu yapıldı.

Panel çağrısının afiş ve davetiyelerle yapıldığı etkinliğe 60 kişi katıldı.

YTÜ'de dersin adı "Direniş!"

Soruşturma ve ceza terörüne karşı üniversite kapısı önünde direnişte olan YTÜ öğrencisi Dilbirin Acar direnişini sürdürüyor. 26 Kasım günü gerçekleştirilen "Alternatif Üniversite" etkinliği ile dersler kapı önüne taşındı. "Direniş" konulu derste öğrenciler, akademisyenler ve Acar gibi direnişte olan işçiler bir araya geldi.

Alternatif üniversite, YTÜ kapısı önünde yapılan basın açıklamasıyla başladı. Basın açıklaması ve etkinlikte "Üniversitelerde baskılara ve yasaklara son! Eğitim hakkımızı istiyoruz! Cezalar geri çekilsin, sınav hakkı tanınsın! / YTÜ Direnişi" pankartı açıldı.

Basın açıklamasının ardından, ÇHD Yönetim Kurulu Üyesi Av. Gülvin Aydın söz aldı. Aydın yaptığı konuşmada, üniversiteleri aklın ve bilimin yönetmesi gerektiğini ancak, keyfi soruşturmalara bunun tam tersi uygulamalarla üniversitelerin yönetildiğini söyledi. ÇHD olarak, desteklerini sunmaya devam edeceklerini de söyledi.

Aydın'ın konuşmasının ardından, "Alternatif Üniversite" etkinliğine geçildi. Etkinlik Araştırmacı Gaye Yılmaz'ın yaptığı konuşma ile başladı. Yılmaz yaptığı konuşmada, eşit, parasız, anadilde eğitim istediklerini belirtti. Yılmaz, insanların; sistemin doğruları ve yanlışlarıyla şekillendiklerini belirterek, bu sistemin ücretli olarak çalışmayı doğru olarak kabul ettiğini söyledi. *"Ama üretim sadece ücret karşılığında mı yapılıyor? Resmi bir yerde değilse üretim değil midir?"* diye soran Yılmaz, sistemin üretime bakış açısını eleştirdi. Yılmaz, buradaki direnişin aynı zamanda, resmi bir eğitim kurumunun kendisini de eleştirdiğini belirterek, *"Burada sadece öğrenciler yok, işçiler, eğitim emekçileri de var. Dayanışmaya güzel bir örnek ve dayanışmanın yayılmasını istiyoruz"* dedi. Mücadelenin, soruşturmalara, cezalara olduğu gibi; "Kıralık işçi büroları"na karşı da devam etmek zorunda olduğunu söyledi.

"Direniş özgürleştirir!"

Yılmaz'ın yaptığı konuşmanın ardından, söz alan BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan, tersanelerdeki ağır çalışma koşullarına ve iş cinayetlerine değinerek, birçok arkadaşının tersanelerde iş cinayetine kurban gittiğine tanık olduğunu belirtti. *"Tek yolun, mücadele ve direniş olduğunu gördük"* dedi. Birçok öğrencinin zor koşullarda eğitim gördüğünü kendisinden de bildiğini söyleyen Kızılaslan, *"Hepiniz işçi ve emekçi çocuklarıdır"* diyerek, sistemin düşünmeyen, sorgulamayan bir gençlik yarattığını söyledi.

Kızılaslan, konuşmasının devamında şunları söyledi: *"Direniş bir insanı özgürleştirir... YTÜ direnişi, sınıf mücadelesi açısından da önemlidir. Direnişler tekil olabilir. Az kişi olabiliriz ama inandığımız bir dava var. İnsanların kafasındaki zincirleri kırmak için tek kişi de olsak, mücadeleye devam edeceğiz."*

Acar: "Direniş özgürlük için"

Etkinliğin sonunda, YTÜ direnişçisi Dilbirin Acar bir konuşma yaptı. Acar, direniş sürecine değinerek, 200 gündür kapının önünde yoğun bir faaliyet içinde olduğunu söyledi. Öğrencilerin de kendi sorunlarından yola çıkarak direnişe destek verdiklerini ifade etti. Acar, bu direnişin sadece soruşturmaların geri çekilmesi için değil, afişlerin asılabilmesi, bildirilerin dağıtılabilmesi için de yapıldığını ve bu yüzden de destek gördüğünü söyledi.

"Ayrıca, buradaki direniş fabrika direnişlerinden ayrı değil, bunun için herkesin destek sunması gerekiyor" dedi. Etkinlik, atılan sloganlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

“Öğretmenler Günü”nde Tire’de kitlesel protesto

İzmir’in Tire ilçesinde TEKEL işçilerine destek vermek amacıyla 22 Mayıs günü gerçekleştirilen yürüyüş nedeniyle 29’u öğretmen 35 kişi hakkında açılan dava 24 Kasım günü görüldü. Mahkeme 35 kişinin beraatine karar verdi.

İzmir’den otobüslerle desteğe giden KESK’liler, ilericiler ve devrimci kurumlar Tire’de bir eylem gerçekleştirdiler. Tire İstasyonu önünde toplanan yaklaşık bin kişilik kitle Tire Adliyesi önüne geldi. **TEKEL işçileri, Tek Gıda-İş Sendikası, İzmir Sendikalar Birliği ve Eğitim Sen**, pankartlarıyla eyleme katıldılar.

İstanbul TEKEL işçilerinin dayanışma mesajının okunduğu eylemde İstanbul’da Tek Gıda-İş önünde bekleyişlerini sürdüren TEKEL işçilerine yapılan saldırı kınandı.

Yürüyüşe öğrencilerin katılımı ve halkın desteği dikkat çekiciydi. Yürüyüşün başladığı sırada yolun trafiğe kapatılma konusunda polisle tartışma yaşandı. Adliye bahçesinde yapılan açıklamayı Eğitim Sen 1 No’lu Şube Başkanı **Ali Rıza Özer** okudu.

Eylemde konuşan Eğitim Sen Genel Başkanı **Zübeyde Kılıç**, 24 Kasım gününü kabul etmediklerini söyledi ve bu günün yaşanan baskıları mazur göstermek için verildiğini söyledi.

Konuşmasını Tireli eğitim emekçilerinin yargılanmasını protesto ettiğini söyleyerek sürdüren Kılıç, öğretmenlere yönelik hak gasplarına değindi. Atanması yapılmayan öğretmenlerin durumundan bahsetti. Konuşmasını mücadelelerinin devam edeceğini söyleyerek bitirdi.

Mahkemenin bitiminde öğretmenlerin beraat ettiği söylendi. Bu karar sloganlarla karşılandı. Eyleme BDSP de destek verdi.

“Yargılananlar” değerlendirdi

Dava süreci ve mahkemenin verdiği beraat kararı üzerine konuştuğumuz **Eğitim Sen Tire Temsilcisi Eyüp Aksoy** ve Tuncay Özcan “Haklılığımız mücadelemizden geliyor” diyerek beraat kararını değerlendirdi.

Tire’de devrimci bir sendikal çizgi ile mücadele ettiklerini dile getiren Özcan, katıldıkları bir dizi eylemden kaynaklı haklarında açılan soruşturmalardan bahsetti.

2009 yılının Kasım ayında KESK’in çağrısıyla “grev ve toplu sözleşme hakkı” için yapılan eylem nedeniyle ilçede öğretmenler hakkında idari cezalar verildiğini belirten Aksoy, uyarı eylemine katıldığı için 143 eğitim emekçisinin ceza aldığına dikkat çekti. Bu kararı AİHM’e götürdüklerini belirtti.

Bu süreçte AKP İlçe Teşkilatı önünde oturma eylemi yaptıklarını belirten Aksoy, “*Bize dayatılanları tersine çevirdik, geri adım atmadık*” dedi.

Tire’de çok yönlü baskılara dikkat çeken Aksoy Kürt öğrencilerin kaldığı yurda dönük linç girişimine de vurgu yaptı. Bütünlüklü baskı politikalarının işletildiğini söyleyen Aksoy, eğitim emekçilerinin yoğun bir baskı ile karşı karşıya bırakıldıklarını belirtti.

Tüm bunlara karşı 22 Mayıs’ta 250 kişilik bir eylem yaparak baskıların kendilerini yıldırmayacağını duyurduklarını ifade eden Aksoy, bu eylemin de soruşturma saldırısıyla sonuçlandığını dile getirdi. 40 kişinin ifadeye çağrıldığını belirtti.

24 Kasım günü görülen duruşmaya da değinen Aksoy, beraat kararını şu sözlerle değerlendirdi: “*Haklılığımızı mücadelemizin güçlülüğünden alıyoruz*”

Dava açılan 35 kişiden biri olan **Tuncay Özcan** da mücadelenin önemine vurgu yaparak, haklı taleplerini sahiplenmeye devam edeceklerini söyledi.

Kızıl Bayrak / İzmir

TEKEL işçilerinin mücadelesi sürüyor...

24 Kasım günü Mustafa Türkel ve korumalarının saldırısına uğrayan TEKEL işçileri, 28 Kasım günü İstanbul ve Diyarbakır’da eylemler gerçekleştirdi

Saat 18.30’da Beyoğlu Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen TEKEL işçileri ile destek veren ilericiler ve devrimci kurumlar meşalelerle yürüdüler.

Taksim Tramvay Durağı’na gelindiğinde kitle oturma eylemi yaptı. Basın açıklamasına geçilmeden önce destek verenlerden Türkan Albayrak, Ruhan Mavruk, Bilgesu Erenus ve Temel Demirer direnişiler selamlayan konuşmalar yaptılar.

Tek Gıda-İş teşhir edilmeli

Konuşmaların ardından Trabzon TEKEL işçisi Salim Yılmaz basın açıklamasını okudu. Yılmaz, DİSK’in ve KESK’in mücadelenin en önünde yer almaların gerektiğini vurguladı ve TEKEL işçilerinin beklentilerinin bu olduğunu söyledi. Son olarak TEKEL işçilerinin İstanbul, İzmir, Ankara, Diyarbakır ve Adıyaman’da mücadeleyi yeniden örgütlemeye başladığını belirterek mücadelelerinin 4/C iptal edilene kadar süreceğini dile getirdi.

Açıklama sonunda TEKEL işçisi Metin Arslan söz alarak mücadele sürecini aktardı. Kendilerine yönelik saldırıya da değinen Arslan, sonuna kadar direneceklerini belirtti. Eylem Emeğe Ezgi’nin söylediği marşlarla son buldu.

Soruşturma talebi

TEKEL işçileri 29 Kasım günü İstanbul Taksim’deki Türk-İş 1. Bölge Temsilciliği’ne Türkel hakkında şikayet dilekçesi verdi.

Temsilcilik önünde toplanan TEKEL işçileri görüşme talebinde bulundular. Görüşme öncesi basına açıklama yapan Cevizli TEKEL işçisi Metin Arslan, 78 günlük Ankara sürecine değinerek sendikanın kendilerini yarı yolda bıraktığını söyledi. İkinci kez direnişe geçmelerinin sebebinin verilen sözlerin tutulmaması olduğunu belirten Arslan, “Sendikanın bize sahip çıkmasını istediğimiz için, 4/C’nin iptal edilmesini istediğimiz için buradayız” dedi. Uğradıkları saldırıya da değinen Arslan, Türk-İş’e bu saldırıyla ilgili suç duyurusunda bulunmaya geldiklerini ifade etti.

TMMOB İKK Sekreteri Tores Dinçöz, İstanbul Teşkilatı Genel Sekreteri Ali Çerkezoğlu ve

KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ali Gün de TEKEL işçilerine desteklerini sundular. Görüşmeye alınan TEKEL işçileri, 4 Ekim 2010 tarihinden bu yana neden eylemde olduklarını içeren ve 24 Kasım Salı günü uğradıkları saldırıyla ilgili Türk-İş’in idari ve disiplin soruşturması başlatmasını, Türk-İş Genel Merkezi’nin bu konuyla ilgili açıklama yapmasını istedikleri dilekçelerini Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak’a verdiler.

Bir açıklama yapan Büyükkucak, sendikaların demokratik kuruluşlar olduğunu, sendikaların üyelerinin haklarını korumak ve kollamakla görevli olduğunu söyledi. Verilen dilekçeyi sendika merkezine ulaştıracağını belirten Büyükkucak, Mustafa Türkel ve yönetim kuruluyla bir araya gelmeyi talep edeceklerini ifade etti. Büyükkucak, amaçlarının işçilerin mağduriyetini ortadan kaldırmak olduğunu belirterek, “Ankara ile burayı bir araya getireceğiz” dedi. Büyükkucak, arada bir iletişim sorununun olduğunu belirterek, “Türk-İş gerekli hassasiyeti gösterecektir, göstermek zorundadır” dedi.

Suç duyurusu

TEKEL işçileri, uğradıkları saldırıyla ilgili 30 Kasım günü Sultanahmet Adliyesi’nden suç duyurusunda bulundular.

Sultanahmet Parkı’nda bir araya gelen TEKEL işçilerine **Ruhan Mavruk, Pınar Sağ ve ÇHD İstanbul Şubesi**’nden avukatlar da destek verdi. “Saldırının sorumlusu Mustafa Türkel’dir. Saldırganlar cezalandırılmalı! / TEKEL işçileri” pankartının açıldığı eylemde Ruhan Mavruk ve Pınar Sağ birer konuşma yaparak sonuna kadar TEKEL işçilerinin yanında olacaklarını belirttiler.

İzmir TEKEL işçisi **Arzu Güneş tarafından okunan** basın açıklamasında şu ifadeler yer aldı: “*Sendika yönetimi asli görevini yerine getirmeyerek suç işlemiştir. Sendikal faaliyetimizi engelleyerek suç işlemiştir. Bu suçlarını bastırmak için bize saldırmış, yaralanmamıza neden olmuştur*”

Açıklamanın ardından Mustafa Türkel, şoförü Erkan Tabancılar, koruması ve o gün görevde olan özel güvenlik görevlileri ile olay sırasında orada bulunan resmi ve sivil polisler hakkında suç duyurusunda bulunuldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

BETESAN'da direniş ateşi büyüyor!

BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan, kaleme aldığı direniş güncesiyle gelişmeleri aktarmaya devam ediyor. BETESAN direnişçisi hafta boyunca kaleme aldığı güncelerle 2 Aralık'ta görülen işe iade davasına katılım çağrısında bulundu.

106. gün...

(...) Bir işçi dostumuz uğradı uzun zamandır görmüyorduk. Yaşadığı toplumu değiştirmek değil, bırakıp kaçma derinde herkes, yurtdışına çalışmak için çıkacakmış. Ne yapalım bıktım bu koşullarda çalışmaktan diyor ama kendisinin de ifade ettiği gibi herkes kendini kurtarma derdine düşmüş. Kendilerini de kurtaramıyorlar ya daha kötü koşullarda hayat akıp gidiyor.

Bir grup işçi arkadaş geldi. Gece mesaisinden geliyorlarmış, buralara yeni gelmişler eski direnişçi işçilerden mücadelenin eskisi gibi olmadığından bahsediyor. Sürecin ne aşamada olduğu üzerine konuşuyoruz. “Bu sadece senin direnişin değil ki” diyor bir işçi, bu bizim mücadelemiz herkesin sahip çıkması gerekir. Uzun zamandan sonra böyle işçileri görmek daha da umut verici. Uyumak için evlerine gidiyorlar. Yoldaş dernekten çay ve kahvaltılık bir şeyler getiriyor, işçi arkadaşlarla çay içiyoruz.

RMK tersanesinde bir taşeron firmada iş kazası geçiren bir işçi arkadaş geldi. O da bizi arıyormuş. (...)

Gemi işçisi bir arkadaş işi bitmiş memleketi gidiyormuş, “Kazım Koyuncu’ya senin selamını götüreceğim” abi diyor. “Uşaklara bol selam” dedim. Bugün ölümden döndük. Araba çadıra girecekti ki direksiyonu kırınca çadırın önünde duran araca çarptı.

İsviçre BİR-KAR’dan dostlarımız aradılar, halimizi hatırlamızı sordular. Yürekları her zaman bizimle atan dostlarımız bize güç veriyor.

(...)TEKEL işçilerine destek olmak için yapılacak basın açıklamasına katıldık. Sendika binasının önüne bir yürüyüş gerçekleşti. Basın açıklaması okunduktan ve işçilere yapılan uygulamalar kınandıktan sonra, gözaltında olan işçilere destek olmak için karakola doğru yürüyüşe geçtik. “Her yer TEKEL, her yer DİRENİŞ!” sloganlarıyla yürüdüğümüz yolu eylem alanına çevirdik.

(...)Gerçekten sendikacılar işçilere çok kötü saldırmış. Ama unutmamışlar ki işçilere kalkan elleri kırarlar. TEKEL işçisinin verdiği mücadele kölece çalışma koşullarına karşı verilen mücadeledir. Bizim mücadelemizdir. Arkadaşlar çıktıktan sonra biz de ayrılıyor. Sadece gökyüzü gözüktüğü için yönümüzü bulmakta biraz zorlanıyoruz. Ama deneyimli bir arkadaşımız sayesinde çıkıyoruz. Karakola kadar olan yürüyüş, de aklıma o görkemli günlerin geleceği, sokakları işçilerin zaptedeceği günlerin provası gibi geldi.

24.11.10/ Çarşamba

107. gün...

Direnişin 107. günü. Dün TEKEL eylemine gittiğimiz için direniş çadırını erken kapatmıştık. Bunu fırsat bilen BETESAN patronu duvarlara yazdığımız yazılamaları sildirmiş, karalatmış. Çantadan boya ile silinen yazıları tekrar yazdım. Sabah yağmur olanca hızıyla yağıyor, çadırı kurarken ıslandık.

Tersaneden bir işçi grubu arkadaş geliyor çadıra, neler yaptıklarımızı soruyorlar anlatıyorum. Uzun bir süre oturduk sohbet ettik. Bize büfeden çay ısmarladılar, neden işe gitmediklerini sordum, “bugün gitmeyeceğiz canımız sıkıldı” diyorlar, yağmurlu

havada tehlikeli oluyor gemide dışarıda çalışmak diyorlar. Gerçekten de kışın gemilerde çalışmak zorlaşıyor. Bugün tersanelerde her zamankine oranla aşırı bir hareketlilik var. Çadırdan da öyle çok kalabalık bugün. Akşama kadar çok yoğunlu bugünkü çadır, tersane işçilerinin istilasına uğradı.

Akşam yağmur hızını artırdı. Çadırın önündeki çukur suyla dolunca yine işçilerin korkulu rüyası oluyor. Hızla geçen arabalar işçileri sırlıklam yapıyor. BETESAN patronu bugün hop oturup hop kalkıyor. Çadırdan işçileri görünce korkusu daha da büyüyor. Onların korkularını büyüteceğiz.

25.11.10/ Perşembe

108. gün...

Direnişin 108. günü bugün. Yıldız Teknik Üniversitesi'nde direnişte olan öğrenci arkadaşın ve üniversite öğrencilerinin yaptığı ‘Alternatif Ders’ etkinliğine katıldım. Öğrenci arkadaşlar yapacakları etkinlikle ilgili bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Derse başladık. Gaye Yılmaz hoca dersin ilk konuşmasını yaptı. Sonra ben de bir konuşma yaptım. Direnişçi öğrenci arkadaşımız kendi sürecini anlatan bir konuşma yaptı. Yağmurun yağmasına rağmen, beton zeminin üzerine oturan mücadeleye inanmış öğrencilerle güzel bir ders geçti. Kendi haklılığına inanmış insanların her türlü koşulu kendilerine çevirebileceğini gösteren iradeyi görmek benim için onur verici. Oradaki en büyük ders hayatın karşısındaki, haksızlığa karşı gelen direnişlere, hiçbir gücün yetmeyeceğini gösteriyor. Büyük bir ders işledik, çok şey öğrendik. Yaşasın YTÜ direnişi!

26.11.2010/ Cuma

109. gün...

(...) Dün üniversiteli arkadaşların yaptığı etkinliğe katılmıştım bunu fırsat bilen BETESAN patronu yazılamaların üzerini karalatmış. Çadırın yanına yaptığım bir yazılamayı sildiler, ben iki tane yaptım, yine sildiler. Bu kez karalamışlar, ben bu kez her tarafa yaptım hiç boşluk kalmayacak şekilde. Yazıları gören işçiler ‘helal olsun bir senle baş edemiyorlar’ diyorlar ben de diyorum ki ‘birlik olsak hiç kimse duramaz’. Yazılamalar sadece BETESAN patronunu değil bütün patronları korkutuyor. Yazılamaları sildirenlerin bir tanesi de SELAH patronu. Tuzla polisi geldi. ‘neden bu kadar yazılma yaptınız’ diyor. Bir tane yazsanız yetmez mi diyor. Baktırsanlar Hırcan’ın uşaklarını sildireceklerini

söylüyorlar yazılamaları, elimde boya kutusu, daha büyüğünü yazarız diyoruz. Çekip gidiyor.

Bir gün işe gitmediği için işten atılan işçi arkadaş geldi çadıra. ‘Böyle bir şey olmaz’ diye isyan ediyor. (...)

(...) Duvarda boşluk kalmış onu doldurayım derken elimde boya, yazının yarısında bir araba durdu yanımda. ‘Kapıyı neden boyadığımı’ sordu. Ben de direnişte olduğumu haksızlığa uğradığımı, BETESAN patronunun karşısı olduğu için yazdığımı söyledim. Kapı kendilerininmiş, ÇEKSAN Tersanesi’nin sahibi GİSBİR’in başkanı Murat Bayrak’ın yani. Bana bir daha oraya yazı yazmamamı söyledi. Benim sorunun onlarla değilmiş. Ben de kapıya bekçi dikmelerini, bu konuşmasından sonra gidip yazacağımı söyledim. Sonra ‘rica ediyorum’ yazma dedi. (...)

27.11.10/ Cumartesi

111. gün

Rüzgâr o kadar hızlı esiyor ki neredeyse çadırı götürecektir. Tersane işçileri ile selamlaşıyoruz. Sessiz bir gün tersanelerde. 2 Aralık’ta görülecek duruşma için ozaliti asıyorum ama rüzgâr fırlatıyor. Patronlarla uğraştığımız yetmiyormuş gibi birde rüzgârla uğraşıyoruz.

Dışarıda rüzgâr esiyor, ama çadırın içi sıcak. İş aramak için gelen işçilerle sohbet ediyoruz. İşsizliğin ancak mücadele ile çözüleceğini anlatıyorum. Gebze’den emekçi kadınlar bugün ziyaretimize geldiler. Bize kendi yaptıkları, pasta ve tatlılardan getirdiler. ÇEL-MER işçilerinin eşlerinden bir abla geldi. Yaşadığı süreci bize aktardı. Sizin gibi insanları çok kötü tanıtıyorlar, o yüzden herkes sizden çekiniyor, ama gerçek insanlar sizlersiniz diyor. Küçük direnişçi, siz slogan atmıyor musunuz diyor? Daha 5 yaşında. Uzun sohbet ediyoruz emekçi kadınlarla. Çadırdan ayrılırken slogan attırıyor ufaklık hepimize. BETESAN patronu çadırın hareketlendiğini görünce odasında dolaşmaya başlıyor. İşçi arkadaşlarla sohbet ediyoruz, tersanelerde hastaneden yararlanmak için prim gününü tutturamamaktan yakınıyor. Çünkü kuralıslılığın ana mekânı Tuzla, bugün iş var yarın yok, dolayısıyla gün sayısı tutmuyor.

Akşam hava kararıyor. İşçi arkadaşlarla çadırı toparlıyoruz. Çadırı toparlarken hafif bir kaza geçiriyoruz neyse ki bir şey olmadı. 2 ARALIK’TA görülecek mahkemeye tüm emek dostlarını bekliyorum.

29.11.10/ Pazartesi

Essen’de ırkçı etkinlik engellendi

Faşist bir parti olan NPD tarafından 27 Kasım 2010 tarihinde Almanya’nın Essen şehrinde yabancı düşmanı ırkçı bir miting yapılmak istendi. Mitingin yapılacağı yer olarak ise, yoğunluklu olarak göçmen kökenliler olmak üzere, yoksulluk şartlarında yaşamak zorunda bırakılan yerli nüfusun oturduğu, işsizlik ve her türlü sosyal kısıtlamalardan fazlasıyla payını almış olan, Katernberg semtinin seçilmiş olması ise hiç de tesadüfî değildi.

Hem böylesine bir semtin seçilmiş olması, hem de ırkçı faşist parti tarafından öne çıkartılan “Okullarımız ve mahallelerimizde artan yabancı nüfusu”, “Alman ve yabancı öğrencilerin sınıflarının ayrılması”, “Yabancıların ülkelerine geri gönderilmek istenmesi” başlıkları tanındı. Bugün NPD isimli faşist partinin öne çıkardığı sloganlar, dün bunların öncelleri olan NSDAP adlı Hitler’in partisi tarafından dile getirilmişti. Alman olmayan ve Yahudi halklara ait insanların evleri ile birlikte yakılarak katledildiği, başta Yahudiler olmak üzere “Ari” olmayan halklara ait bütün öğrencilerin Alman okullarından sürgün edilmeleri gerçeğini hatırlattı. Bu tarihsel gerçek, eğer bugünden müdahale edilmezse yarınların neler getirebileceği konusunda ibret verici örnekler olarak hafızalara kazınıyor.

İrkçılık ve faşizm tehlikeye dönüştü

Tüm Avrupa ülkelerinde hızla yayılan ırkçı ve faşist gelişmeler, başta bu ülkelerin işçi ve emekçileri olmak üzere göçmen emekçiler için de bir tehdit olmaktan çıktı ve açık bir tehlikeye dönüştü.

Sürecin böyle gelişmesindeki temel faktörler şöyle sıralanabilir: Avrupa ülkelerinde, kapitalizmin krizinin yarattığı yıkım başta işsizlik olmak üzere, toplumun tüm emekçi kesimlerinde hızla gelişen yoksullaşmayı beraberinde getiriyor. Krizin faturasının emekçilere ödettirilebilmesi için birçok saldırı paketi hazırlanıp uygulamaya konuluyor. Bu paketleri sorunsuz olarak hayata geçirebilmek için ise hem polis devleti uygulamaları devreye sokuluyor hem de saldırıların hedefi olan işçi ve emekçiler ırkçılık ve şovenizm ile zehirleniyor. Bu amaçla sermaye devleti, hizmetindeki tüm kurum ve olanakları ile yalan ve demagojiye dayalı kesintisiz bir faaliyet yürütüyor. Bu amaçla, bugünler için beslediği tüm faşist örgüt ve partileri allayıp pullayarak yeniden polis devleti koruması altında piyasaya sürüyor. Bu partiler ve örgütler aracılığıyla ulusalcılık, milliyetçilik fikri hızla körükleniyor. Başta işsizlik, yoksulluk, konut sorunları, toplumsal çürümenin her biçimi olmak üzere yaşanan birçok

sorun; işsizlikten en çok etkilenen, ağır yoksulluk koşullarında Gettolar’da yaşamaya mahkum edilen yabancılara fatura edilerek onlar hedef gösteriliyor.

Bugün şehirlerin belli semtlerinde yaşanan yabancı yoğunlaşması ise yıllardır bizzat devlet eliyle uygulanan bir politikanın sonucudur. Hiçbir şekilde göçmen işçi ve emekçilerin özel bir tercihi olmuyor. Toplumun gündeminden hiç düşürülmeyen ve her seferinde yabancılara üzerinden gerici tartışmalara vesile olan bir diğer gerici saldırı ise entegrasyon sorunu. Tüm yabancılardan koşulsuz şartsız uyum sağlamaları beklenen bu politikanın kendisi ise devlet eliyle körüklenen ırkçı çabanın bir başka yanını oluşturuyor. Burada sorulması gereken asıl soru neye, hangi ileri değerlere ve kültüre uyum sağlanacağı sorunu.

Kendisi dışındaki diğer bütün azınlıklara, kültürle koşulsuz şartsız dayatılan uyum politikaları ve bunun üzerinden her gün medya yolu ile yürütülen, yabancılara suçlandığı, hedef gösterildiği bu çabalar ise ırkçılığa meşruiyet kazandırmaktan başka bir amaca hizmet etmiyor. Sınıflar üstü bir kültürün olamayacağı bilimsel gerçeğinden hareketle her sınıf birçok diğer özgünlüklerinin yanısıra kendi sınıf kültürünü de yaratıyor. ‘Entegrasyon’ tartışmalarının da bu gerçek ışığında kavranması ve eğer uyum sağlanacaksa bütün uluslardan işçi ve emekçilerin yüzyıllar boyunca insanlığın kurtuluşu mücadelesi içerisinde ortak bir şekilde, eşitlik, özgürlük, kardeşlik ve sınıfsız sömürsüz bir dünya idealine bağlı olarak yaratılan değerler birikimine ve onun şekillendirdiği kültürle uyum gerçek çözüm yolu olarak gösterilmelidir.

Tarihsel deneyimlerin ortaya çıkardığı bir diğer gerçek ise, kapitalizmin kriz yıllarının devrimin olanaklarını yarattığı gibi aynı zamanda devrimci çalışma ve çabanın eksik olması durumunda toplumda gericiliğin hızla gelişebileceği ve bu gelişmelerin de faşizmin kitle tabanını oluşturabileceğidir. Almanya’da, İtalya’da, İspanya’da iktidara gelen faşist partilerin ortak özelliği tüm sermaye gruplarının yanısıra, toplumun en yoksul kesimlerinin de desteklerini alarak bu tarihsel sürece damgasını vurmalarının bir an olsun unutulmamasıdır. Bugün bizlerin temel görevi ise, işçi ve emekçilere yönelik ırkçı, faşist propagandaya karşı kesintisiz bir faaliyet içinde olma sorumluluğudur. Yerlisiyle, göçmeniyle her ulustan işçi ve emekçilerin ortak düşmanının sermaye devleti olduğu, ancak birlikte ve tabandan gelen örgütlü bir mücadele yoluyla insanca, işsizliğin, yoksulluğun, sömürünün, aşağılanmanın, ırkçılığın olmadığı bir dünyanın mümkün olabileceği bıkıp usanılmadan anlatılmalı, bunun gerekleri için çaba sarfedilmelidir.

Essen şehrinde yaşanan ve başından beri taban örgütlenmesine dayalı, ön toplantılarına 200’den fazla emekçinin katıldığı örnek bir çalışma yürütüldü. 700’e yakın ilerici, devrimci, anti-faşist kişinin yanısıra kurum ve partilerin ortak bir çabası ile ırkçı faşist NPD’nin provokasyon çabası boşa düşürüldü. BİR-KAR çalışanları üzerinde “Faşizme karşı omuz omuza!” yazılı pankart ile etkinliğe katıldı. BİR-KAR Gençliği adına yapılan konuşma ise, büyük çoğunluğu genç olan katılımcıların olumlu tepkilerini aldı.

Kızıl Bayrak / Essen

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Öğrenciler eğitim haklarını sokaklarda savunuyor

İtalya ve İngiltere’de öğrenciler sokaklara çıkarak eğitim alanındaki neo-liberal düzenlemeleri protesto ettiler. Her iki ülke, geçtiğimiz haftadan bu yana militan eylemlere sahne oluyor. Öğrenciler üniversite işgalleriyle, kitlesel gösterilerle tepkilerini dile getiriyorlar.

İtalya

İtalya’da eğitim harcamalarındaki kısıtlamaları protesto eden öğrenciler ve akademisyenler eylemlerini sürdürüyor.

25 Kasım günü binlerce öğrenci Roma’da bulunan Senato ve Temsilciler Meclisi’nin önünde oturma eylemi yaptı. Öğrencilerin senatoya girme girişimi ise sert müdahaleye konu oldu.

9 milyar euro’luk kesinti ve yaklaşık 130 bin kişiyi etkileyecek işten çıkarmalara karşı öğrenciler tepkilerini üniversiteleri işgal ederek gösterdiler. Öğrenciler yaptıkları yazılı açıklamada, hükümetin üniversite ve araştırmacılığı yok etmeyi amaçladığını, bunun karşısında duracaklarını belirttiler. Milano, Floransa, Roma, Napoli ve Catania da dahil olmak üzere birçok kentteki üniversiteleri işgal ettiklerini, tasarının üniversitenin üzerine yerleştirilmek istenen mezar taşı olduğunu belirttiler.

Öğrenciler Pisa Kulesi’ne girişleri engelledi

2 binden fazla öğrenci Pisa Kulesi’ne girişleri engelledi. Kuleyi ziyaretlere kapatan öğrenciler kuleye “Reforma hayır” pankartı astılar.

Bunun yanısıra Kolezyum da öğrenci eylemlerinin adresi oldu. Roma’da yüzlerce öğrenci, amfi-tiyatro içinde eylem gerçekleştirdi. Kolezyum’un antik şehre bakan yüzüne “Kesintilere hayır” pankartı asıldı.

30 Kasım günü, “Her şeyi engelle!” günü kapsamında çeşitli eylemler gerçekleştirildi.

Özellikle Roma ve Milano’da yapılan eylemler sebebiyle trafikte büyük aksamalar yaşandı. Roma’da Temsilciler Meclisi ve civarı gösteriler nedeniyle trafiğe kapatıldı. Corso Caddesi’nde öğrenciler ile güvenlik birimleri arasında çatıma çıktı. Öğrenciler tarafından taş ve şişe yağmuruna tutulan polis, cop ve göz yaşartıcı bomba kullanarak öğrencilere saldırdı.

Brescia’da ise İktisat Fakültesi’nin ardından belediyeyi de işgal girişiminde bulunan göstericilere polis müdahale etti.

Milano, Catania, Trieste, Pisa, Perugia ve Bologna’da tren istasyonları, Bari’de Cavour Caddesi’ndeki köprü, Cosenza’da otoban, Catania’da ise devlet televizyonu RAI’nin bürosu işgal edilen yerler arasındaydı.

İngiltere

İngiltere’de harçların yükseltilmesi nedeniyle gerçekleştirilen eylemler yaygınlaşarak devam ediyor. Bu süreçte düzenlenen üçüncü eylem gününde dondurucu soğuğa rağmen öğrenciler birçok kentte sokağa çıktı. Öğrenciler harçların yükseltilmesinin yanısıra eğitim bütçesinde kısıntıya gidilmesini de protesto ediyorlar.

Eylemler Londra, Leeds, Birmingham, Sheffield, Edinburgh, Liverpool, Manchester ve Bristol şehirlerinde gerçekleştirildi.

Toplu gösterilerin düzenlenmediği birçok şehirde de üniversite kampüsleri öğrenciler tarafından işgal edildi.

İsviçre kirli ve gerici tarihine kara bir leke eklendi

İrkçi yasa kabul edildi

Afrika'dan getirdikleri kadınlı, çocuklu bir kabileyi hayvanat bahçesinde sergileyen İsviçre'nin bu tutumu hala belleklerdeki yerini korurken, İsviçre devleti gerici tarihine 28 Kasım'da yapılan halk oylaması ile kara bir leke daha ekledi.

İsviçre Halk Partisi (SVP) tarafından toplanan imzalarla halk oylamasına sunulan ve İsviçre'de yaşayan tüm göçmenleri ilgilendiren gerici bir yasa daha kabul edildi.

Bu yasaya göre “suç işleyen yabancılar” sınır dışı edilebilecekler. Seçim propagandası süresince her türlü kirli yöntemle başvurarak oy avcılığı yapan SVP maalesef emeline ulaştı. İnternette indirildikleri herhangi bir fotoğraftaki kişinin gözlerinin üzerine çizgi çekerek, “tecavüzcü İvan...”, “dolandırıcı Ali...” diye afişe eden ve halklar arası düşmanlık tohumları eken bu parti, seçimden aldığı sonucun verdiği cesaretle göçmenlere hayatı zehir eden yeni referandumun yolda olduğunun “müjdesini” vermekte de gecikmedi. Katılımın öncellerine göre daha yüksek olduğu bu seçimde katılım oranı yüzde 53 civarındaydı. 2 milyon 641 seçmenin, 1 milyon 398 bini, yasanın kabulü yönünde oy kullandı. 1 milyon 244 bin seçmenin tercihi ise yasanın reddi doğrultusunda oldu. Toplam 26 kantonun 21’inde oy çokluğu yasa lehine olurken, Fransızca konuşulan ve Romandi kantonları olarak bilinen 5 kantonun dördünde oy çokluğu bu gerici yasaya karşıydı. Basel’de de oy çokluğu yasadın yana değildi. 19 Almanca konuşan kanton, bir İtalyanca ve bir de Fransızca konuşan toplam 21 kanton yasa lehine; biri Almanca, diğerleri Fransızca konuşan kantonlar olmak kaydıyla 5 kantonda da oy çokluğu yasa aleyhine idi.

İsviçre çapında 150 bin oy farkı ile kabul edilen yasa, sadece bir insanlık ayıbının değil, aynı zamanda insan haklarına aykırılığın simgesidir. İşlerine geldiği zaman o çokça dillendirdikleri “uluslararası hukuk”a ve İsviçre’nin kendi Anayasası’na da ters düşmektedir. Hal böyle olunca sermayenin temsilcileri bu “tersliğe” bir kılıf bulmak için hararetle çalışmalara başladılar bile.

Bu yasa neyi öngörüyor:

Reşit olmayan bir gencin işlediği suçtan dolayı sınır dışı edilmesi söz konusu olduğunda, bu yasa gereği ailesi ile birlikte sınır dışı edilebilecek. Yasadan önce reşit olmadığından sınır dışı edilemiyordu. Reşit olmayan gencin sınır dışı edilme kararı aynı zamanda ailesinin de sınır dışı edilme kararı sayılabilecek ve bunun için yeni bir hukuki sürecin önü kapatılmış oluyor. Vergi suçu vb. de bu çerçevede ele alınabilecek.

Sıraladığımız bu suçlara göre daha ağır sayılabilecek suçlar zaten bu kapsama giriyor. Bugünkü istatistiklere dayanılarak yapılan bir hesaplamaya göre, söz konusu yasa kapsamında yılda en az iki bin göçmen sınır dışı edilebilecek.

SVP denilen bu faşist partinin geçmiş 1970’lerde Schwarzenbach hareketi olarak bilinen, faşist Natsiyonal Hareket’e (Nationalen Aktion) dayanmaktadır. Schwarzenbach inisiyatifi 1970’te çoğunluğu İtalyan olan üçyüz bin göçmeni sınır dışı ettirmek için bir referandum gerçekleştirdi. Ancak o dönemin koşulları gereği sermayenin ihtiyaç duyduğu ucuz iş gücü olan göçmen kitlesinin, sermayenin milyonlar harcayarak sürdürdüğü bir karşı kampanya ile ve sadece yüzde sekizlik bir oy farkı ile sınır dışı edilmesinin önüne geçilebildi.

Sosyal Demokrat Parti (SP) bu referandumda patronların neden böyle bir kampanya yapmadıklarından yakınmakta.

Hemen söyleyelim nedenini: Birinci neden, o dönemde sermaye böyle ucuz bir iş gücüne ihtiyaç duymaktaydı. İkinci neden, o dönemde kapitalistler karşısında bir başka blok, Sosyalist Blok olduğunu bilerek adım atmaktaydı. Bugünlerde ona ihtiyaç duymamaktadır. Karşısında ne bir blok ve ne de bir sınıf hareketi mevcut. Bugün sendikalar ücretleri arttırma mücadelesi yerine, ücretleri koruma güdüsüyle hareket etmekte.

Kapitalistler ucuz işgücünü de “kendi vatandaşından” temin etmekte ve üstelik işsizlik vb. sorunların suçlusunun da göçmenler olduğunu söyleyerek her zaman ihtiyaç duyduğu halklar arası düşmanlığı da gündemde tutabilmektedir.

Kitlesel protestolar

28 Kasım Pazar günü yasanın kabulünün kesinleştiği saat itibarıyla İsviçre’nin Züriç, Bern, Basel ve Cenevre kantonlarında yürüyüşler örgütlendi. **Basel BİR-KAR** kahveleri dolaşarak, hem yasanın teşhiri doğrultusunda propaganda yaptı hem de yürüyüşe çağrı yaptı. Kahvelerde yapılan çağrıdan dolayı hatırı sayılır bir katılım oldu yürüyüşe. Bu kısa süreye ve soğuğa rağmen binlerce insan öfkesini dile getirmek için sokaklara döküldü. Basel’deki yürüyüşe çoğunluğunu İsviçrelilerin oluşturduğu bin civarında bir katılım sağlanırken diğer yerlerde de benzer bir katılım gerçekleşti.

Basel’de “Kahrolsun gericilik!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!” vb. sloganlarını haykıran kitle, Markplatz’ta yürüyüşe geçti. Başlangıçta 600-700 civarında olan katılım yürüyüş boyunca bine ulaştı. Yaklaşık iki saatlik bir yürüyüşün ardından aynı yere gelen kitle yapılan konuşmaların ardından dağıldı. Ertesi gün yapılan yürüyüşe, iş günü olmasına rağmen yaklaşık 600 kişi katıldı.

30 Kasım’da gerçekleştirilen eylemlerden biri de **Lozan**’da yapıldı. Lozan’daki eylem, eksi 6 derecedeki soğuk hava koşullarına ve mesai saati içerisinde yapılmasına rağmen 1500’ü aşkın kişinin katılımıyla gerçekleştirildi.

Çoğunluğunu lise ve üniversite gençliğinin oluşturduğu kitle ırkçılığa tok bir yanıt vermiş oldu.

Eylemde yapılan konuşmalarda ve atılan sloganlarda ırkçı-faşist UDC partisi hedef alındı.

BİR-KAR / Basel - Lozan

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://trancity.org>

Dünyadan...

İrlanda’da emekçiler ‘kemer’ sıkıyor

Kapitalist krizin faturasının ‘kemer sıkma’ programlarıyla emekçilere ödetilmek istendiği İrlanda’da binlerce kişi IMF ve AB patentli saldırı paketine karşı alanlara çıktı.

27 Kasım günü İrlanda’nın başkenti Dublin’in sokaklarını dolduran binlerce kişi Liffey’den şehir merkezindeki GBP’ya yürüdü.

İrlanda Sendikalar Konfederasyonu (ICTU) tarafından organize edilen büyük yürüyüşe SIPTU, IMPACT, UNITE, TUI ve TEEU sendikaları katıldı. “Biz halkız, oylar elimizde” sloganını atarak yürüyen eylemciler, bütçe kesintilerinin gerekli olmadığını belirterek, dört yıllık kemer sıkma programıyla İrlanda değil bankaların kurtarıldığı tepkisinde bulundu.

Liman işçilerinin grevi engellendi

Yunanistan’da genel grevlerin ardından başlayan sektörel grevler Yunanistan hükümetini korkuttu. Liman işçilerinin, ücret artışı ve çalışma koşullarının düzeltilmesi talepleriyle başlattıkları grev Yunan hükümeti tarafından engellendi.

“Ülkenin ikiye bölünmesi” demagojisi altında devreye sokulan grev yasağına ilişkin açıklama yapan Deniz İşleri, Adalar ve Balıkçılık Bakanı Yannis Diamandidis grev nedeniyle adalarda özellikle tıbbi malzeme yetersizliğinin baş gösterdiğine dikkat çekti. Liman işçilerinin grevi, Denizciler Federasyonu’nun aldığı grev kararı doğrultusunda 23 Kasım’da başlamıştı.

Yunanistan’da gazeteci grevi

Yunanistan’da, çalışma koşullarını protesto eden medyadaki gazeteci, teknisyen ve idari birim çalışanları 30 Kasım günü 24 saatlik greve gitti. Sabah saat 06.00’da başlayan grev çerçevesinde, televizyon ile radyolarda haber yayını yapılmadı. Haber ağırlıklı internet siteleri de sayfalarını yenilemedi.

Atina Gazeteciler Birliği (ESİEA) binası önünde toplanan medya çalışanları Ekonomi Bakanlığı’na yürüdüler.

Basın sektörü çalışanları, “Toplu sözleşmelerin iptal edilmesine, esnek çalışma saatlerine, çalışma sistemi ve maaşların keyfi olarak değiştirilmesine, toplu işten çıkarmalara izin vermeyeceklerini” vurguladılar.

Çalışanlar, “Tehditler, gazete, dergi, radyo ve televizyon kanallarının kapatılması, temel sosyal güvenlik haklarının değiştirilmesiyle meslektaşlarımız arasında korku ve ‘terör’ ortamının yaratılmasına, yolsuzluklara ve sözde demokrasi uğruna özgür ve objektif bilgi sunumunun katledilmesine her alanda karşı çıkıyoruz” ifadesini kullandılar.

Bangladeş’te grev

Bangladeş’te hayat pahalılığına karşı grev yapıldı. Kitlesel eylemlere sahne olan Bangladeş’te 800 kişinin göz altına alınırken en az bin 700 kişinin de yaralandığı bildirildi.

Yetkililer, genel grev dolayısıyla yapılan eylemler sırasında en az 12 aracın ateşe verildiğini, bazı üniversitelerin işgal edildiğini belirtiyorlar.

Kuzey-Güney Kore çatışması üzerine...

S. Yalçınkaya

Geçtiğimiz hafta Kuzey Kore'nin, ikinci paylaşım savaşından sonra Güney'e bırakılan bir adayı top ateşine tutmasının ardından iki ülkenin savaşın eşiğine geldiğine dair yayınlar yapıldı. Yapılan yayınlarda Kuzey Kore adayı top ateşine tutması ve sivillerin ölümüne neden olmasından dolayı kesin biçimde suçlu ilan edildi. Fakat Kuzey Kore yetkilileri ise tersini iddia ederek sınır ihlali yapan Güney askerlerinin uyarılarına ateşle karşılık vermeleri üzerine misilleme yaptıklarını açıkladı.

Şimdilik iki ülke de saldırıyı ilk başlatanın kim olduğu konusunda suçu karşı tarafa atıyor. Kuşkusuz ikisinden biri açıkça kabul etmedikten sonra (ki bu olası değildir) saldırıyı kimin başlattığını öğrenme şansımız olmayacak. Zaten suçlunun kim olduğunun bilinmesinin sorunun özüne dair bir anlamı da bulunmuyor. Muhtemelen önceki gemi batırma olayında olduğu gibi emperyalistlerin denetiminde ve BM çatısı altında oluşturulan araştırma komisyonları Kuzey'i suçlu ilan edecek ve uluslararası alanda bunu meşrulaştırmaya çalışacaklardır.

Kuzey-Güney Kore bölünmesi ve bugüne kadar süren gerilimler 60 yıllık bir sürece yayılmaktadır. İkinci paylaşım savaşından sonra Sovyetler Birliği Kuzey'e çıkartma yapmış, ABD Güneyi işgal ederek etki altına almıştı. ABD'nin Güney Kore'nin yanı sıra aynı bölgede Japonya'yı kendi yörüngesine sokması ve gerçekleşen Çin Devrimi sorunu daha da karmaşık bir hale soktu. ABD emperyalizmi açısından sorun Çin'i ve Sovyetler Birliği'ni kontrol altında tutma, Japonya ve Güney Kore'de bulunan askeri üsler aracılığıyla Kuzey'i dize getirmektir. Kuşkusuz daha da önemlisi Çin'in Kuzey Kore üzerindeki etkisinin kırabilmektir. Zira 1949'da Kuzey ve Güney arasında çıkan savaşta Çin Kuzey'i ABD Güney'i desteklemiş ve Çin'in Kuzey üzerindeki etkisi değişmeden kalmıştı. 1949-52 arasındaki savaştan sonra Kuzey Kore hem Çin hem de Sovyetler Birliği'nin desteğiyle Güney karşısında önemli bir üstünlük sağladı. Bu dönemde iki taraf arasında çatışmalara son vermek için anlaşmalar imzalanmıştı. Fakat her defasında anlaşmayı bozan taraf ABD emperyalizmi oldu.

Daha önceleri komünist olmakla ve halkını aklıktan öldürmekle suçlanan Kuzey Kore son yıllarda nükleer silah geliştirme çabası nedeniyle emperyalistlerin hedef tahtası durumunda. Kuzey Kore'nin bu çabaları emperyalistler tarafından "insanlığa karşı tehdit" olarak nitelendiriliyor. İran'la birlikte "şer eksen" içinde tanımlanıyor. Nükleer faaliyetleri nedeniyle Kuzey Kore uluslararası politikada yalnızlaştırılmaya çalışılıyor. Bütün bunlara Kuzey Kore'nin 2006'da gerçekleştirdiği nükleer denemeler ve tatbikatlar gerekçe yapılıyor.

Kuşkusuz sorun Kuzey ve Güney Kore arasında yaşanan gerilim ve çatışmadan ibaret bir sorun değil. Sorunun bir yanını ve daha çok da güncel yanını Kuzey Kore'nin kendi sınırlarında emperyalist güçlere boyun eğmeyen ve artık dünyanın nükleer güce sahip 9. ülkesi olması gerçeği oluşturuyor. Ekonomik ambargo ve çeşitli yaptırımlarla Kuzeyi istediği çizgiye çekemeyen ABD emperyalizmi bir de Kuzey Kore'nin nükleer silah sahibi olmasına tahammül edemiyor. Irak'tan sonra hedef ülke olarak gösterilen Kuzey Kore ise yaptığı nükleer denemelerle ABD'yi olası bir saldırıdan caydırmış ve 2007 bildirisi böyle gündeme gelmişti. Fakat sorunu daha köklü ve

kapsamlı kılan Kuzey Kore'nin Asya kıtasının enerji yatakları ve enerjinin transferi konusundaki jeopolitik konumudur.

Kore Yarımadası Doğu Asya'nın enerji yatakları ve sevkiyatı açısından kilit bir konumda bulunuyor. Kuzey ile Güney arasında yer alan ada ise bu bakımdan apayrı bir önem taşıyor. Ada Güney Kore'ye ait olmasına karşın Kuzey Kore ve Çin'e daha yakında bulunuyor. Bu adanın Çin'in denetimine imkan vermesi nedeniyle de ABD açısından hayati bir önem taşıyor. Keza Çin, Chihli körfezi ve adaların bulunduğu bölgeden enerji transferi yapıyor. Sarıdeniz'den Çin'e aynı yoldan ulaşılabilir. Emperyalistler İç Asya'nın petrol boru hatlarını bölgenin en stratejik alanlarından bir olan Chihli körfezinden geçirmeyi planlıyorlar. Chihli körfezi petrol ve doğal gaz tankerlerinin seçtiği ve karşılıklı mal trafiğinin de denetim altına alınabileceği bir konumda.

Kuzey ve Güney Kore'yle birlikte sorunun gerçek tarafları ABD, Japonya, Rusya ve Çin'dir. Çin açısından Kuzey Kore ile arasındaki ilişki hem kendi güvenliği, hem sahip olduğu ekonomik egemenlik alanlarının elde tutulması ve hem de ABD ile rekabeti açısından stratejik önemdedir. Güney Kore de emperyalist savaştan buyana fiilen ABD işgali altındadır. ABD'nin Japonya'nın güneyine konuşlandığı 28 bin askerden kat be kat fazlası Güney Kore'de bulunuyor. Bugünlerde NATO toplantılarının temel gündemi olan füze savunma kalkanı bu ülkede yıllardır zaten kuruludur. Üstelik Güney Kore nükleer silaha sahip ülkeler arasındadır. Uluslararası alanda ABD'nin saldırı üssü olması ona geniş bir meşruiyet kazandırmıştır. Nihayetinde Kuzey Kore bütün bu karmaşık ilişkiler ağı içinde Çin'le ve kısmen Rusya'yla olan iyi ilişkilerine rağmen kuşatılmış bir konumdadır.

Yaşanan çatışmanın ardından geline aşamada fiili çatışmalar durmuş olsa da sorunun müdahili olan altılı arasında gergin tartışmalar devam ediyor. Çin ABD'nin baskı ve ısrarına rağmen Kuzey Kore'yle ilişkilerini geriletmemek için tarafsız bir tutum alıyor. İki ülkeyi askeri yöntemlere başvurmadan diplomasi ve diyalogla çözüm aramaya çağırıyor. Emperyalistlerin Kuzey Kore aleyhine kurmaya çalıştığı ablukadan kaynaklı Çin'in bu tutumu sert

eleştirilere konu ediliyor. Çin'in görüşme çağrısına ABD ve Japonya şimdilik sırt çevirerek Güney Kore'yle birlikte Kuzey Kore'ye karşı nasıl bir tutum geliştirileceğine dair 6 Aralık'ta bir toplantı yapacak. Rusya ise şimdiye kadar net bir söylem kullanmaktan kaçınmış ve gelişen sorun ekseninde tarafını belli etmemişti. Fakat geçtiğimiz günlerde Putin, füze kalkanı projesiyle ilgili olarak Kuzey Kore'nin en azından bugün için tehdit oluşturmadığını ifade ederek ABD'nin saldırganlığını eleştirdi. Bu ifadeleriyle Kore adasındaki gerginliğe ilişkin Rusya'nın tutumunu da dolaysız bir biçimde ifade etmiş oldu.

Dezenformasyona dayalı emperyalist propagandanın etkisi ve ABD emperyalizminin uluslararası politikadaki baskın gücüyle Kuzey Kore mahkum ediliyor, emperyalist saldırganlık ve sömürü planları unutturulmaya çalışılıyor. Kuzey Kore'nin nükleer silah sahibi olması insanlık için bir tehlike olarak gösterilirken, Hindistan'ın Çin'i menziline alan nükleer başlıklı füze tatbikatları yapması emperyalist merkezler tarafından bilinçli bir suskunlukla geçiştiriliyor. Ya da İsrail'in bizzat ABD yardımıyla nükleer bir güç haline geldiği bilmezlikten geliniyor. Son günlerde belli bir dengede götürülmeye çalışılsa da Kuzey Kore'ye yönelik bir saldırının zemini düzlenmeye çalışılıyor. Fakat bu sanıldığı kadar kolay bir şey değildir. Hem bölgenin altılı ülkesi arasında dengelenmesi zor olan ilişkiler ve karşıtlıklar hem de Kuzey Kore'nin sahip olduğu askeri güç bir savaş hareketinin önündeki engeller olarak duruyor.

Gerici Arap liderler "kıyım" istemiş

Wikileaks'in yayınladığı belgeler emperyalistler ile uşaklarının çürümüş dünyasına ışık tutmaya devam ediyor. Siteden yansıyan çarpıcı bilgilerden biri de gerici Arap rejimleri konusunda. Bu bilgilere göre gerici Arap rejimleri, bölge halklarına yönelik saldırganlıkta ABD ve İsrail'i bile geride bırakacak kadar ileri gitmişler.

Bu bilgilerden birisi, gerici Arap rejimlerinin liderleri yarattıkları görüntünün aksine İran'a saldırması konusunda ABD'den sürekli istekte bulunmaları hakkındaydı. Bugün medyaya yansıyan başka bir bilgiye göre ise bu gerici asalaklar, ABD'nin kaçırıp işkenceden geçirerek Guantanamo'ya kapattığı esirlerin yok edilmesini isteyecek kadar ileri gitmişler.

Bilgilere göre Guantanamo'da tuttukları esirlerden kurtulmak isteyen ABD yönetimine Kuveyt İçişleri Bakanı "Ortadan kaldırın", Suudi Kralı Abdullah ise "Bıraktıktan sonra hareketlerini takip etmek için çip" takın biçiminde "tavsiyeler"de bulunmuş.

Kuveytli Bakan "Bunlar çürükse çürük kalır ve en iyisi onları ortadan kaldırmaktır. Madem onları Afganistan'da yakaladınız, o zaman Afganistan'da savaş alanının orta yerine atın." diyerek Amerikan yönetiminden aşağı olmayan halk düşmanı kimliğini ortaya sermiş.

Suudi Kralı ise ondan geri kalmayarak, esirlere atlara ve şahinleri takip için kullandıkları çipleri takarak izleyebilecekleri "tavsiyesi"ni yapmış.

25 Kasım'da kadınlar alanlara çıktı

Kadın mühendislerden etkinlik

Kadın mühendisler, TMMOB İstanbul İKK Kadın Komisyonu'nun "25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü" vesilesiyle düzenlediği etkinlikte biraraya geldi.

1989 yılında Kanada'da gerçekleştirilen Montreal katliamını konu alan film gösteriminin yapıldığı etkinlik, filmin değerlendirilmesi ve kadına yönelik şiddet üzerine yapılan söyleşi ile devam etti.

Toplumsal Dayanışma İçin Psikologlar Derneği'nden bir temsilci ile bir avukatın da katıldığı etkinlikte, kadına yönelik şiddetin farklı boyutları, öne çıkan dava süreçleri ve kadın mühendislerin deneyimleri tartışıldı. Yasalarda yer alan "haksız tahrik indirimi"nin bu tür davalarda kadınlara yönelik ek bir şiddet kaynağı olduğu ve Adli Tıp'ın bu konuda da çözüm değil sorun ürettiği üzerine konuşmalar yapıldı.

Etkinlik, canlı bir sohbetin ardından sonlandırıldı.

"Kadının özgürlüğü, insanın özgürlüğüdür!"

İHD Kadın Komisyonu 25 Kasım günü ile ilgili basın toplantısı düzenledi. Açıklamada 25 Kasım 1960'da Trujillo diktatörlüğüne karşı mücadele veren Mirabel kardeşlerin tecavüz edilerek katledildiği hatırlatılarak bu günün tarihsel anlamı anlatıldı. Açıklama "Kadına yönelik her türlü şiddetle mücadelenin aynı zamanda demokrasi ve özgürlük mücadelesi olduğunu bir kez daha hatırlıyor ve İHD'li kadınlar olarak mücadelemize devam edeceğimizi bir kez daha belirtiyoruz." sözleriyle sona erdi.

Kızıl Bayrak / Adana

Adana İKK Kadın Komisyonu'ndan açıklama

TMMOB Adana İKK Kadın Komisyonu 25 Kasım günüyle ilgili bir basın toplantısı gerçekleştirdi. 27 Kasım günü yapılan açıklamada kadına yönelik şiddetin toplumsal ve özel yaşamda özgürlüklerin kısıtlanmasına neden olan bir davranış olduğu vurgulandı. Kadınların dünyada ve Türkiye'de hayatlarının her alanında şiddete maruz kaldığı belirtildi. Türkiye'de kadın cinayetlerinin, taciz ve tecavüz rakamlarının ifade edildiği açıklama "TMMOB'lu kadınlar olarak dünyada ve ülkemizde

kadına yönelik şiddeti kınıyor, cinsiyetçi bakış açısının karşısında olduğumuzu böylesi bir günün insanlığın gündeminden kaldırılması için çalışacağımızın bilinmesini istiyoruz." sözleriyle son buldu.

Basın metninin okunmasının ardından "Kelebekler Zamanı'nda" isimli film gösterimi yapılarak toplantı sona erdi.

Kadınlar şiddete karşı yürüdü

Adana Kadın Platformu, 5 Ocak Meydanı'nda toplanarak "Yasta değil isyandayız" pankartı ve meşalelerle Kültür Sokağı önüne yürüdü. Açıklamada, Türkiye ve dünyadaki kadın cinayetleri, taciz ve tecavüzlerin rakamları sunuldu. Kadının ucuz işgücü olarak çalıştırıldığına da dikkat çekilen açıklama, mücadele taleplerinin sıralanmasının ardından noktalandı.

Bursa Kadın Platformu, Mahfel Cafe önünde toplanarak Orhangazi Parkı'na meşaleli yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşte "Kadın cinayetlerine, tacize, tecavüze, tutuklamalara, savaşa, şiddete karşı; Yasta değil isyandayız..Evde değil sokaktayız... / Bursa Kadın Platformu" pankartı açıldı. Açıklamayı Derya Şimşek Aksakal okudu.

"Bizler, dilimiz, inanç ya da inançsızlığımızı, ırkımız, konumlarımız farklı da olsa aynı acıları yaşayan kadınlarız. Bazen bir fabrikada yanan, bazen bir kamyon kasasında, bazen villalar arasında hız yarışı yapan bir arabanın altında hayatını kaybedenleriz." diyen Aksakal kadın cinayetlerine son verilmesi amacıyla eylemler yaptıklarını söyledi.

İzmir Kadın Platformu üyeleri Karşıyaka İş Bankası önünde toplanıp Karşıyaka Polis Karakolu'na yürüdü. Tekrar Karşıyaka İş Bankası'na dönen kadınlar "Taciz, tecavüz, cinayet her yerde ve hepimize" pankartı açıp dövizler taşıdı. Basın açıklamasını okuyan Didem Tosun Adalet Bakanlığı'nın kadın cinayetlerine ilişkin raporu üzerinde durdu. Bu rapora göre, 2009 yılının ilk 7 ayında 953, 2010 yılının ilk 7 ayında ise 226 kadının öldürüldüğü bilgisi verildi. Yine 2009 yılının ilk 9 ayında Türkiye'de 478 kadının tecavüze, 722 kadının tacize uğradığı belirtildi. 'Erkek devlet'in bütün kurumlarıyla katillerini koruduğunu vurgulayan Tosun bu uygulamaların tecavüzcüleri de koruduğunu söyledi.

Kızıl Bayrak / Adana - Bursa - İzmir

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kadına yönelik şiddete son!

Bielefeld'de kadın yürüyüşü

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü nedeniyle 1976 yılından beri Avrupa'da "Reclaim the Night!" şiarıyla yürüyüşler düzenleniyor. "Geceyi geri istiyoruz!" anlamına gelen bu slogan; kadınların akşamları ve geceleri, taciz ve tecavüz korkusu olmadan sokaklarda rahatlıkla dolaşabilmeleri, hareket edebilmeleri için yükseltiyor.

Bielefeld'de de "Geceyi geri istiyoruz! Kadına yönelik şiddete son!" pankartı arkasında bir araya gelen kadınlar belediye binası önünde yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş, Bielefeld merkezinde dağıtılan bildirilerle devam etti. 8 kadın organizasyonunun düzenlediği eyleme Bielefeld BİR-KAR da destek verdi. Eyleme ayrıca Kürdistan Zentrum'dan kadınlar da katıldılar. Yürüyüş akşam yapılan eğlenceye çağrıyla sonlandırıldı.

Stuttgart

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü kapsamında Almanya'nın Stuttgart kentinde bir etkinlik gerçekleştirildi. MLPD, Courage, Kurdische Frauenvereinigung (Kürt Kadınları Derneği), Solidaritat International (SI) gibi kurumların düzenlediği etkinliğe Türkiyeli kurumlardan BİR-KAR, AGİF, ATİF ve Yaşanacak Dünya da katıldı. Stuttgart merkezde toplanan gruplar önce burada bir etkinlik gerçekleştirdi.

Etkinlikte yapılan konuşmalarda dünyada binlerce kadının çifte sömürüye ve baskıya maruz kaldığı ve metalaştırıldığı söylendi. Değişik ülkeler adına yapılan konuşmalarda herkes kendi ülkesinde kadına yönelik şiddette ilişkin bilgi verdi.

Etkinliğin ardından şehrin kalabalık caddelerinde yürüyüşe geçildi ve yine insanların yoğun olarak bulunduğu alışveriş merkezleri önünde değişik gruplar tarafından konuşmalar yapıldı. Birkaç yerde bu şekilde yapılan etkinliklerin ardından tekrar yürüyüşün başladığı yere dönüldü, burada yapılan konuşmalarda 2011'de Venezuela'da toplanacak olan Dünya Kadınlar Konferansı'na çağrı yapıldı. Söylenen şarkılar ve enternasyonal dayanışma sloganlarıyla eylem sona erdi.

Haydarpaşa Garı yanarken...

N. Asya

Haydarpaşa garında
1941 baharında
saat on beş
Merdivenlerin üstünde güneş
Yorgunluk
Ve telaş

Haydarpaşa garında
2010 sonbaharında
Saat on beş otuz
Merdivenlerin üstünde ateş
Duman
Ve yüreklerde telaş...

“Haydarpaşa garında, 1941 baharında saat on beş. Merdivenlerin üstünde güneş yorgunluk ve telaş” Böyle başlıyordu usta “Memleketinden İnsan Manzaraları”nı anlatmaya o meşhur kalın kitabında. Haydarpaşa Garı niceleri için işte böyle bir başlangıçtı. Yeni bir hayata, yeni bir düzene atılan ilk adımdı. Merdivenlerinde dolanan Galip Usta’nın, Advie Hanım’ın, Kartallı Kazım’ın, Arhavili İsmail’in hikayesiydi. Haydarpaşa aslında bizim hikayemizdi, nice yaşanmışlıkların hikayesi...

İşte bu hikayede yeni bir sayfa açıldı 28 Kasım 2010 günü. Haydarpaşa Garı cayır cayır yandı gözlerimizin önünde. Kara dumanlar İstanbul semalarını kaplarken elem ve keder de yürekleri kapladı. Şaşkın ve üzgün gözlerle izledik, inanamadık, belki de yakıştıramadık o heybete böylesi bir acizliği.

Aciz olan gerçekten Haydarpaşa Garı mıydı yoksa milyonlarca liralık ödeneğine rağmen bir itfaiye helikopteri bile olmayan İstanbul Büyükşehir Belediyesi mi? Yoksa 1. derecede kültür varlığına bile sahip çıkamayan ancak geçtiğimiz hafta “Birleşmiş kentler ve yerel yönetimler teşkilatı başkanı” seçilen İBB Başkanı Kadir Topbaş mı?

İhmaller zinciri

Aslında bu trajedi şaşılacak bir olay değildi. Bütün bu özensizlik, duyarsızlıkla birleşince bu yangın kaçınılmaz bir son oldu tarihi gar için. Aynı şekilde geçtiğimiz aylarda yine tadilat işlemlerinden kaynaklanan bir yangın tehlikesi ucuz atlatılmıştı. Bugüne geldiğimizde bu olaydan hiç ders alınmadığını görüyoruz. Öncelikle tadilat için

Kadıköy Belediyesi’nden halihazırda alınmış bir tadilat ruhsatı bulunmamakta, yani başka bir ifadeyle çatıdaki tadilat kaçak olarak yapılmaktadır. İkinci olarak tadilatla kullanılan malzeme mevcut tarihi doku ile uyumlamamaktadır. Bunlarla birlikte ihale süreci de mevzuatlara aykırı bir şekilde yürütülmüştür. İhaleyi alan şirketin bu tadilatı gerçekleştirebilecek bilgi ve deneyime sahip olmadığı bilinmektedir. Bütün bunlara yangına çok geç müdahale edilmesi, havadan yangın söndürme çalışmalarının inatla yapılmaması da eklenince azgın alevler tarihi binayı sarmıştır.

Rant peşinde

İhmal, kaza ya da sabotaj sebebi ne olursa olsun tüm bu ihtimaller aslında bize aynı şeyi işaret ediyor: “Rant”. Ne de olsa rant uğruna her şeyi “babalar gibi satan” bir gelenekten gelen yöneticilerimiz var, “hamdolsun”!

Haydarpaşa Garı’nda yangın asıl 17 Eylül 2004’te çıktı. Bu tarihte kabul edilen 5234 sayılı “Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun”un Geçici 5. maddesiyle, Haydarpaşa ve çevresiyle ilgili devir ve imar yetkilerini hükümet üzerine aldı ve ilk kıvılcım çakılmış oldu. Sonrasında 18 Aralık 2009’da İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) tarafından onaylanarak koruma kuruluna gönderilen Haydarpaşa Garı ile ilgili imar planında tarihi bina “gar, kültürel tesis, turizm ve konaklama” alanı olarak belirlendi. Haydarpaşa Liman çevresine yüzde 60 oranında yapılaşma getirildi ve bu katliam, emekçilere “Haydarpaşa Manhattan olacak!” güzellmeleri yapılarak örtbas edilmeye çalışıldı.

Haydarpaşa Garı’nın herkes için ayrı bir önemi var ama hiç şüphe yok ki “Kentsel Dönüşüm” şakşakçıları için çok daha farklı bir öneme sahip. “Dönüşüm” adı altında İstanbul’u satışa çıkaranlar buralardan büyük rant kapma peşindeler. İşte bütün bu hazırlık, bütün bu yasal düzenekler hepsi bu kapıya çıkıyor.

Bugün gördüğümüz bu tablo aslında kapitalist sistemin hakim anlayışının kentsel mekandaki tezahürüdür. İşte bu sistem kendi gibi kentler ister ve bunun için de kendine “kentsel dönüşüm”den kılıflar uydurur. Bir kılıf da Haydarpaşa Garı ve çevresi için uyduruldu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Orman kanunlarıyla tam gaz ileri!

Ülke ve dünya gündemi ABD Dışişleri Bakanlığı’na ait gizli yazışmaların Wikileaks adlı internet sitesinde yayınlanmasıyla meşgulken, bir yandan da satır aralarında ya da hayatın kıyısında eş değer ama bir o kadar da sessiz depremler yaşanıyor. Uzun zamandır ellerini ovuşturup, nefeslerini tutmuş olanlar rahatlayacaklar. Gözümüz aydın yeni bir yasa ile karşılaşmamız an meselesi.

Hükümetin uzun süredir üzerinde çalışmalar yaptığı 2b yasası, büyük olasılıkla yılbaşından sonra meclisten geçmiş olacak.

Esasında 6831 sayılı Orman Kanunu’nun 2. Maddesinin b bendini anlatan bu kısaltma, “31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş yerlerden; tarla, bağ, bahçe, meyvelik, zeytinlik, fındıklık, fıstıklık (Antep fıstığı, çam fıstığı) gibi çeşitli tarım alanları veya otlak, kışlak, yaylak gibi hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen araziler ile şehir kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerleşim alanları, orman sınırları dışına çıkartılır.” bilgisini içermektedir.

Diğer taraftan 12 Eylül Anayasası’nın 169. Maddesi’ne dayanan bu açıklama ile ormanlık alanlar rant alanları olmuş, yeşilden kallavi bir griye dönüş yaşamıştır. Hal böyle olunca değerlenen bu alanları kimi yasal kılıflar ile bir takım çevrelere peşkeş çekmek şimdiki hükümetin görevi olmuştur. Hazırlanan yasa tasarısı ile 2b içerisinde yer alan orman vasfını yitirmiş arazilerin satışı gerçekleştirilecek.

Bu satış, daha önce 29.06.2001 tarihinde çıkarılan 4706 sayılı “**Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun**”un 3. maddesiyle gündemleşmişti. Fakat Anayasa Mahkemesi’nin 23.01.2002 gün ve 2002/21 sayılı kararıyla orman köylüsü dışında kalanları da kapsadığı için Anayasa’nın 170. maddesine aykırılığı sebebiyle iptal edilmişti. Geline sürece farklı ayak oyunlarına ya da torba yasalara konu olsa da yasa koyucular aynı kararlılık ve görev azmiyle bir yolunu bulup tekrar gündeme getirdiler.

Maddenin içeriği üzerine tüm algılarımızı kapatıp düşündüğümüzde iyi niyetli olabiliriz ve zaten orman vasfını yitirmiş, bunda sorun olacak ne var diye düşünebiliriz. Amma velâkin gerçek çoğu zaman görünenenden farklı bir anlam içerir. Bakanlıklarca yapılan açıklamalar da bunu kanıtlar nitelikte. Maliye Bakanlığı’na göre 2b arazilerinin % 5’i yerleşim bölgesi olarak kullanılırken, Çevre ve Orman Bakanlığı “mevcut 2b alanlarının yüzde 50’sinin satışa çıkarılacağını” açıklayabiliyor. Hal böyle olunca iyi niyetli düşünmeyi Polyannacılık oynayanlara bırakıyoruz.

Tekrar taslağa dönersek, Maliye, Çevre ve Orman ile Bayındırlık ve İskân Bakanlığı’nın birlikte hazırladığı yasa taslağı içerisinde Antalya, Mersin, Ankara, Muğla, İstanbul, İzmir illeri ilk sıralarda yer alıyor. İstanbul özeline baktığımız zaman Sultanbeyli, Ümraniye, Beykoz ilçeleri 2b grubuna giren arazilerin önemli bir bölümünü içeriyor.

Diğer taraftan her taşın altından çıkan TOKİ bu meselede de hazırda beklemekte. Böylece 2b arazileri de kentsel dönüşüm mizansenindeki yerlerini alacaklar. TOKİ’nin pratiği ortadayken fazla söze gerek yok galiba.

Minareyi çalanlar kılıfını çoktan hazırlamışlar. 3. Köprü için, Hasankeyf için, HES’ler için, Munzur için, Alliano için, ormanlarımız için ve daha hatırlayamadığımız ya da gelecekte karşımıza çıkacak niceleri için. Atı alan Üsküdar’ı geçmeden bu gidişe bir dur demek elzem değil mi sizce de.

Toplumcu Eksen

KESK'li tutuklularla dayanışmaya!

KESK'e yönelik baskıları protesto etmek ve tutuklu KESK'lilerle dayanışmak için çeşitli illerde eylemler gerçekleştirildi.

Adana

27 Kasım günü Adana SES Şubesi'nde bir basın toplantısı gerçekleştirildi.

Basın açıklamasını yapan KESK Şube Sekreteri Muzaffer Yüksel açıklamalarda insan haklarından, sendikal haklardan, halk iradesinin üstünlüğünden, diyalogdan ve barıştan söz edilirken; günlük yaşamda var olan hakların bile kısıtlandığına, ifade özgürlüğü kapsamındaki eylem ve etkinliklerin engellenerek yasa dışı faaliyetler kapsamına sokulduğuna dikkat çekti. Çalışma yaşamında yeni yasakların altına imza atıldığını belirtti.

KESK'e yönelik baskıların özellikle son iki-üç yıldır daha da yoğunlaştığı dile getirilerek şunlar söylendi: “*Şu anda 10 KESK'li arkadaşımız çeşitli cezaevlerinde tutuklu bulunmaktadırlar. Aylardır tutuklu olmalarına rağmen bu arkadaşlarımızdan yarısından fazlasının daha ilk duruşmaları bile*

yapılmamıştır.”

KESK'in baskılara boyun eğmeyeceği ve emek, barış ve demokrasi mücadelesini tüm kararlılığıyla sürdüreceği söylendi.

Bursa

Bursa KESK Şubeler Platformu 27 Kasım günü Fomara Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklamasını KESK Bursa Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Süleyman Ayyıldız okudu.

“*Tutuklu arkadaşlarımız şahsında KESK'in emek, barış ve demokrasi mücadelesi hedef alınmıştır*” sözleriyle başlayan açıklamada, AKP'nin, KESK'siz bir emek ve çalışma alanı istediğine dikkat çekildi. KESK'in icazetçi bir sendika olmadığı vurgulanarak KESK'in tarihinin baskılara karşı direnişin tarihi olduğu dile getirildi. KESK'in baskılara boyun eğmeyerek emek, barış ve demokrasi mücadelesini tüm kararlılığıyla sürdürdüğü ifade edildi. Açıklama, tutuklu KESK üyelerinin serbest bırakılması talebiyle sona erdi.

Kızıl Bayrak / Bursa - İzmir

Mamak'ta polis terörüne karşı eylem

24 Kasım Çarşamba günü Mamak Tuzluca'yı'nda Anadolu Kültür ve Dayanışma Derneği (AKA-DER) üyesi bir kişi afiş yaparken ‘toplum polisi’ denilen tim tarafından gözaltına alındı. AKA-DER afişlerine ve BDSP'nin panel afişlerine saldırıda bulunan polisler afişleri yırttırmayarak tepki gösteren AKA-DER çalışanı gözaltına alınarak polis merkezine götürüldü. 2 saat gözaltında tutulduktan sonra para cezası kesilerek serbest bırakıldı.

Mamak'ta yaşanan polis terörü; AKA-DER, ESP Mamak İlçe Örgütü, Kaldıraç, Mamak İşçi Kültür Evi, Mamak Halkevleri, SDP, Partizan ve PSAKD Mamak Şube tarafından 29 Kasım akşamı gerçekleştirilen eylemle protesto edildi.

“Polis terörüne son, baskılar bizi yıldıramaz” ozalitinin açıldığı eylem Süleyman Nazif İlköğretim Okulu önünden başladı. Tuzluca'yı Meydanı'nda yapılan açıklamada gözaltı terörü protesto edildi. Açıklamada ayrıca, mobese kameralarının mahallenin çeşitli bölgelerine yaygınca yerleştirildiği ve polis terörünün ilk olmadığı söylendi. Daha önce Mamak İşçi Kültür Evi'ne yönelik polis operasyonunu teşhir eden bildiriler dağıtıldı.

Polis terörüne karşı mücadele çağrısının yapıldığı eylem, Menekşe Erbay Parkı'na gerçekleştirilen yürüyüşle son buldu.

Kızıl Bayrak / Ankara

Wernicke-Korsakofflularla dayanışma etkinliği

Samsun Wernicke-Korsakofflularla Dayanışma Girişimi 26 Kasım Cuma günü dayanışma etkinliği gerçekleştirdi.

Samsun Fuar İçi Derya Tesisleri'nde yapılan etkinlik devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Ardından girişim adına etkinliğe İstanbul'dan katılan Seza Mis Horuz tarafından konuşma gerçekleştirildi. Wernicke-Korsakofflularla dayanışma amacıyla yürütülen kampanya sürecini ve kampanyanın amacını

anlatan Horuz, F Tiplerine ve hasta tutsakların sorunlarına değindi. Sınıf mücadelesi devam ettikçe cezaevlerinin var olacağını belirten Horuz'un ardından Wernicke-Korsakoff hastalığına yakalanan iki Ölüm Orucu gazisi kısa bir konuşma gerçekleştirdi. Daha sonra belgesel gösterimi yapıldı.

Etkinlik şair Mehmet Özer, Grup İcraat ve İlkay Akkaya konseriyle devam etti.

Kızıl Bayrak / Samsun

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://raney.org>

TKMP'den “tecrit” sempozyumu

Tecrite Karşı Mücadele Platformu'nun (TKMP) düzenlediği “*10. yılında Hapishanelerde Tecrit ve Tecrite Karşı Mücadele*” başlıklı iki günlük sempozyum, 27-28 Kasım günlerinde İstanbul'da gerçekleştirildi.

TAYAD, TUYAB, DİSK, KESK, ÇHD, TMMOB, TTB ve İHD'nin katılımcı kurumlar arasında yer aldığı sempozyumun ilk gününde üç başlıkta oturumlar düzenlendi. “Tecrit ve Hukuk” başlıklı ilk oturumda ÇHD Başkanı Av. Selçuk Kozağaçlı, Av. Rahşan Aytaç ve Av. Kazım Bayraktar sunumlar gerçekleştirdi. Filistinli avukat Samer Al Hasani ile Basklı avukat Iratxe Urizar da bu oturum kapsamında sunumlar gerçekleştirdiler.

Verilen aranın ardından “Tecrit, sağlık ve hasta tutsaklar” başlığındaki ikinci oturuma geçildi. Bu oturumda ise SES YK üyesi Meryem Özsoğüt, Ölüm Orucu gazisi Tekin Yıldız ve TKMP temsilcisi birer sunum gerçekleştirdiler.

“Tecrit, tutukluların ve yakınlarının yaşamı” başlığını taşıyan üçüncü oturumda ise TAYAD adına Nagehan Kurt, TUYAB adına Sema Gül, TUAD adına Sultan Bozkurt ve ÇHD İstanbul Şubesi adına Ebru Timtik birer sunum yaptılar. Oturumda, Ersin Sedefoğlu, Ümrân Yurdayol ve Kenan Özyürek de birer konuşma gerçekleştirdiler.

Sempozyumun ikinci gününde oturumlar üç başlıkta düzenlendi.

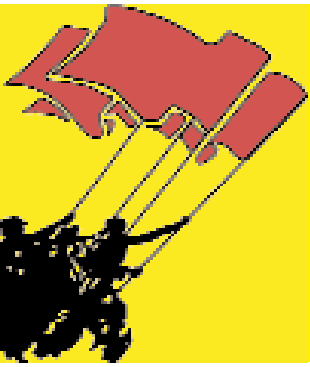
“Tecrit, mimari yapı ve personel” başlıklı ilk oturumda yurtdışından katılımcılar da yer aldılar. Bu bölümde Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi'nden Tores Dinçöz, Şule Karabaş (+ İvme Dergisi), Dinçer Ergün, Süleyman Acar, Teresita Castrillejo (Arjantin), Axel Alejandro A. Pim Pin (Filipinler) birer sunum gerçekleştirdiler.

Verilen aranın ardından “Tecrite karşı mücadelenin dünü bugünü” başlıklı ikinci oturuma geçildi. Temel Demirel'in yönettiği bu oturumda Metin Yavuz (Halk Cephesi), Arzu Özdemir (Partizan), Cemal Doğan (DHF), Taşkın Türkmen (Alinteri), Yunus Aydemir (ESP) 19 Aralık ve Ölüm Orucu sürecine nasıl yaklaştıklarını değerlendiren sunumlar gerçekleştirdiler. Ayrıca bu oturumda cezaevlerinden gelen mektuplar okundu. Sunumların ardından soru cevap kısmına geçilerek izleyicilerin yönlendirdiği sorular cevaplandı.

Remzi Uçucu (TKMP), TMMOB ve KESK'in de konuşmacı olarak katıldığı “Tecrite karşı mücadelenin geleceği” başlığını taşıyan üçüncü oturumda yapılan konuşmalarla sempozyum sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mücadele Postası

Bahara durdu kış

I
Bir dağ menekşesi açtı gözlerimde...
Vurdu kendini yamaçlara.
Yaylanın sarı çiçeğiyle buluştu,
uçurum başlarında.
Dağ yolları uzadı gitti.
Yalnızlığım bitti.

II
Bir şarkı yükseldi
dere yataklarından.
Bahara durdu kış.
Yaza sonra...
Önce kuşlar kondu
çırparak kanatlarını.
Miyavladı kediler.
- Ver, dedi elini asi kız.
Saçları tutuştu.
Bakır rengine büründü gök.
Işığı ardından geceler.
- Soframız bolluk olacak mı,
dedi işsiz adam?
- Ne zaman, dedi Nazlı kadın?
- Bahar dünyayı sardığı zaman.
Bahar dünyayı sardığı zaman.

III
Gümbürdedi gök taa ötede.
Çaktı şimşekler.
Nazlı kadın yürüdü gitti.
İşsiz adam işliklere koştu.
- Hak verilmez, alınır, dedi
TEKEL işçisi.
- Özgürlük sokakta kazanılır.
Zeynel Kızılaslan
dikildi karşısına zorbanın.
Türkan Albayrak
yaktı meşalesini.
Yürüdü alana doğru.
Bu iş burada bitmedi, dedi
Emine Arslan.
- Her yer TEKEL, her yer direniş,
dediler hep bir ağızdan.
Yürüyüp gittiler zulmün üstüne.
Dağ, tepe, bayır
bu türkiye verdi rengini.

IV
Bir meşale daha yandı
herkes ayaklandı.
Paris Komünü, dedi usta.
İşte Fransa.
İşte Taksim.
Sokrates'in torunları
Yunanistan'da.
Ötelerde şarkılar yükseldi.
Duyuldu dünyanın öbür ucundan.
Savruldu saçları asi kızın.
Mevsim bahara durdu.

Rahime Henden

14.11.2010

Çobançeşme

(Taraflımızdan kaynaklanan bazı yazım bozukluklarıyla
yayınlanmıştı. Bu nedenle şiiri yeniden yayınlıyor,
Henden'den özür diliyoruz...)

Ulaşım zammı protestosu

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin ulaşım hizmetlerine yaptığı zamlar KESK İstanbul Şubeler Platformu, DİSK İstanbul Merkez Temsilciliği ve İstanbul Meslek Odaları Koordinasyonu (TMMOB İstanbul İKK, İstanbul Tabip Odası, İstanbul Eczacı Odası, İstanbul Dişhekimleri Odası, İstanbul Veteriner Hekimler Odası, İstanbul Serbest Mali Müşavirler Odası) tarafından 1 Aralık günü gerçekleştirilen eylemle protesto edildi. Eyleme, direnişçi TEKEL işçileri de destek verdi.

Saraçhane'deki İBB binası önüne yürüyen emek ve meslek örgütleri ulaşım zamlarının geri çekilmesini talep ettiler.

TMMOB İKK Sekreteri Tores Dinçöz tarafından okunan basın açıklamasında otobüs ve metrobüslere yapılan zamların kâr odaklı olduğu ifade edildi. Ulaşım zammının kaldırılmasının talep edildiği açıklamada “az” olduğu ifade edilen ulaşım zamlarının emeklilere, öğretmenlere yüzde 30 olarak yansdığı belirtildi.

“Ulaşımam zam değil, ücretlere zam yapın” talebinin dile getirildiği açıklama, emekçilerin AKP hükümetinin ve belediyesinin keyfi icraatlarına sessiz kalmayacağını duyurulmasıyla son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Tekirdağ'da “yeşil alan” açıklaması

Tekirdağ'da yapılan basın açıklamasıyla Belediye İmar Planı'nda yeşil alan olarak görülen parsellerin yapılaşmaya açılması çeşitli biçimlerde protesto edildi.

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu 29 Kasım günü basın açıklaması gerçekleştirdi. Tuğlalı Park'taki basın açıklamasını Dr. Cemal Polat okudu.

Aynı konuyla ilgili olarak, NKÜ Peyzaj Mimarlığı Bölümü ve TMMOB Peyzaj Mimarları Odası adına Yrd. Doç. Dr. Elif Ebru Şişman tarafından da bir açıklama yapıldı.

Açıklamada; “Bir kentin genel karakterini, mimari yapılar ve açık ve yeşil alanlar ile bunların birbirleriyle olan ilişkileri belirler. Açık ve yeşil alanlar, kentsel yaşam koşullarının iyileştirilmesinde ve insanların doğaya yaklaşmasında önemli bir konuma sahiptirler. Bu nedenle gelişmiş ülkelerde açık ve yeşil alanların nitelik ve nicelikleri, medeniyetin ve yaşam kalitesinin bir göstergesi olarak kabul edilmektedir.” denildi

Basın açıklamasına KESK, DİSK, TMMOB, Eğitim Sen, Tabipler Odası Tekirdağ Şubesi, Deri-İş, NKÜ Peyzaj Mimarlığı Bölümü öğretim görevlileri katıldı.

Kızıl Bayrak / Çorlu

Amasra'da HES protestosu

Bartın'ın Amasra ilçesinde yapılması planlanan iki termik santrale, halkın tepkisi büyük oldu. 25 Kasım günü 2 bin kişi, santraller için düzenlenen bilgilendirme toplantısını bastı, protesto gösterisi yaptı.

Hema Endüstri A.Ş.'nin Amasra'da kurmayı planladığı iki termik santralden biri için düzenlediği “bilgilendirme toplantısı”nı basan 2 bin kişi termik santrale izin vermeyeceğini gösterdi.

Termik santrallere karşı belediyeler, siyasi partiler ile 120 kite örgütünün desteklediği Bartın Platformu'nun 2 bin üyesi, ellerinde döviz ve sloganlarla toplantının yapıldığı belediye sosyal tesislerine geldi.

Bir süre bina önünde gösterilerini sürdüren kitleden bir grup toplantının yapıldığı salona girdi ve protestolarını burada sürdürdü. Bu tepki üzerine ise toplantı yarım kaldı. Şirket yöneticileri salondan polis kordonu altında kaçtılar.

Soracağız hesabını

Devrimin yılmaz bekçileriyiz
Hep özgürlük için savaşıyoruz
Hedefimiz eşitlik, adalet ve haktır
Bunun için canımızı feda ederiz

Emekçi işçinin hakkını yiyen
Onların sırtından servet edinen
Dini, dili, ırkı hep alet eden
Patronlara soracağız hesabını

Gariban insanın halini bilmeyen
Emekçi ve işçiye hep zulüm eder
Servetinin üstüne servet ekleyen
Zalim patronlara soracağız hesabını

Kimsezi sanmayın emekçi ve işçiyi
Sordunuz mu hiç onların derdini
Vermezlerse onlara hak ve özgürlüklerini
Söke söke alırız biz devrim neferiyiz

Samandıra'dan bir metal işçisi

EKSEN Yayıncılık Büroları

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt.
No:2 D:3 İzmit / **KOCAELİ**

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220
Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı
Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Kazanmak için cüret ve kararlılıkla ileri!

